

YKSITYISYYDEN HALLINTA BLOGEISSA

Lifestylegenressä tunnetuksi tulleiden bloggaajien käsityksiä yksityisyyden
hallinnastaan

Laura Nordström

Viestinnän maisterintutkielma

Syksy 2017

Viestintä

Kieli- ja viestintätieteiden laitos

Jyväskylän yliopisto

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta – Faculty HUMANISTIS-YHTEISKUNTATIETEELLINEN TIEDEKUNTA	Laitos – Department KIELI- JA VIESTINTÄTIETEIDEN LAITOS
Tekijä – Author Laura Nordström	
Työn nimi – Title Yksityisyyden hallinta blogeissa. Lifestylelegendissä tunnetuksi tulleiden bloggaajien käsityksiä yksityisyyden hallinnastaan.	
Oppiaine – Subject Viestintä	Työn laji – Level Maisterintutkielma
Aika – Month and year Syksy 2017	Sivumäärä – Number of pages 75
<p>Tiivistelmä – Abstract</p> <p>Blogit ovat vakiinnuttaneet asemansa suosittuina teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen ympäristöinä, joissa yhdistyvät tunnettuuden, ammattimaisuuden ja kaupallisuuden aspektit.</p> <p>Tutkimuksen tavoitteena oli ymmärtää tunnetuksi tulleiden lifestylebloggaajien yksityisyyden hallinnan dynamiikkaa selvittämällä, millaisia ovat heidän käsityksensä yksityisyydestä sekä tunnettuuden ja yksityisyyden hallinnan kytkeytymisestä toisiinsa. sekä mitkä ovat heidän yksityisyyden hallintansa strategiat. Tutkimus toteutettiin laadullisena tutkimuksena, jonka aineisto kerättiin haastattelemalla ja analysoitiin teemoittelemalla käyttäen analyysimuotona teoriaohjaavaa analyysia.</p> <p>Tuloksista selvisi, että bloggaajien käsitysten mukaan kasvokkainen vuorovaikutustilanne ja teknologiavälitteinen vuorovaikutus nähtiin yksityisyyden hallinnan näkökulmasta samoin. Bloggaajien käsityksissä painottui läheisiä koskevan tiedon yksityisyys sekä kanssaomistajuus ja nykyhetki koettiin menneisyyttä yksityisempänä ja tulevaisuus nykyisyyttä yksityisempänä. Tunnettuuden koettiin lisäävän mm. blogiyhteistyöhön liittyviä valinnan mahdollisuuksia. Bloggaajien käsityksissä oli lisäksi havaittavissa henkilöbrändäyksen piirteitä ja blogi nähtiin ydinfunctionsa lisäksi avoimena CV:nä/portfoliona. Teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen kanavat ja tunnettuus vaikuttavat bloggaajien käsitysten mukaan edellyttävän perinteistä itsestäkertomista. Tuloksista heijasteli myös paine kertoa yksityisiä asioita yleisöjen mielenkiinnon ylläpitämiseksi.</p> <p>Tutkimus löysi seitsemän (7) bloggaajien käsityksiin perustuvaa bloggaajaprofiilia (<i>altruistinen, vastavuoroisesti altruistinen, strategisesti itsestäkertova, suojeleva, avoin, sulkeutunut ja selektiivinen</i>), joilla on erilaiset yksityisyyden hallinnan strategiat ja jotka ovat samassa yksilössäkkin, eri tilanteissa ja konteksteissa käytössä olevia strategioita, joissa yksityisyyden rajoja muutettiin mm. altruismin tai vastavuoroisen altruismin motivoimina.</p> <p>Tämä tutkimus kumoaa aiemman käsityksen siitä, että itsestä kerrottaisiin yksityisempää tietoa teknologiavälitteisesti kuin kasvotusten. Johtopäätöksenä voidaan todeta, että tunnettuus sekä haastaa että mahdollistaa tehokkaan yksityisyyden hallinnan, ja yksityisen tiedon kertominen on omaksuttu osaksi bloggaamista ja sitä käytetään strategisesti suosion ylläpitämiseen sekä kaupallisten ja ammatillisten intressien saavuttamiseen. Tutkimus antaa viitteitä myös siitä, että blogosfäärin horisontaalinen vuorivaikutus olisi vähentymässä bloggaajien tunnettuuden mukanaan tuomien ajankäytön haasteiden vuoksi.</p>	
Asiasanat – Keywords bloggaajat, bloggarit, blogit, puheviestintä, teknologiavälitteinen vuorovaikutus, yksityisyyden hallinta, yksityisyys	
Säilytyspaikka – Depository JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO	
Muita tietoja – Additional information	

Sisällys

1 JOHDANTO.....	5
2 BLOGGAAMINEN JA YKSITYISYYS.....	9
2.1 Blogit.....	9
2.2 Yksityisyyden määritelmä.....	11
2.3 Yksityisyyden hallinnan teoria.....	12
3 BLOGGAAMINEN JA YKSITYISYYDEN HALLINTA VUOROVAIKUTUKSEN ILMIÖINÄ.....	15
3.1 Itsestäkertominen ja sosiaalisen läpäisyn teoria.....	15
3.2 Itsestäkertominen blogeissa.....	16
3.3 Mielikuvien hallinta ja itsensä esittäminen.....	18
3.4 Bloggaamisen kaupallistuminen, tunnettuus ja yksityisyyden hallinta.....	20
4 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS.....	23
4.1 Tutkimuksen tavoite ja tutkimuskysymykset.....	23
4.2 Haastateltavat.....	24
4.3 Tutkimusmenetelmä.....	26
4.4 Haastattelujen toteutus.....	28
4.5 Aineiston käsittely ja analyysi.....	30
5 TULOKSET JA POHDINTA.....	34
5.1 Bloggaajien käsitykset yksityisyydestä.....	34
5.2 Bloggaajien käsitykset tunnettuuden ja yksityisyyden hallinnan kytkeytymisestä toisiinsa.....	42
5.2.1 Käsitykset tunnettuudesta bloggaamisessa.....	42
5.2.2 Käsitykset bloggaamisen ammattimaistumisesta.....	48
5.2.3 Käsitykset oman yksityisyyden hallinnan muutoksista.....	52

5.3 Yksityisyyden hallinnan strategiat	56
6 ARVIOINTI JA JATKOTUTKIMUSHAASTEET	59
6.1 Tulosten yhteenveto.....	59
6.2 Tutkimuksen arviointi	62
6.3 Jatkotutkimushaasteet.....	65
Kirjallisuus	67
KUVIO 1	
Bloggaajien käsitys yksityisyyden hallinnan dynamiikasta tunnettuuden, ammattimaistumisen ja yhteistyön konteksteissa.....	49
TAULUKKO 1	
Haastateltavien käsityksiin perustuvat yksityisyyden hallinnan strategiat.....	57

1 JOHDANTO

Blogit ovat suhteellisen uusia teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen ympäristöjä, jotka ovat vakiinnuttaneet asemansa suosittuna sosiaalisen median muotona. Vuonna 2016 blogeja luki Suomen 25–34 -vuotiaasta väestöstä 59 % (Tilastokeskus 2016) ja kahta vuotta aiemmin tehdyn tutkimuksen mukaan jopa 63 %:lla vastaajista blogien lukeminen oli korvannut television katselun (Aller Media & Kopla Helsinki 2014). Suomalaisten blogien määrästä ei ole olemassa tarkkaa tietoa, mutta Tilastokeskuksen (2016) mukaan blogia tai verkkosivuja on ylläpitänyt 25–34 -vuotiaista lähemmäs 77 500, mikä antaa jo jonkinlaisen käsityksen ilmiön laajuudesta. Teknologiavälitteinen vuorovaikutus puolestaan on muokannut ihmisten tapaa olla vuorovaikutuksessa keskenään (Meluch & Walter 2012, 35) ja mahdollistanut kasvokkai- viestinnästä poikkeavan tavan hallita yksityisyyttä. Teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen onkin sanottu edesauttavan itsestäkertomisen syventymistä ja henkilökohtaisuutta (Walther 2008).

Blogien määrä on kasvanut vuosien mittaan, ja blogosfääri on lyhyessä ajassa muuttunut ja on edelleen muuttumassa. Blogien suunta on jo pitkään ollut suljetuista päiväkirjoista ja tiukasti yhteen aihepiiriin keskittyneistä blogeista avoimiksi, useita eri aihepiirejä yhdisteleviksi yritystoiminnan muodoiksi ja bloggaaminen onkin ammattimaistunut ja sen myötä myös kaupallistunut viime vuosina (Jauhiainen 2016). Blogit ovat muutoksen myötä myös entistä visuaalisempia ja se haastaa bloggaajat pohtimaan yksityisyytensä rajoja ja itsestäkertomistaan myös visuaalisuuden kautta. Blogin suosion määrittää sen lukijoiden määrä. Myös mitä useammin blogia kirjoittaa, sitä enemmän sille yleensä kertyy lukijoita (Alasilta 2009, 20). Suosion myötä iso osa blogeista on tullut tutuiksi omassa genressään sekä muulle blogeja lukevalle yleisölle ja osa bloggaajista on saavuttanut tunnettuutta, mahdollisesti myös muissa medioissa. Monet bloggaajat ovatkin tehneet bloggaamisesta itselleen jopa ammatin tai saavat vähintäänkin jonkinasteista korvausta bloggaamisestaan (Maksimainen 2014).

Blogien viestintämuodolle tarjoaa hyvän luonnehdinnan Castellsin (2009, 55) termi esittämä termi “henkilökohtainen joukkoviestintä” (mass self-communication). Blogit ovat joukkoviestintää (mass communication), sillä niillä on potentiaali tavoittaa globaali yleisö. Samaan aikaan ne ovat kuitenkin myös itsestä viestimistä (self-communication), koska viesti

on tuotettu itse ja takaisin vastaanotetut viestit, kanavat ja verkostot on valittu itse. Kun tähän henkilökohtaisen joukkoviestinnän muotoon ja mahdollisuuteen yhdistetään ihmisten tarve kertoa asioistaan ja samaan aikaan säilyttää yksityisyytensä (Petronio & Durham 2008, 311), ollaan mielenkiintoisen ilmiön äärellä.

Blogeja on tutkittu paljon ja tutkimus on laajentunut kirjoitetuista blogeista myös videoblogeihin eli vlogeihin. Vlogien osalta on tutkittu esimerkiksi nonverbaalista käyttäytymistä (ks. esim. Biel & Gatica-Perez 2010) sekä vloggauksen kulttuuria ja viestinnän tyyliä, tekstianalyysin keinoin (ks. esim. Griffith & Papacharissi 2010). Vlogit ovat ilmiönä uudempi, Suomessa niitä on noin 4340 kappaletta (Vlogit.fi 2017). Yksityisyyden hallinta ei välttämättä ilmene vlogeissa samaan tapaan kuin blogeissa, joissa kirjoitettaessa on yksityisyyden rajoja mahdollista pohtia rauhassa useampaan kertaan ja eri tavalla kuin nopeasti etenevässä, puheeseen ja nonverbaaliseen viestintään perustuvassa itseilmaisussa. Tässä tutkimuksessa keskitytään kuitenkin vain blogeihin, sillä edellä todetun mukaisesti vlogien ei nähdä edustavan samantyyppistä vuorovaikutuksen muotoa kuin blogien.

Voidaan sanoa, että blogien viehätys perustuu osittain luvallisesta mahdollisuudesta päästä tarkastelemaan toisen henkilön yksityiselämää. Lifestyleblogeissa käsitellään laajasti eri aiheita henkilökohtaisesta elämästä, muotiin ja sisustamiseen sekä kaikkea niiden väliltä. Lifestyleblogia on siis aika mahdotonta pitää ilman itsensä esiin tuomista sekä henkilöllisyytensä jonkinasteista paljastamista, sillä kun kerrotaan elämäntyylistä, juuri tässä genressä bloggaajan ulkoinen olemus oletettavasti kiinnostaa lukijaa. Vaikka blogit tarjoavat mahdollisuuden jakaa yksityistä tietoa usein ja laajalle lukijakunnalle, on kuitenkin eri asia, kuinka yksityisistä asioista blogissa kerrotaan. Elämäntyyliä käsiteltäessä on luultavasti vaikeaa määritellä yksityisen sekä julkisen rajaa ja määrittelyn voisi kuvitella hankaloituvan siinä kohtaa, kun bloggaajasta tulee blogiyleisön keskuudessa selvästi tunnettu. Tätä lähtökohtaa vasten on mielenkiintoista selvittää, mitä bloggaajat itse ajattelevat yksityisyyden hallinnastaan ja miten he käsittävät yksityisyyden hallintansa tunnettuuden myötä. Tässä tutkimuksessa tavoitteena onkin ymmärtää blogien lifestylegenressä tunnetuksi tulleiden bloggaajien yksityisyyden hallinnan dynamiikkaa. Aihe on ajankohtainen, sillä nykypäivänä blogien ja sosiaalisen median kautta jaetaan itsestä huomattavan paljon tietoa.

Aihetta lähestytään muun muassa yksityisyyden hallinnan teorian (Petronio 2002) lisäksi mielikuvien hallinnan ja itsestäkertomisen ilmiöiden kautta. Itsestäkertominen limittyy vahvasti yksityisyyden hallintaan, kun pohditaan kuinka laajasti ja syvästi omista asioista

blogissa kerrotaan. Yksityisyyden hallinnan teoriaa (Petronio 2002) on aiemmin sovellettu muun muassa perhekontekstissa, interpersonaalisisissa suhteissa sekä terveystalan vuorovaikutuskontekstissa (ks. esim. Ruonala & Herkama 2015). Vaikka teoria alun perin on kehitetty kasvokkaisia vuorovaikutustilanteiden tutkimiseen, on sitä sovellettu myös blogeihin. Tutkimukset on kuitenkin toteutettu pitkälti vain kvantitatiivisin menetelmin (ks. esim. Child & Agyeman-Budu 2010; Child, Petronio, Agyeman-Budu & Westermann 2011; Child, Haridakis & Petronio 2012). Tässä tutkimuksessa yksityisyyden hallinnan teoriaa (Petronio 2002) käytetään teoriaohjaan analyysin apuna soveltamalla sitä aineistonkeruuseen ja aineiston analyysiin.

Idea tutkimuksen aiheeseen syntyi puheviestinnän maisteriopintojen Täydentävä seminaari -kurssilla tehdyn tutkielman (Leppäkumpu, Lius & Nordström 2016) pohjalta. Kurssin tutkielma käsittelee yksityisyyden hallinnan näyttäytymistä lifestyleblogeissa, ja sen raportissa kuvataan sisällönanalyysin avulla yksityisyyden hallinnan ilmenemistä, käytettyjä mekanismeja sekä yksityisyyden hallinnan muutoksia blogiteksteissä. Kurssin tutkielman tulosten mukaan yksityisyyden hallinta ilmenee monimuotoisina mekanismeina, joita ovat nimien käyttö, kuvien sisällöllinen rajaus, itsestäkertomisen laajuus ja syvyys sekä syvyydessä ilmenevät piikit. Yksityisyyden rajojen hallinta on tulosten mukaan siis jatkuvasti muuttuva prosessi, jossa tapahtuu muutoksia lyhyilläkin aikaväleillä. Näiden tulosten lisäksi onkin mielenkiintoista tutkia bloggaajien itsensä käsityksistä yksityisyyden hallinnastaan.

Tämä tutkielma sijoittuu puheviestinnän tutkimuksessa teknologiavälitteisen, interpersonaalisen viestinnän ja vuorovaikutuksen tutkimukseen. Aineistonkeruumuotona käytetään puolistrukturoituja haastatteluita, sillä haastattelut mahdollistavat vuorovaikutteisen keskustelun haastateltavien kanssa sekä mahdollisuuden tiedonhankinnan suuntaamisen sekä syvän tiedon saamisen aiheesta (Hirsjärvi & Hurme 2008, 34–35). Aineiston analyysi toteutetaan teoriaohjaavalla analyysimuodolla.

Teoreettisessa viitekehyksessä esitellään bloggaamisen ja yksityisyyden hallinnan ilmiön osatekijöitä, jotka ovat tämän tutkimuksen kannalta olennaisimpia. Aihetta lähestytään blogien ja yksityisyyden määritelmien kautta, jonka jälkeen esitellään yksityisyyden hallinnan ja sosiaalisen läpäisyn teorit (Altman & Taylor 1973; Petronio 2002). Tämän jälkeen käsitellään itsestäkertomista, mielikuvien hallintaa ja itsensä esittämistä blogeissa sekä kaupallisuuden vaikutusta bloggaajien yksityisyyden hallintaan. Tutkimuksen toteutuksen kuvailun jälkeen esitellään tutkimuksen tulokset ja pohditaan tuloksia jokaisen tulosluvun

päätteeksi. Lopuksi kootaan kaikki keskeiset tulokset yhteen ja arvioidaan tutkimus sekä esitetään jatkotutkimushaasteita.

2 BLOGGAAMINEN JA YKSITYISYYS

2.1 Blogit

Seuraavissa luvuissa esitellään taustateoriat ja käsitteet, jotka osittain ohjaavat tämän tutkimuksen aineiston tarkastelua. Tutkimuksen kontekstina ovat blogit, joten on olennaista tarkastella blogeja ilmiönä ja miten yksityisyys näyttäytyy niiden näkökulmasta. Blogit määritellään perinteisesti säännöllisesti päivitettäväksi, dynaamisiksi ja käänteisesti kronologisiksi yksittäisiksi internetsivustoiksi (Blood 2004, 53), joiden merkinnöissä, tai toisin sanoen postauksissa, on mahdollisuus tuottaa tekstiä, hypertekstiä sekä linkkejä ja jossa on usein myös mahdollisuus lukijaperäiseen kommentointiin (Bruns & Jacobs 2006, 2). Nykyään voidaan puhua enemminkin blogin tuottamisesta kuin kirjoittamisesta, sillä monet blogit sisältävät tekstin lisäksi useita valokuvia tai videopätkiä, joiden kuvaamiseen ja käsittelyyn käytetään paljon aikaa. Yksityisyyden kannalta blogit eroavat merkittävästi muista kotisivuista, sillä kotisivujen sisältöä muutetaan yleensä korvaamalla tieto toisella, mutta blogipostaukset muodostavat oman arkistokokonaisuutensa, josta pystyy seuraamaan bloggaajan elämän eri vaiheiden kokemuksia ja kiinnostuksen kohteita (McCullagh 2008, 3–4).

Blogit voidaan jaotella esimerkiksi henkilökohtaisiin blogeihin, jotka keskittyvät bloggaajan jokapäiväisen elämään ja ajatuksiin, filteriblogeihin, jotka sisältävät luetteloita linkeistä sekä kommentteja ja arvioita tyypillisesti julkisista tapahtumista sekä topiikkiblogeihin, jotka keskittyvät tiettyihin aiheisiin ja tuotteisiin (Blood 2000; Herring et al. 2005; Rettberg 2008, Lövheimin 2013, 4, mukaan). Lifestyleblogit ovat osa henkilökohtaisten blogien genreä ja ne ovat blogeja, joilla ei ole yhtä tiettyä temaa, jonka ympärille blogi rakentuisi tiukasti. “Lifestyle” vaikuttaakin olevan sateenvarjokäsite blogeille, joissa käsitellään kyseessä olevan bloggaajan elämän monia erilaisia aihealueita.

Blogien jako voidaan tehdä myös blogien tutkimuksen suuntausten perusteella: tunnetut, julkisia tapahtumia kommentoivat blogit, henkilökohtaiset blogit ja kaupallista yhteistyötä tekevät blogit. Tutkimusten aiempina mielenkiinnon kohteena ovat olleet julkisia tapahtumia kommentoivat blogit, joista tutkimus suunnattiin henkilökohtaisiin blogeihin. Näiden väliin jäävät blogit, jotka ovat henkilökohtaisia, mutta yhdistävät siihen kaupallisuuden ja ammattimaisuuden. (Lövheim 2011, 3–5.) Tämä tutkimus keskittyykin bloggaajiin, jotka

ylläpitävät juuri tällaisia henkilökohtaisuutta, kaupallisuutta ja ammattimaisuutta yhdisteleviä blogeja.

Blogit ovat yksi teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen muodoista. Teknologiavälitteinen vuorovaikutus (computer-mediated communication) on sateenvarjokäsite tietoteknisten laitteiden välityksellä tapahtuvalle ihmisten väliselle vuorovaikutukselle. Karkeasti se voidaan jakaa synkroniseen eli reaaliaikaiseen (esimerkiksi chat ja videoneuvottelu) ja asynkroniseen eli eriaikaiseen vuorovaikutukseen (esimerkiksi sähköposti ja blogi) (Simpson 2002, 414). Myös erilaiset yhteisöpalvelut ja sosiaalisen median sovellukset (esimerkiksi Facebook) ja viestisovellukset (esimerkiksi WhatsApp) ovat teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen välineitä. Teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen muodot ja välineet on omaksuttu laajasti käyttöön ja teknologiavälitteinen vuorovaikutus onkin muuttanut radikaalisti ihmisten tapaa olla vuorovaikutuksessa toistensa kanssa (Meluch & Walter 2012, 35). Sen lisäksi teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen sosio-tekniset ominaisuudet ovat muokanneet vuorovaikutuksen dynamiikkaa muun muassa sen suhteen kuinka paljon ja mistä asioista viestitään sekä miten niistä viestitään. Teknologiavälitteinen vuorovaikutus voi tehostaa vuorovaikutusta, sillä sen avulla on mahdollista olla yhteydessä suureen joukkoon vuorovaikutuskumppaneita. Lisäksi vuorovaikutusta voidaan tehostaa erilaisin teknisin keinoin. Näin ollen teknologiavälitteinen vuorovaikutus edesauttaa uusien vuorovaikutussuhteiden syntymistä ja olemassa olevien ylläpitoa. (Walther 2008.)

Blogit edustavat hyperpersonaalista vuorovaikutusta, joka on yksi teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen muodoista. Hyperpersonaalisen vuorovaikutuksen prosesseja on autettu teknologiavälitteisyydellä ja hyperpersonaalinen vuorovaikutus on henkilökohtaisempaa ja tyydyttävämpää verrattuna kasvokkain tapahtuvaan vuorovaikutukseen (Walther 1996, 17; Walther 2008). Voidaankin sanoa, että hyperpersonaalinen vuorovaikutus on teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen variaatioiden ja/tai niiden ominaisuuksien tulosta. Variaatioita tai ominaisuuksia ovat muun muassa valikoiva itsensä esittäminen sekä sisällön muokkaaminen ja ajoittaminen. Näiden lisäksi teknologiavälitteinen vuorovaikutus antaa mahdollisuuden ympäristön ja itsensä tarkkailun kautta tarkoituksenmukaiseen ja omia tavoitteita parhaiten palvelemaan viestien rakentamiseen sekä asenteiden ja tunteiden ilmaisemiseen. (Walther 2007, Waltherin 2008 mukaan.) Blogeissa itsensä esittäminen, sisällön muokkaaminen ja postauksien ajoittaminen ovat olennaisessa roolissa olevia hyperpersonaalisen vuorovaikutuksen ominaisuuksia.

2.2 Yksityisyyden määritelmä

Tässä luvussa määritellään yksityisyys ja esitellään yksityisyyden hallinnan teoria (Petronio 2002) sekä kerrotaan lyhyesti esimerkkejä, kuinka teoriaa on aiemmin sovellettu blogikontekstissa. Yksityisyydelle on aikojen saatossa esitetty monta määritelmää. Erään vanhan määritelmän mukaan yksityisyys on yksinkertaisesti oikeutta olla yksin (Warren & Brandeis 1890, 193) toisin sanoen oikeutta omaan yksityiseen tilaan. Nykypäivänä yksityisyys nähdään moniulotteisempänä käsitteenä ja useammassa määritelmässä yksityisyyteen luetaan oma tilan lisäksi kuuluvan myös yksityinen tieto ja sen jakaminen. Yhden määritelmän mukaan yksityisyys tarkoittaa kahta asiaa: (1) henkilöllä on oikeus yksityiseen tilaan ja (2) henkilöllä on oikeus kontrolloida yksityiseen elämäänsä liittyvää tiedonkulkua (Van Hove 1996, 54). Kattavan ja käytännön näkökulman ottavan näkemyksen mukaan yksityisyys on yksilöiden, ryhmien, instituutioiden oikeutettu vaatimus määrittää itselleen, milloin, miten, mitä ja missä määrin heistä kerrotaan tietoja muille (Westin 1967, McCullaghin 2008, 4 mukaan). Käytännön näkökulmaan keskittyy myös määritelmä, joka sanoo, että yksityisyys on yleisesti tunnustettu laillinen oikeus, mutta sille annetaan erilaisia merkityksiä joita ovat esimerkiksi kirjesalaisuus ja anonymiteetti (Cate & Barnett 2015). Anonymiteetti on sekä nimettömänä esiintymistä, että myös tavoittamattomana ja näkymättömänä olemista tai sellaiseen joukkoon piiloutumista, josta yksilöä ei voida identifioida. Pseudonyyminä esiintyminen tarkoittaa samaa, mutta siinä kätkeydytään nimimerkin taakse. (Mäkinen 2006, 175.) Esimerkiksi nimimerkillä ja ilman kuvaa esiintyvät bloggaajat ovat pseudonyymejä. Anonyyminä esiintyminen onkin yksi yksityisyyden hallinnan muodoista ja sitä voidaan pitää yksityisyyden äärimuotona. Petronion (2002, 6) näkemys yksityisyydestä on yhtäläinen edellisten yksityisyyden määritelmien kanssa ja myös hän liittää oikeuden käsitteen yksityisyyteen: yksityisyys on tunne sitä, että yksilöllä on oikeus omaan yksityiseen tietoonsa joko yksityisesti tai jaetusti.

Yksityisyydelle löytyy siis monta määritelmää. Kaikki määritelmät sisältävät saman ajatuksen oikeudesta päättää oman yksityisen tiedon jakamisesta. Bloggaamisessa tuo oikeus ja päätöksen tekeminen korostuvat, kun bloggaaja tekee päätöksiä siitä, mitkä ovat sellaisia yksityisiä asioita, jotka hän haluaa kertoa ja jättää verkkoon julkisesti näkyville. Tässä tutkimuksessa yksityisyyden määrittelemisessä käytetään Petronion (2002, 6) määritelmää.

2.3 Yksityisyyden hallinnan teoria

Bloggaajat ja erityisesti lifestylebloggaajat joutuvat päivittäin pohtimaan, mistä asioista he kirjoittavat blogissaan ja mitä he jättävät kertomatta. Yksi tällaista yksityisyyden sekä sen rajojen pohdinnan ja asettamisen ilmiötä ymmärtämään pyrkivä teoria on yksityisyyden hallinnan teoria (Communication privacy management theory) (Petronio 2002), joka pyrkii selittämään, kuinka ihmiset säätelevät yksityisen tiedon hallintaa. Teoria pohjautuu ajatukseen, että ihmisillä on luonnostaan samaan aikaan sekä tarve kertoa, että olla kertomatta yksityistä tietoa toisille ihmisille. (Petronio & Durham 2008, 310–311.) Yksityisen tiedon kertominen ei teorian mukaan kuitenkaan koskaan ole yksiselitteinen päätös, vaan se on jatkuvaa tasapainoilua julkisen ja yksityisen välillä, sillä käsitys minuudesta muodostuu yksityisyyden kautta (Petronio 2002, 1–3, 49).

Yksityisyyden hallinnan teorian (Petronio 2002) mukaan ihmisillä on rajoja, joilla hallitaan yksityisyyttä ja kontrolloidaan yksityisen tiedon jakamiseen liittyviä riskejä. Rajoja määrittävät tiedon jakamisen omistajuus (ownership) sekä tiedon jakamisen läpäisevyys (permeability). Omistajuudella tarkoitetaan ihmisten kokemusta siitä, että omistaessaan yksityistä tietoa, ihmisillä on myös oikeus päättää, kenelle he tietoa jakavat. Läpäisevyys puolestaan määrittää sen, kuinka vapaasti yksityinen tieto kerrotaan muille tai kuinka vapaasti sen annetaan kulkeutua muiden tietoon. Jos siis asetetut rajat ovat helposti läpäistävissä, tiedon eteenpäin kulkeutuminen on hyväksyttävää. Jos taas rajat ovat läpäisemättömät, tiedon jakaja olettaa, ettei tieto leviä eteenpäin. (Guerrero, Andersen & Afifi 2011, 282.)

Yksityisyyden rajojen määrittämiseen vaikuttavat tekijät ovat konteksti, kulttuuriset tekijät, sukupuoli, motivaatio kertoa tai jättää kertomatta yksityistä tietoa, sekä riskitaso eli arvio siitä, mitä hyötyä tai haittaa kertomisesta on (Petronio 2002, 24–26).

Teorian mukaan yksityisen tiedon kertomisessa voi olla riskejä, mutta yhtä lailla myös hyötyjä. Riskinä on, että tietoa kerrotaan väärille ihmisille, väärään aikaan tai sitä kerrotaan liikaa. Hyötyä yksityisen tiedon jakamisesta voi puolestaan olla silloin, kun tiedon pitäminen salassa muilta on raskasta ja tiedon kertominen helpottaa oloa. Joka kerta kun yksityistä tietoa kerrotaan eteenpäin, yksityisyyden rajata muokkautuvat uudelleen. Yksityisen tiedon jakaminen muiden ihmisten kanssa synnyttää kollektiivisen yksityisyyden rajan ja vastuu yksityisyyden rajoista tiedon suhteen on silloin myös tiedon kanssaomistajilla. Vaikka kanssaomistajien kanssa neuvotellaan yksityiselle tiedolle yhteiset rajat, tieto saattaa siitä huolimatta levitä kolmansille osapuolille ja näin ollen yksityisyyden rajojen koordinointi

epäonnistuu. Epäonnistuneesta koordinoinnista seuraa teorian mukaan turbulenssia eli konflikti kyseisessä vuorovaikutussuhteessa. (Petronio 2002, 21, 33, 177–203.)

Blogeissa yksityisyyden rajoista neuvottelemisen ja tiedon kanssaomistajuus eivät toteudu samoin kuin läheisissä vuorovaikutussuhteissa. Blogin kontekstissa neuvottelu ei ole vain bloggaaja – yleisö -suhteessa neuvoteltuja rajoja, vaan kyse on bloggaajan henkilökohtaisista yksityisyyden rajoista ja bloggaajan läheistensä kanssa neuvottelemista yksityisyyden rajoista. Vaikka yksityisyyden hallinnan teoria (Petronio 2002) on alun perin tarkoitettu kasvokkaisten vuorovaikutussuhteiden tarkasteluun, Petronio on itse ollut kehittämässä sen soveltamista blogeihin ja teoriaa onkin jo aiemmin sovellettu blogikontekstissa. Yksityisyyden hallinnan teoriaa on sovellettu muun muassa tutkimalla yksityisyyden hallinnan ja itsetarkkailun taitojen yhteneväisyyksiä sekä yksityisen tiedon hallintaa jo julkaistujen tekstien poistamiseen vaikuttavien tekijöiden kautta (blog scrubbing). Lisäksi on tutkittu yksityisyyden hallinnan aktiivisuutta blogipostauksen eri vaiheissa. (Child & Agyeman-Budu 2010; Child, Petronio, Agyeman-Budu & Westermann 2011; Child, Haridakis & Petronio 2012.) Kaikki edellä mainitut tutkimukset toteutettiin kvantitatiivisin menetelmin ja tietokoneanalyysijä apuna käyttäen (Child & Agyeman-Budu 2010; Child, Haridakis & Petronio 2012). Tutkimusten perusteella selvisi muun muassa, että motivaatiot jotka laukaisivat yksityisyyden sääntöjen muutoksen, jonka seurauksena tapahtui blogipostauksen poisto, olivat tekijöitä, jotka liittyivät mielikuvien hallintaan, henkilöllisyyden suojaamiseen ja ihmissuhteisiin sekä näiden tekijöiden lisäksi motivaationa oli pelko jälkiseuraamuksista viranomaisten taholta. Lisäksi tunnistettiin motivaatiot, jotka eivät vaikuttaneet yksityisyyden sääntöjen muuttumiseen. (Child, Petronio, Agyeman-Budu & Westermann 2011.) Näiden lisäksi tunnistettiin postauksen poistamiseen liittyviä päätöksenteon käytänteitä, jotka voivat ilmetä ennen blogitekstin julkaisua tai kirjoittamista, tekstin kirjoittamisen aikana sekä sen julkaisun jälkeen. Päätöksenteon käytänteet saattavat tutkimuksen mukaan perustua esimerkiksi huolettomaan suhtautumiseen bloggaamiseen. (Child, Haridakis & Petronio 2012.) Tiedetään myös, että bloggaajat, joilla on hyvät itsetarkkailutaidot, olivat tarkempia yksityisyyden hallintansa suhteen. Itseään tarkkailevat bloggaajat käyttivät muun muassa muita useammin koodikieltä ja määrittelivät tarkemmin blogissa kertomiensa tietojen omistajuutta. (Child & Agyeman-Budu 2010.) Kaiken kaikkiaan tutkimustulokset osoittavat, että bloggaajat havainnoivat enemmän kuin on aiemman tutkimustiedon perusteella ajateltu ja tulokset myös antavat käsitystä valintojen tekemisestä ja yksityisyyden hallinnasta, joita ei aiemmin ajateltu esiintyvän bloggaamisessa (Child, Petronio, Agyeman-Budu & Westermann 2011).

Aiemmissa yksityisyyden hallinnan teoriaa (Petronio 2002) soveltavissa tutkimuksissa on keskitytty kvantitatiiviseen dataan perustuen niihin syihin, jotka ovat aiheuttaneet muutoksia bloggaajien yksityisyyden hallinnassa. On myös saatu selville, että aktiivisen itsetarkkailun sekä blogeissa ilmenevän yksityisyyden hallinnan välillä on selvä yhteys. Bloggaajien tiedetään siis pohtivan yksityisyyteen liittyviä ilmiöitä aktiivisesti. Ei kuitenkaan tiedetä laadullisesta näkökulmasta tarkasteltuna, millaisia käsityksiä bloggaajilla on omasta yksityisyyden hallinnastaan ja miten tunnettuus mahdollisesti on vaikuttanut tai vaikuttaa bloggaajien käsityksiin.

3 BLOGGAAMINEN JA YKSITYISYYDEN HALLINTA VUOROVAIKUTUKSEN ILMIÖINÄ

3.1 Itsestäkertominen ja sosiaalisen läpäisyn teoria

Itsestäkertominen interpersonallisessa viestinnässä tarkoittaa, että henkilö kertoo sellaista yksityistä tietoa, jonka hän uskoo omistavansa ja jota hänellä on oikeus kontrolloida (Petronio 2008). Yksityisyyden hallinnan teoria (Petronio 2002) syntyi kritiikkinä sosiaalisen läpäisyn teorialle (Altman & Taylor 1973). Kumpikin teoria pohjautuu itsestäkertomisen käsitteeseen. Itsestäkertominen ja yksityisyyden hallinta ovat ilmiöinä olennainen osa bloggaamista. Tässä luvussa esitellään itsestäkertomisen käsite ja sosiaalisen läpäisyn teoria (Altman & Taylor 1973) sekä itsestäkertomista blogikontekstissa.

Itsestäkertomisen käsitteen alun perin luoneen Jourardin (1964, 5–10) mukaan itsestäkertominen (self-disclosure) on edellytys oman sielun tuntemukselle, ja ainoa tapa oppia tuntemaan itsensä on kertoa itsestään muille yksityisiä asioita. Altman ja Taylor (1973) omaksuivat itsestäkertomisen käsitteen sosiaalisen läpäisyn teoriansa (Social penetration theory) keskeiseksi ilmiöksi. Teoriassa lähdetään käsityksestä, että vuorovaikutussuhteet alkavat tilanteesta, jossa osapuolet eivät tunne toisiaan tai tietävät toisistaan vain vähän. Itsestäkertominen on avain vuorovaikutussuhteen syntymiselle sekä ylläpitämiselle ja itsestäkertomisen myötä vuorovaikutussuhde voi syventyä. Syventynyt suhde taas mahdollistaa entistä syvällisemmän itsestäkertomisen, joka lisääntyy vaiheittain, kun ihmiset etenevät suhteissaan. Itsestäkertomisen prosessi on siis sitä, miten paljon itsestä kerrotaan ja tätä prosessia kuvataan teoriassa kolmena kerroksena. Pintakerros sisältää tiedon, joka saadaan selville jo visuaalisten havaintojen kautta, esimerkiksi sukupuoli sekä suurpiirteinen ikä. Keskimmäinen, perifeerinen kerros on tietoa, joka voidaan kertoa lähes kenelle tahansa, esimerkiksi oma kotipaikkakunta. Perifeerinen kerros sisältää tietoa, jota ei varsinaisesti salata, mutta ei myöskään kerrota jokaiselle. Ydinosa on intiimiä, yksityistä tietoa, jota kerrotaan vain harkitun varovasti, vain tietyille vuorovaikutuskumppaneille. Teorian mukaan edettäessä kerrokselta toiselle, vuorovaikutussuhde kehittyy. (Ks. esim. Altman & Taylor 1987, Gibbsin, Ellisonin & Heinin 2006, 156, 158 mukaan; Altman & Taylor 1973, Altman & Haythorn 1965, 28, 411–426, Tangin & Wangin 2012, 245–246 mukaan; Altman & Taylor 1973, Jiangin, Bazarovan & Hancockin 2013, 127, mukaan.) Vuorovaikutussuhteen eteneminen voi olla sekä pitkittäissuuntaista (breadth) että peräkkäistä järjestystä noudattavaa

(depth) etenemistä itsestäkertomisen kerroksilla (Miller 2004, 168-171).

Vuorovaikutussuhteen heikentyminen etenee samoin, mutta käänteisenä prosessina (Rubin 2008).

Petronio (2002) on samaa mieltä Altmanin ja Taylorin (1973) kanssa siitä, että yksityisen tiedon paljastaminen saattaa vahvistaa vuorovaikutussuhteita itselle tärkeiden henkilöiden kanssa. Avoimuus ei Petronion käsityksen mukaan ole kuitenkaan ainoa tapa rakentaa vuorovaikutussuhdetta ja itsestäkertominen ja sen merkitys tulisi nähdä laajempina kokonaisuutena (Petronio & Durham 2008, 310). Petronio ei puhu Altmanin ja Taylorin (1973) tapaan itsestäkertomisesta vaan yksityisen tiedon kertomisesta, sillä aina ei ole kyseessä itseen liittyvä tieto, jota kerrotaan. Tietynlaisen yksityisen tiedon kertominen saattaa jopa rasittaa vuorovaikutussuhdetta, mikäli ihmiset eivät kykenekään käsittelemään heille kerrottua tietoa tai he saattavat kertoa tiedon eteenpäin. Yksityisten asioiden kertomisella voi siis olla sekä positiivisia tai negatiivisia vaikutuksia vuorovaikutussuhteisiin tai niiden muodostumiseen. (Petronio 2008.)

3.2 Itsestäkertominen blogeissa

Yksityisyyden hallinnan teorian (Petronio 2002) ja sosiaalisen läpäisyn teorian (Altman & Taylor 1973) pohjalta voidaan tiivistetysti todeta, että yksityisyyden hallinta on itsestäkertomisen säätelyä. Itsestäkertominen on blogeissa eri kontekstissa kuin kasvokkaisissa vuorovaikutussuhteissa, mikä saattaa vaikuttaa sen merkitykseen ja muotoon. On olemassa viitteitä siitä, että bloggaajat kuitenkin olisivat omaksuneet blogeihinsa perinteiset itsestäkertomisen normit (Jang & Stefanone 2011, 1039). Itsestäkertominen blogeissa ei kuitenkaan välttämättä toteuta samaa funktiota, kuin sen esimerkiksi sosiaalisen läpäisyn teorian perusteella luonnehditaan kasvokkaisissa vuorovaikutustilanteissa toteuttavan. Blogeissa tapahtuvaa itsestäkertomista onkin kuvattu kohdistamattomaksi itsestäkertomiseksi, joka tarkoittaa henkilökohtaisen tiedon kirjoittamista julkiseen blogiin (Jang & Stefanone 2011). Tietoa itsestä kerrotaan siis ”ei kenellekään”, kun itsestäkertomisen on yleisesti ajateltu olevan tiedon kertomista sellaiselle henkilölle, jonka kanssa halutaan luoda vuorovaikutussuhde. Kyseessä on Jangin ja Stefanonen (2011) mukaan uusi teknologiavälitteisen interpersonaalisen viestinnän muoto, jonka tarkoituksena ei ole luoda, vaan säilyttää olemassa olevat vuorovaikutussuhteet. Kohdistamaton itsestäkertominen on heidän mukaansa olennainen osa bloggaamista ja se on seurausta siitä, että henkilökohtaisten

blogien kautta tapahtuva vuorovaikutus on haastanut interpersonaalisen viestinnän perinteiset normit (Jang & Stefanone 2011, 1039) ja sitä kautta siis myös perinteiset itsestäkertomisen normit.

Blogeissa tapahtuvan kohdistamattoman itsestäkertomisen määritelmää (Jang & Stefanone 2011) tukee myös blogeissa tapahtuvan vuorovaikutuksen luonnehtiminen faattiseksi vuorovaikutukseksi (Miller 2008; Lomborg 2012). Faattisessa vuorovaikutuksessa viestien ei ole välttämättä tarkoitus välittää informaatiota vaan ennemminkin pitää olemassa oleva vuorovaikutussuhde aktiivisena (Malinowski 1923, 315, Vetere ym. 2005, Millerin 2008, 393–394 mukaan). Faattinen viestintä viestii halukkuudesta kuunnella ja olla vastavuoroinen, mahdollisuudesta keskusteluun sekä huolesta ja empatiasta. (Miller 2008, 387, 394–395; Lomborg 2012, 431–432). Tosin siitä huolimatta on todettu, että naispuoliset bloggaajat odottavat toisten antavan tunnustusta, jonka voidaan ajatella olevan faattista viestintää, postauksilleen, mutta eivät tunne olevansa velvoitettuja antamaan tunnustusta toisten postauksille (Jang & Stefanone 2011, 1039, 1052–1053). Kohdistamattoman itsestäkertomisen tai faattisen viestinnän ei siis ole tarkoitus luoda vuorovaikutussuhteita vaan ylläpitää niitä. Koska bloggaaminen on haastanut itsestäkertomisen perinteisen muodon, normit ja konventiot (Jang & Stefanone 2011, 1039; Lövheim 2011, 12), bloggaajilla saattaa siitä huolimatta olla paine paljastaa henkilökohtaisia asioita vuorovaikutussuhteiden muodostamiseksi (Lomborg 2012, 432). Tai vuorovaikutussuhteiden ylläpitämiseksi, mikäli itsestäkertominen nähdään kohdistamattomana ja vuorovaikutus faattisena.

Nähtiinpä itsestäkertomisen muoto tai funktio kohdistamattomana tai “perinteisenä”, bloggaajien tiedetään tyypillisesti olevan varovaisia itsestäkertomisen suhteen. Varovaisuus johtuu siitä, että he ovat huolissaan, että postattu tieto voi aiheuttaa negatiivisia seurauksia tai haittaa tulevaisuudessa. Varovaisuus saattaa johtua myös siitä, että bloggaajat ovat tietoisia riskistä, joka syntyy ulkoisista osapuolista, jotka saattavat olla kiinnostuneita keräämään, lajittelemaan ja vertaamaan tietoja, jotka he postaavat. (McCullagh 2008, 12–14; Ford 2012.) Kansainvälinen tutkimus (McCullagh 2008) erottelee kategorioita, joihin kuuluvat asiat olivat bloggaajien mielestä liian yksityisiä blogissa jaettavaksi:

- a) henkilötiedot (bloggaajan henkilöllisyyden tunnistaminen),
- b) läheisiä ihmisiä koskeva yksityinen tieto,
- c) sisimmät tunteet ja kokemukset,
- d) seksi ja suhteet (ei yksityiskohtia, ei vain kumppaniin liittyviä asioita),
- e) riidat (negatiivisia huomioita ainoastaan itseän liittyen),

- f) taloudelliset tiedot (raha ja rahoitusvaikeudet),
- g) työ (ei mitään uskottavuutta työnantajan tai työtovereiden silmissä heikentävää),
- h) terveyteen ja terveydentilaan liittyvä negatiivinen tieto sekä
- i) muut asiat (esimerkiksi laittomuudet, poliittiset kannat ja uskonnolliset näkemykset).

Blogeissa ei todennäköisesti edellä lueteltujen lisäksi kirjoiteta kiistanalaisista sosiaalisista, moraalisisista tai filosofisista asioista, jotka voisivat saada aikaan negatiivisia kommentteja ja kritiikkiä. Yleisesti ottaen voidaan sanoa myös, että mikä tahansa negatiivisena koettu tieto koetaan liian yksityiseksi julkaista. (McCullagh 2008, 11–14.)

Bloggaajien itsestäkertomisen määrä on yhteydessä heidän tunnistettavuutensa asteeseen. Tiedetään, että bloggaajat kertovat postauksissa itsestään enemmän, kun he ovat visuaalisesti tunnistettavissa julkaisemissaan valokuvissa. Visuaalisen anonymiteetin, eli visuaalinen tunnistamattomuuden puolestaan tiedetään johtavan vähäisempään paljastamiseen ja diskursiiviseen anonyymiyteen, kuten oman nimen kertomatta jättämiseen. (Hollenbaugh & Everett 2013, 290.) On myös viitteitä siitä, että korkeampi anonymiteetin aste ei ole yhteydessä itsestäkertomisen lisääntymiseen (Qian & Scott 2007, 1428). Nämä edellä esitetyt uudemmat tutkimustulokset (Qian & Scott 2007, 1428; Hollenbaugh & Everett 2013, 290) kumoavat aiemman väittämän (ks. esim. Joinson 2001a; Suler 2004, 322) ja ehkä yleisestikin vallitsevan uskomuksen, jonka mukaan anonyymit ihmiset kertoisivat itsestään enemmän ja intiimimpää tietoa. Blogit ja sosiaalinen media ovat muokanneet viestintäkäyttäytymistä, joten voidaan todeta, että ajatus yksityisen tiedon jakamisesta vain anonyymisti ei päde enää nykypäivän teknologiavälitteisessä vuorovaikutuksessa tai blogosfäärissä. Tätä johtopäätöstä tukee myös näkemys siitä, että anonyymiyys kääntyy jossain kohtaa itseään vastaan ja yksilölle tulee pakottava tarve kertoa, kuka hän on (Näre 2005, 15–17). Blogeissa tällaisen paljastumisen voi nähdä bloggaamisen myötä lisääntyvänä itsestäkertomisena ja lopulta henkilöllisyyden sekä persoonallisuuden paljastumisena. Tai toisinpäin tapahtuvana ilmiönä. Toisaalta taas on myös löydetty viitteitä myös siitä, että jotkut bloggaajat ovat muuttamassa bloggaamistaan anonyymimmäksi (McCullagh 2008, 14–16).

3.3 Mielikuvien hallinta ja itsensä esittäminen

Yksityisyyden hallinnan teorian (Petronio 2002) mukaan käsitys minuudesta muodostuu yksityisyyden kautta. Tarkemmin sanoen sen kautta, mitä itsestä kerrotaan tai jätetään

kertomatta. Näin ollen käsitys minuudesta, eli siitä millaisena ihminen itsensä näkee ja millainen mielikuva hänellä on itsestään, muodostuu yksityisyyden hallinnan kautta. Yksityisyyden hallinta on samalla siis mielikuvien hallintaa, ja blogipostauksissa pyritään hallitsemaan, luomaan, vahvistamaan tai muuttamaan olemassa olevia mielikuvia yksityisyyden hallinnan kautta.

Blogit luodaan lähtökohtaisesti julkisiksi ja se, millaisen käsityksen bloggaaja muodostaa yleisöistään vaikuttaa bloggaamisen toimintatapoihin ja siihen mitä kerrotaan tai jätetään kertomatta (Brake 2007, Lenhart 2005, 71, Fordin 2012, 551 mukaan; Ford 2012, 551). Se, mitä bloggaaja blogissaan kirjoittaa on valinta siitä, millaisen mielikuvan hän haluaa itsestään antaa ja mitä asioita hän halua tuoda julkisuuteen ja mitä puolestaan pitää yksityisinä. Yksityisyys ja julkisuus voidaan erottaa toisistaan erilaisin identiteetein, joita voidaan myös verrata rooleihin. Roolit liittyvät kiinteästi erilaisiin sosiaalisiin suhteisiin sekä ympäristöihin ja käyttäytyminen eri rooleissa eroaa. Sosiaalisia rooleja ovat esimerkiksi vanhempi, ystävä, opettaja ja asiakas. Erilaiset roolit poikkeavat toisistaan muun muassa siinä, minkälaista informaatiota paljastetaan. Roolit ovat toisin sanoen vuorovaikutussuhteita ja näin ollen niihin liittyy sosiaalisten suhteiden informaation jakamista koskevat säännöt, jotka määrittävät minkälaisista asioista toisilta on sopivaa kysyä ja minkälaisiin kysymyksiin tulee vastata. Jos sääntöjä rikotaan, vuorovaikutussuhteet voivat rikkoutua. Yksityisyyden hallinnalla yksilö voi toteuttaa rooleja, eli toisin sanoen sosiaalisia suhteitaan tai tuhota niitä. Kontrolluomalla itseään koskevien tietojen paljastamista, toisin sanoen yksityisyyden hallinnalla ihmiset vaikuttavat toisten ihmisten mielikuviin. (Näre 2005, 15–17; Mäkinen 2006, 175–189; Räikkä 2007, 100–113.) Mielikuvat ovat olennaisia muun sosiaalisen elämän lisäksi myös blogimaailmassa: ”bloggaaja” on yksi sosiaalinen rooli. On mielenkiintoista, mikä määrittää vuorovaikutussuhteiden informaation jakamista koskevat säännöt? Ja millaiset informaatio säännöt pätevät bloggaaja-lukija -suhteessa? Blogissa tapahtuva informaatio sääntöjen rikkomisen voi siis Räikän (2007, 100–113) mukaan aiheuttaa lukijasuhteiden rikkoutumisen. Tällaisia tilanteita voivat olla esimerkiksi tabuna pidetystä asiasta kirjoittaminen tai liian henkilökohtaisen tiedon, kuten esimerkiksi synnytyskokemuksen yksityiskohtainen jakaminen. Räikän (2007, 100–113) näkemys vuorovaikutussuhteiden informaatio säännöistä tukee Petronion (2002; 2008) ajatusta siitä, että vaikka itsestäkertomisella muodostetaan vuorovaikutussuhteita ja rakennetaan niitä syvemmiksi, on kuitenkin mahdollista, että itsestä kerrotaan liikaa tietoa tai sitä kerrotaan, kun toinen osapuoli ei ole valmis kuulemaan sitä. Tällöin vuorovaikutussuhteet saattavat rikkoutua tai vuorovaikutussuhteen muodostuminen tai syventyminen pysähtyä.

Blogien osalta tämä voi tarkoittaa esimerkiksi lukijan päätöstä olla jatkossa lukematta tai kommentoimatta blogikirjoituksia.

Edellä esitetyn rooliajattelun taustalla vaikuttanee Goffmanin jo vuonna 1959 julkaistu vertaus “minän” esittämisestä näyttämöllä eri roolein, eri yleisöille. Luonnehdinnan mukaan “minän” roolit ovat riippuvaisia tilanteesta ja syntyvät vuorovaikutuksessa yleisön kanssa. Jotkut asiat tuodaan näyttämölle, eli kerrotaan muille ja jotkut tapahtumat jätetään näyttämön takahuoneeseen. Se, mitä muille kerrotaan tai jätetään kertomatta, riippuu siitä, miten halutaan itsensä esittää. (Goffman 1971, 26.) Meyrowitzin (1985, 47, 93, Fordin 2012, 551) mukaan teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen ja viestinnän välineet ja kanavat sumentavat rajaa “julkisen” (näyttämö) sekä “yksityisen” (takahuone) välillä ja niiden käyttäjät tuovatkin aiemmin yksityisinä olleita asioita julkisiksi. Aiemmin yksityisinä pidettyjen asioiden tuominen julkisiksi on nähtävissä erilaisissa sosiaalisen median päivityksissä ja blogien postauksissa.

Roolikäyttäytyminen ja yksityisyyden hallinta ovat siis mielikuvien hallintaa, kun esiinnyttään yleisöille bloggaajan roolissa. Sen mitkä asiat pidetään yksityisinä tai millä tasolla niistä kerrotaan, on myös mielikuvien hallintaa. Teknologiavälitteinen vuorovaikutus mahdollistaa mielikuvien hallinnan tavoilla, jotka eivät ole mahdollisia kasvokkaisviestinnässä (McKenna & Bargh 1998; McKenna & Bargh 2000, Childin & Agyeman-Budun 2010, 961 mukaan), sillä internet mahdollistaa yksilölle suuremman vallan vuorovaikutusprosessissa (Walther 1996). Näin ollen blogit mahdollistavat paremman yksityisyyden rajojen säätelyn kuin kasvokkaiseskustelut. Tutkimus itsetarkkailun vaikutuksesta yksityisyyden hallintaan bloggaamisessa vahvistaa tätä väitettä (Child & Agyeman-Budu 2010). Suuremman vallan ja yksityisyyden rajojen säätelyn myötä blogeissa mahdollistuvat myös paremmat mahdollisuudet mielikuvien hallintaan ja tiedetäänkin, että suositut bloggaajat suorittavat aktiivisesti mielikuvien hallintaa (Trammell & Keshelashvili 2005, 968, 977–978).

3.4 Bloggaamisen kaupallistuminen, tunnettuus ja yksityisyyden hallinta

Tutkimusten mukaan suurin osa blogeista on henkilökohtaisia blogeja (Lövheim 2010, 3; Lövheim 2011, 4). Lifestyleblogit kuuluvat henkilökohtaisten blogien kategoriaan, ja ne kuten muutkin henkilökohtaiset blogit eroavat muista blogeista siinä, että niille on luoteenomaista tietty tarkoitus, konventiot ja kokemukset. Tutkimukset kuitenkin osoittavat, että nämä piirteet

ovat muuttumassa. (Lövheim 2011, 5.) Jo reilu kymmenen vuotta sitten on tunnistettu uuden tyyppisiä blogeja, jotka yhdistelevät eri blogigenrejen ominaisuuksia, ollen siten sekoitus julkista ja yksityistä sekä henkilökohtaista ja ammattimaista (Herring, Scheidt, Wright & Bonus 2005, 160). Voidaankin sanoa, että blogosfääri olemassaolonsa aikana muuttanut muotoaan salanasuojatuista, päiväkirjamaisista blogeista kaupallisen yhteistyön kanaviksi, jotka pääosin luodaan jo lähtökohtaisesti julkisiksi ja joiden suosion saavuttaminen on pikemminkin päämäärä kuin sattuma. Tiedetäänkin, että suuren suosion saaneet bloggaajat paljastavat enemmän tietoa itsestään kuin muut bloggaajat (Trammell & Keshelashvili 2005, 968, 977–978).

Tiedetään lisäksi, että itseilmaisuu (self-expression), itsensä esittäminen (self-presentation) ja itsensä mainostaminen (self-promotion) sekä identifioituminen ”tavallisiin tyttöihin” ja esiintyminen lukijoiden kavereina ovat tekijöitä, joilla saavutetaan suosittu blogi ja ylläpidetään sen suosiota. Lisäksi suosiota saavutetaan ja ylläpidetään kaupallisten intressien ja lukijoiden suhteen käytävällä jatkuvalla neuvottelulla. Blogigenrejen sekoittuminen ja kaupallisuuden mukaantulo ovat kuitenkin johtaneet siihen, että blogien tunnettuus ja suosio ovat haastaneet bloggaajien mahdollisuuden pitää blogia vapaana ja turvallisena tilana itseilmaisulle. (Lövheim 2011, 3–14.) Itseilmaisuus on merkityksellinen väline yksityisyyden hallinnassa, sillä sen kautta bloggaajilla on mahdollisuus määritellä ja saavuttaa haluamansa julkisuuden tai yksityisyyden taso ja mahdollisuus yksityisyyden ja julkisuuden hallintaan on bloggaajille tärkeä kokemus (McCullagh 2008, 14–16). Itseilmaisun haastetta osoittavat bloggaajien tapa tuoda postauksissa esille henkilökohtaista elämäänsä, mielenkiinnon kohteitaan ja valinnan vapauttaan. Lisäksi se tulee esiin myös lukijoiden kanssa käydyissä neuvotteluissa rajasta yksityisen elämän ja blogissa julkaistavan tiedon välillä. Yksityisyyden rajoista neuvottelu voidaan nähdä seurauksena sille, että henkilökohtaista blogia pitävät, tunnetut ja suositut bloggaajat ovat haastaneet perinteiset henkilökohtaisen bloggaamisen konventiot. Bloggaajat neuvottelevatkin lukijoiden kanssa jännitteistä konventioiden ja henkilökohtaisen sisällön, tiheän blogin päivittämisen, intiimiyden sekä ammattimaisen ja kaupallisten aspektien suhteen. (Lövheim 2011, 3–14.)

Edellisten lukujen yhteenveto voidaan todeta, että (suosittuna ja tunnettuna) bloggaajana oleminen tuo mukanaan jatkuvan neuvottelun blogissa olevista yksityisyyden rajoista ja prosessi on käynnissä päivästä päivään ja aiheesta aiheeseen (Petronio 2002; McCullagh 2008; Lövheim 2011). Tätä tukee aiempien tutkimusten väittäminen, että yksityisyys verkostoituneissa ympäristöissä on dynaaminen, dialektinen neuvotteluprosessi, johon

vaikuttavat ihmisten omat sekä vuorovaikutuksen toisen osapuolen odotukset ja kokemukset. Neuvotteluprosessit ovat riippuvaisia siitä, että ihmisillä on hallinta omaan tietoonsa ja kontekstiin, jossa tieto kerrotaan. Neuvottelulla bloggaajat pyrkivät määrittämään rajan itsensä sekä yleisön välille kohtaan tai tavalla, joka tuntuu heistä miellyttävältä ja sopivalta. Ja hallinnoimalla tiedon kertomista bloggaajat voivat päättää minne he vetävät rajan itsensä sekä muiden välillä. (McCullagh 2008, 14–16.)

4 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

4.1 Tutkimuksen tavoite ja tutkimuskysymykset

Tässä luvussa esitellään tämän tutkimuksen tutkimustehtävä, kuvataan tutkimuksen kohderyhmää yleisesti sekä tämän tutkimuksen osalta, kerrotaan haastattelusta tutkimusmenetelmänä, kuvataan haastatteluiden toteutus ja aineiston käsittely sekä analyysi.

Yksityisyyden hallinta on interpersonaalisisessa viestinnässä merkittävä ilmiö ja teknologiavälitteinen vuorovaikutus on antanut sille sekä sen erilaisten muotojen ja tapojen toteuttamiselle uudenlaisen kontekstin. Yksityisyyden hallinta blogeissa puolestaan on moniulotteinen ilmiö. Bloggaamisen ammattimaistuminen, kaupallistuneisuus ja bloggaajien tunnettuus korostavat yksityisyyden hallinnan ilmiön teknologiavälitteisessä vuorovaikutuksessa ilmeneviä muotoja. Blogeista suuri määrä on lifestyleblogeja, joissa esimerkiksi ruokien ja reseptien sijaan bloggaaja itse sekä hänen elämänsä ja sitä kautta yksityisyytensä itse ovat merkittävässä osassa. Tätä taustaa vasten onkin mielenkiintoista tarkastella yksityisyyden hallinnan ilmiötä bloggaajien itsensä näkökulmasta.

Tämän tutkimuksen tavoitteena on ymmärtää tunnetuksi tulleiden lifestylebloggaajien yksityisyyden hallinnan dynamiikkaa.

Tutkimuskysymykset ovat:

1. Millaisia ovat bloggaajien käsitykset yksityisyydestä?
2. Millaisia ovat bloggaajien käsitykset siitä, miten tunnettuus ja yksityisyyden hallinta kytkeytyvät toisiinsa?
3. Mitkä ovat bloggaajien yksityisyyden hallinnan strategiat?

Tässä tutkimuksessa yksityisyyden hallinnalla tarkoitetaan pääasiassa teknologiavälitteisessä vuorovaikutuksessa tapahtuvaksi, bloggaajan sekä blogin yleisöjen väliseksi, jatkuvasti käynnissä olevaksi ja alati muuttuvaksi prosessiksi. Tutkimuksessa ja sen tavoitteessa käytetään “tunnettuutta”, “suosion” tai “suosion saavuttamisen” sijaan, sillä suosio käsitteenä nähdään subjektiivisempänä kuin tunnettuus. Kuitenkin “tunnettuus” ja “suosio” kulkevat rinnakkaisina käsitteinä, sillä tunnetun bloggaajan ja suositun bloggaajan välille on vaikea tehdä käytännön eroa. On mahdotonta määrittää, onko blogi tai bloggaaja ensin tunnettu ja

sitten suosittu, vai ensin suosittu ja sitten tunnettu, sillä suosittu blogi tai bloggaaja kerää lisää lukijoita ja saavuttaa sitä kautta tunnettuutta, mutta toisaalta tunnettu blogi tai bloggaaja houkuttelee uusia lukijoita ja kasvattaa siten suosiotaan. Blogin yleisöistä puhuttaessa tarkoitetaan blogin lukijoista koostuvia erilaisia ryhmiä sekä nykyisiä ja potentiaalisia yhteistyötahoja tai -organisaatioita.

4.2 Haastateltavat

Bloggaaminen on ammattimaistunut ja bloggaajat voidaan Suomessa ryhmitellä neljään ryhmään sen mukaan, kuinka ammattimaisesti he kirjoittavat blogia. *Harrastajabloggaajat* tekevät päätyökseen muuta työtä ja kirjoittavat blogia omaksi sekä lukijoidensa iloksi. Rahallinen hyöty tulee ainoastaan mahdollisten markkinointiin liittyvien ilmaisten tuotenäytteiden muodossa. *Osa-aikabloggaajat* saavat rahaa bloginsa portaalilta ja yhteistyöorganisaatioilta sen verran, että pystyvät rahoittamaan tuloilla osittain elämistään. Näille muissa töissä käyville blogi on tapa saada lisätuloja ja valtaosa ammattibloggaajista kuuluukin tähän ryhmään. Bloggaamisesta saatavien tulojen ja tuotelahjojen arvo on keskimäärin noin 1000 euroa kuukaudessa. *Kuukausipalkkaisilla ammattibloggaajilla* on niin paljon lukijoita, että portaalit tai lehti maksaa bloggaajille 2 000–3 000 euroa kuussa ja sen lisäksi bloggaajat saavat tuloja organisaatioyhteistöistä. *Itsenäiset ammattibloggaajat* omistavat blogisivustonsa itse, ja saavat tulonsa mainoksista ja yhteistyökampanjoista. Heidän tulonsa voivat olla muutamasta sadasta eurosta tuhansiin euroihin kuukaudessa. (Maksimainen 2014.)

Vaikka bloggaajien tuloista tiedetäänkin jotain yleisellä tasolla, yksittäisten blogien lukijamääristä ei ole saatavilla kovinkaan paljon yleistä tietoa. Suomen suosituimpien lifestyleblogien lukijamäärien osalta tiedetään, että vuonna 2015 suosituimman lifestyleblogin lukijamäärä on ollut 130 000 lukijaa, toiseksi suosituimman 125 000, kolmanneksi suosituimman 120 000 lukijaa (Akvamariini Porter Novelli 2015, Markkinointi & Mainonta 2015 mukaan) ja blogit olivat eri medioissa sekä julkisuudessa usein esillä olevien henkilöiden blogeja.

Tämän tutkimuksen kohderyhmän muodostamisen periaatteena olivat epäsuorasti blogien lukijamäärät. Haastateltavien joukko rajattiin huolellisesti noudattaen tiedonhaun yhteydessä muodostunutta kriteeristöä, joka koostui bloggaajan yleisestä tunnettuudesta, Facebook-sivun olemassaolosta, Facebook-sivun tykkäyksistä ja aiemmasta henkilökohtaisesta tuntemattomuudesta itselleni. *Ensimmäiseksi kriteeriksi* rajaukselle muodostui tutkimusasetelman kannalta tarkoituksenmukaisten osallistujien valinta ja selkeästi julkisuuden henkilöiden rajaaminen haastattelujoukon ulkopuolelle, sillä blogia kirjoittavien julkisuuden henkilöiden oletettiin joutuvan pohtimaan jo lähtökohtaisesti eri tavoin yksityisyytensä rajoja. Myös todennäköisyyttä saada ”julkisbloggaajia” suostumaan haastattelupyyntöön pidettiin pienempänä.

Kohderyhmän rajauksen ja aineiston keräämisen kannalta oli olennaista, että blogeilla oli jo suhteellisen paljon lukijoita, jotta bloggaajia voitiin pitää tunnettuina blogien lifestylegenressä. Lukijamäärien tietojen puute teki blogien suosio ja bloggaajan tunnettuuden asteen vertailtavuudesta kuitenkin haastavaa. Lukijamääriä kartoitettiin käyttämällä hyväksi sosiaalista mediaa, sillä monella bloggaajalla on varsinaisen blogisivuston lisäksi myös yksi tai useampi sosiaalisen median kanava käytössään blogiaan varten. Näin ollen *toiseksi kriteeriksi* asetettiin blogin Facebook-sivun olemassaolo. Tunnettuuden määreeksi tämän aineiston osalta muodostui se, kuinka monta tykkäystä blogin Facebook-sivustolla oli. Sopivia blogeja ja bloggaajia etsittiin selailemalla eri portaalien lifestyleblogeja ja lisäksi käytettiin hakukone Googlea apuna suosittujen, itsenäisten bloggaajien löytämiseksi. Löydettyjen ja potentiaalisina pidettyjen lifestyleblogien osalta tarkastettiin blogin sivuston tykkäyksiä määrät Facebookissa. Tykkäysmääriä tarkastelun myötä *kolmantena kriteerinä* päädyttiin edellyttämään, että haastateltavien bloggaajien blogien sivustoilla on tykkäyksiä Facebookissa yli 1500, mutta kuitenkin enintään 4000 kappaletta. Rajaus tehtiin, koska pidettiin tärkeänä, että haastateltavien bloggaajien blogeilla olisi suunnilleen saman verran tykkäyksiä. Tykkäysten määrät otanta-ajalla (toukokuu–heinäkuu 2016) sijoituivat suurin piirtein 1600 ja 3200 välille. Moni bloggaaja käyttää myös muita sosiaalisen median kanavia bloginsa julkaisuissa, mutta kyseisten kanavien seuraajamäärät rajattiin aineistonkeruun kriteereiden ulkopuolelle. *Neljäntenä ja viimeisenä kriteerinä* oli, että blogi ei ollut minulle henkilökohtaisesti entuudestaan tuttu. Tähän päädyttiin sen vuoksi, että minulle mahdollisesti aiemmin lukijana syntynyt mielikuva bloggaajasta ei vaikuttaisi aineiston analysointiin.

Kriteerit täyttäviä blogeja ja bloggaajia löytyi useita ja valikoituja bloggaajia lähestyttiin sähköpostitse. Haasteeksi muodostui bloggaajien suostuminen haastatteluun. Moni kieltäytyi haastattelukutsusta, sillä vastaavia pyyntöjä antaa opinnäytetöihin haastattelu tai täyttää kysely saapui heille useita viikossa. Sähköpostilla lähetetyssä haastattelukutsussa kerrottiin vastaanottajille tutkimuksen aihe, sillä on eettisesti perusteltua kertoa haastateltavalle mitä aihetta haastattelu koskee (Tuomi & Sarajärvi 2002, 75; Tuomi 2007, 145). Ihmiset myös todennäköisemmin lupautuvat osallistumaan tutkimukseen tietäessään mitä se käsittelee (Tuomi & Sarajärvi 2002, 75). Useampi tämän tutkimuksen haastateltavista kertoikin suostuneensa haastattelun juuri tutkimuksen aiheen mielenkiintoisuuden vuoksi. Haastattelukutsussa kerrottiin mille instituutiolle ja mistä syystä tutkimusta tehdään sekä kerrottiin omat ja työtä ohjaavan henkilön yhteystiedot. Tutkimukseen valikoidut haastateltavat olivat haastatteluiden hetkellä kirjoittaneet blogia 4,5 – 9,5 vuotta ja käyttivät blogin kirjoittamiseen aikaa 15–40 tuntia viikossa. Bloggaamisen lisäksi he olivat esiintyneet satunnaisesti televisiossa, lehtijutuissa, radiossa, seminaarissa ja/tai mainoskampanjoissa.

4.3 Tutkimusmenetelmä

Tämän tutkimuksen tavoitteena on ymmärtää tunnettujen lifestylebloggaajien käsityksiä ja koska käsitykset muodostuvat kokemuksista, oli mielekästä käyttää aineistonkeruumenetelmänä haastattelua. Haastattelu aineistonkeruumenetelmänä antaa uudenlaisen näkökulman sekä keinoja muodostaa käsitys bloggaajien käsityksistä omasta yksityisyyden hallinnastaan ja sen muutoksista. Haastatteluja käytetään tiedon keräämiseen paljon sekä usein ja haastattelut muun muassa uutishaastatteluiden ja talk showjen kautta levittävät ja tuottavat vallitsevaa kulttuuria heijastelevia kokemuksia sekä tietoa autenttisesta ja henkilökohtaisesta, yksityisestä minuudesta (Atkinson & Silverman 1997, Silvermanin 2006, 30, mukaan; Atkinson & Silverman 1997, Rapley 2004, 14–15 mukaan).

Haastattelumuotona tässä tutkimuksessa käytettiin puolistrukturoitua, teemoista muodostettua haastattelua, joka on yksi laadullisen tutkimuksen haastattelutyypeistä (Metsämuuronen 2000, 39). Puolistrukturoidussa haastattelussa eli teemahaastattelussa aihepiirit ja teemat ovat tiedossa, mutta kysymysten tarkka muoto ja järjestys puuttuvat (Eskola & Suoranta 1998, 87). Puolistrukturoitua haastattelua päädyttiin käyttämään, koska se antaa joustavuutensa vuoksi haastateltaville mahdollisuuden vastata kysymyksiin vapaamuotoisesti, ja sen ansiosta se soveltuukin hyvin tämän tutkimustehtävän aineiston keruuseen. Tämän lisäksi haastatteluiden

yleisenä etuna on joustavuus, sillä haastattelu on vuorovaikutusta (Eskola & Suoranta 1998, 86), jossa haastattelijalla on normaalin keskustelun tapaan esimerkiksi mahdollisuus toistaa kysymys ja tarkentaa käsitettä tai käytettyä sanamuotoa. Haastattelun voidaan sanoa yleisesti sopivan tiedonkeruumenetelmäksi etenkin silloin, kun tutkitaan mielipiteitä ja ajattelua (Boyce & Neale 2006, 3).

Metodologisesti puolistrukturoidussa haastattelussa korostetaan ihmisten tulkintoja asioista, heidän asioille antamia merkityksiä sekä sitä, miten nämä merkitykset syntyvät vuorovaikutuksessa (Tuomi & Sarajärvi 2009, 77). Koska tutkimuksen tarkoituksena on selvittää bloggaajien käsityksiä, soveltuu puolistrukturoitu haastattelu myös metodologisesta lähtökohdastaan erinomaisesti aineistonkeruumenetelmäksi. Käsitys yksityisyyden hallinnasta on tulkinta omasta toiminnasta sekä sille annettu merkitys, jotka ovat syntyneet vuorovaikutuksessa blogin yleisöjen kanssa.

Tämän tutkimuksen haastattelut toteutettiin teknologiavälitteisinä (verkko)haastatteluina ja puhelinhaastatteluina. Laajimman määrityksen (Kananen 2014, 81) mukaan verkkohaastattelu tarkoittaa haastattelun tekemistä internetin välityksellä hyödyntäen erilaisia teknisiä ratkaisuja. Teknologiavälitteisen haastattelun eduksi voidaan laskea mahdollisuus fyysisen paikan valintaan, mikä mahdollistaa matkakustannusten säästön. Lisäksi haastateltava voi valita paikaksi tutun ja turvallisen ympäristön ilman häiriötekijöitä. (Tiittula, Rastas & Ruusu vuori 2009, 264–271.) Teknologiavälitteisesti tapahtuvan haastattelun eduksi voidaan jo aiemmin mainittujen lisäksi lukea kaukanakin olevan henkilön tavoittaminen, joustavuus, ja mahdollisuus automaattiseen haastattelun nauhoittamiseen. Haastateltava saattaa myös suhtautua haastattelijaan luonnollisemmin, koska haastattelijaa ei ole fyysisesti läsnä. (Kananen 2014, 81–83.) Näiden lisäksi merkittävä tekijä on ajansäästö sekä haastateltavan että haastattelijan kannalta, kun haastattelu voidaan toteuttaa esimerkiksi kotona tai työmatkan ohessa hotellihuoneessa. Tämän tutkimuksen aineistonkeruun kannalta ajankäytön säästö ja toteutustavan helppous saattoivat olla merkittäviä tekijöitä siinä, että haastateltavat suostuivat haastatteluun. Myös tämän tutkimuksen haastatteluissa saadun palautteen perusteella haastattelu koettiin miellyttävämmäksi tavaksi kyselylomakkeen täytön sijaan sen helppouden sekä sosiaalisen ulottuvuuden vuoksi.

Toisaalta teknologiavälitteisesti tapahtuvan haastattelun haitoiksi voidaan lukea haastateltavien tavoitettavuus, esimerkiksi yhteyksien tai välineiden puuttuminen ja muut tekniset rajoitteet sekä taidot (Kananen 2014, 81–83). Tämän tutkimuksen kohderyhmän

kohdalla ei aineistonkeruumenetelmää ja sen toteutustapaa suunniteltaessa ollut aiheellista epäillä tarvittavien yhteyksien, välineiden tai taitojen puuttumista. Haastattelutapaamisia sovittaessa kävi kuitenkin ilmi, että välineiden puuttuminen ilmeni tässä tapauksessa tarvittavan sovelluksen (Skype tai vastaava) puuttumisena. On kuitenkin myös syytä tuoda esiin mahdollisuus, että syynä ei välttämättä niinkään ollut tarvittavan välineen puuttuminen tai taidon puuttuminen ohjelman asentamiseksi tietokoneelle, vaan ennemminkin haastateltavien tahto toteuttaa haastattelu puhelinhaastatteluna. Sen vuoksi osa haastatteluista päädyttiin tekemään puhelimen välityksellä. Vaikka teknologiavälitteisesti tehdyillä haastatteluilla saavutettiin ajallinen säästö, on haastattelu paljon aikaa vieväksi metodi, sillä haastattelurungon ja haastattelun toteuttamisen jälkeen aineisto tulee vielä litteroida. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 76).

4.4 Haastattelujen toteutus

Tätä tutkimusta varten haastateltiin kuutta (6) bloggaajaa. Haastattelut toteutettiin teknologiavälitteisesti. Jokaisen haastattelun aluksi haastateltavilta kysyttiin haastattelulupa, joka säilytettiin digitaalisessa muodossa, osana haastatteluaineistoa. Haastateltaville kerrottiin lisäksi aineiston tarkka ja rajattu käyttötarkoitus. Lisäksi korostettiin, että tutkimuksen tulosten raportoinnissa toteutetaan hyvää tieteellisen kirjoittamisen tapaa, eikä heitä ole mahdollista tunnistaa vaikkapa esimerkkeinä käytetyistä sitaateista. Haastattelun lopuksi osallistujille kerrottiin, että tutkimus tullaan julkaisemaan Jyväskylän yliopiston kirjaston sähköisissä kokoelmissa ja heille luvattiin lähettää sähköpostiviestillä linkki valmiiseen työhön.

Jo haastattelukutsussa kerrottiin tutkimukseen osallistumisen tapahtuvan anonyymisti; vain haastattelijalla sekä haastateltavalla on tieto asiasta. Onnistuneen haastattelun edellytyksenä on turvallisen ja miellyttävän ilmapiirin luominen haastattelutilanteeseen ja tutkimuksen aihepiirin kohdalla anonyymiteetti on siinä iso osassa. Haastattelut toteutettiin Skype-, Google Hangouts- tai puhelinhaastatteluina touko-elokuun 2016 aikana. Skype on maksuton, ääntä ja teräväpiirtovideokuvaa välittävä sovellus tietokoneille ja mobiililaitteisiin. Kumpikin sovellus tarjoaa mahdollisuuden teknologiavälitteiseen, kasvokkaiseen vuorovaikutustilanteeseen videoneuvottelutoiminnon kautta. Kaikki haastattelut tallennettiin ainoastaan äänen osalta digitaalisella tallentimella.

Haastatteluteemat muodostettiin aiemman tutkimuskirjallisuuden perusteella. Ennen varsinaisten haastatteluiden aloittamista haastattelurunkoa testattiin haastattelemalla tuttua bloggaajaa kaksi erillistä kertaa. Näin sanamuotoja sekä muita käsitteitä voitiin avata helpommin ymmärrettäviksi ja teemojen kysymyksiä muotoiltua toisin. Lopullinen haastattelurunko jakautui kahteen pääteemaan: käsitys omasta yksityisyyden hallinnasta ja käsitys tunnettuuden ja yksityisyyden hallinnan kytkeytymisestä. Näiden alle koottiin yhdeksän alateemaa, joista johdettiin kysymyksiä. Haastattelun alateemat olivat bloggaushistoria ja -aktiivisuus, blogien seuraaminen, käsitys yksityisyydestä, tunnettuus, itsestäkertominen, tabuaiheet, riskien ja hyötyjen pohdinta, yhteistyö ja yksityisyyden loukkaaminen.

Haastattelun ensimmäisessä alateemassa kysyttiin yleisiä taustakysymyksiä ja selvitettiin muun muassa, onko bloggaaminen alkanut anonyyminä. Toisen alateeman avulla pyrittiin kartoittamaan, miten haastateltavan oma blogi suhteutui muihin blogeihin. Kolmannessa alateemassa haluttiin tietää miten bloggaajat määrittelevät yksityisyyden, ja kysymyksillä pyrittiin pääsemään selville niistä merkityksistä, joita bloggaajat antavat yksityisyydelle. Neljännessä alateemassa keskityttiin tunnettuuteen ja kysyttiin esimerkiksi, miten tunnettuus on vaikuttanut haastateltavien käsitykseen yksityisyydestä. Viidennessä alateemassa haastateltavia pyydettiin kertomaan mistä asioista he kertovat ja mistä asioista he eivät kerro blogeissaan sekä kertomiseen liittyvistä periaatteista ja keinoista. Kuudennessa alateemassa pyydettiin kuvailemaan asioita, joista ei haluta blogissa kertoa. Seitsemäs alateema keskittyi yksityisen tiedon kertomisen riskeihin ja hyötyihin, sekä tunnettuuden haittoihin ja hyötyihin. Kahdeksannen alateeman kysymyksillä pyydettiin haastateltavaa pohtimaan blogiyhteistyön vaikutusta yksityisyyteen. Yhdeksäs ja viimeinen alateema käsitteli yksityisyyden loukkaamista ja siihen liittyviä kokemuksia.

Haastatteluiden alussa haastateltavien kanssa jutusteltiin hetki rennomman ilmapiirin luomiseksi. Haastateltaville myös kerrottiin, että he tai heidän bloginsa eivät ole minulle entuudestaan tuttuja. Tällä pyrittiin luomaan haastattelutilanteesta "tasa-arvoisen" sen suhteen, paljonko osapuolet tietävät toisistaan. Useampi haastateltava kertoi, ettei yleensä suostu tutkimushaastatteluihin, mutta suostuneensa tähän haastattelupyyntöön aiheen (henkilökohtaisen) kiinnostavuuden vuoksi.

4.5 Aineiston käsittely ja analyysi

Tämän tutkimuksen aineiston käsittely ja analyysi koostuivat yhteensä viidestä (5) vaiheesta. Ennen analyysin aloittamista aineisto käsiteltiin litteroimalla se. Analyysin ensimmäinen vaihe oli aineistoon tutustuminen, jota seurasi toinen vaihe: aineiston tiivistäminen ja pelkistäminen. Kolmannessa vaiheessa aineisto teemoiteltiin ja järjestettiin haastattelurungon mukaisesti. Neljäs vaihe jatkoi edellistä vaihetta ja aineisto teemoiteltiin ja järjestettiin uudelleen laajemmiksi kokonaisuuksiksi. Viimeisessä vaiheessa havaintoja tarkasteltiin tutkimuskysymysten näkökulmasta tulkintojen tekemiseksi. Seuraavissa kappaleissa kerrotaan tarkemmin aineiston käsittelystä, analyysimuodosta ja analyysin vaiheista.

Aineisto käsiteltiin litteroimalla se käyttäen pääosin sanatarkkaa litterointitasoa. Asiatarkalla litterointitasolla litteroitiin ainoastaan haastateltavien bloggaushistoriaan ja -taustaan liittyvät, haastatteluiden alussa kysytyt "taustatiedot". Sanatarkasti litteroitua aineistoa kertyi yhteensä 116 sivua ja bloggaajien taustasta sekä bloggaushistoriasta tehtyjä asiatarkkuudella litteroitua aineistoa 2 sivua (fontilla Times New Roman, pistekoolla 12 ja rivivälillä 1,5).

Aineiston analyysimuotona käytettiin teoriaohjaavaa analyysiä. Analyysimuoto valikoitui luonnollisesti, sillä tämä tutkimus ei pohjautu suoraan yksittäiseen teoriaan eikä tarkoituksena ei ole testata olemassa olevaa teoriaa tai luoda uutta sellaista. Laadullisen aineiston analyysimenetelmät vaihtelevat täysin aineistolähtöisestä teorialähtöiseen analyysiin ja teoriaohjaava analyysi yhdistelee aineistolähtöistä ja teorialähtöistä analyysiä. Teoriaohjaavassa analyysissä teorian ohjaava vaikutus on eriasteista tutkimuksesta riippuen ja teoria toimii apuna analyysin etenemisessä. Analyysissä lähdetään liikkeelle ja edetään aineistolähtöisesti niin pitkälle kuin tutkija päättää ja analyysin edetessä nojataan teoriaan. Aineistolähtöisessä analyysissä puolestaan analyysiyksiköt eivät ole etukäteen mietittyjä, vaan ne "nousevat aineistosta" eikä aikaisempaa tutkimustietoa huomioida analyysiä tehtäessä. Kun taas teorialähtöisessä analyysissä nojataan johonkin tiettyyn teoriaan tai malliin ja aineistoa analysoidaan aikaisemman tiedon pohjalta, sen näkökulmasta. (Tuomi 2007, 129–132.) Teoreettiseen viitekehykseen kootun aiemman tutkimustiedon on tarkoitus ohjata ajattelua luomalla pohjan uusille ajatuksille ja analyysin teoreettiset kytkennät näkyvät muun muassa käytetyissä termeissä.

Aineiston analyysin tavoitteena oli löytää vastaus siihen, millaisia käsityksiä bloggaajilla oli yksityisyyden hallinnastaan ja sen muutoksista. Analyysissä pyrittiin löytämään aineistoon sisältyviä merkityksiä ja tapoja jäsentää todellisuutta. Aineiston analyysi aloitettiin (analyysin ensimmäinen vaihe) *tutustumalla litteroituun aineistoon lukemalla* se muutamaan kertaan läpi. Tämän jälkeen (analyysin toinen vaihe) litteroidusta aineistosta käytiin jokaisen haastateltavan *jokainen puheenvuoro systemaattisesti läpi ja niiden sisältö tiivistettiin ja pelkistettiin* yhdeksi tai useammaksi lauseeksi tai virkkeeksi. Tiivistämisessä teksti tiivistetään sanoihin, jotka kertovat, mitä lause tai kappale pitää sisällään ja se auttaa aineiston sisäistämässä sekä karsimisessa (Kananen 2010, 61). Pelkistämässä puolestaan teksti pelkistetään ”raakahavainnoiksi” poimimalla teoreettisen viitekehysten ja kysymyksenasettelun kannalta se, mikä on olennaista (Alasuutari 2011, 40). Tämä analyysin vaihe yhdisteli kumpaakin menetelmää. Tiivistetyt puheenvuorot (virkkeet/lauseet) koottiin ranskalaisilla viivoilla luetteloiksi ja jokainen haastattelu muodosti oman luettelonsa. Jokaisen luettelon tekstille annettiin oma väri. Jo aineistoa tiivistettäessä syntyi alustavia tulkintoja sen sisällöstä. Analyysin vaiheet käytännössä limittyvätkin tiiviisti toisiinsa ja tapahtuvat osittain päällekkäin, sen sijaan että ne seuraisivat toisiaan selkeänä jatkumona (Ruusuvoori, Nikander & Hyvärinen 2010, 12; Alasuutari 2011, 39).

Tämän jälkeen (analyysin kolmas vaihe) *tiivistetyn aineiston sisältö analysoitiin ja järjestettiin haastatteluteemojen mukaisesti kokonaisuuksiin*. Aineistoa järjestettäessä haastatteluteemakokonaisuuksien rinnalle nostettiin aineistosta esiin nousseet muut teemat. Järjestämisen ja teemoittelun analyysiyksikkönä toimi tiivistetystä aineistosta muodostetun luettelon yksi ranskalainen viiva, toisin sanoen tiivistetty puheenvuoro. Teemoittelu on yksi yleisimmistä analyysimenetelmistä (ks. esim. Eskola & Suoranta 1998, 175–182) ja sillä tarkoitetaan aineiston pilkkomista ja ryhmittelyä erilaisten aihepiirien mukaan (Tuomi & Sarajärvi, 2009, 91–93). Teemoittelun avulla on mahdollista vertailla tiettyjen teemojen esiintymistä ja ilmenemistä aineistossa (Eskola & Suoranta, 1998, 175–176). Järjestämisen ja teemoittelun ensimmäisessä vaiheessa huomioitiin, että yksi kohta saattoi edustaa useampaa teemaa. Alla on kuvattuna esimerkki tiivistetyn puheenvuoron teemoittelusta:

Tiivistetty puheenvuoro ”*tunnettuudesta pelkkää hyötyä, sillä pääsee näyttämään mitä osaa ja se poikii lisää töitä*” järjestettiin kuuluvaksi teemoihin ”*tunnettuus*” sekä ”*riskien ja hyötyjen pohdinta*”.
(Esimerkki 1)

Eskolan ja Suorannan (1998, 180) mukaan haastattelurunkoa voidaan käyttää analyysin jäsennyksenä. Heikkoutena tässä jäsennostavassa on tosin houkutus tilastolliseen ajattelutapaan sekä raportin tylsä ja lukijalla epäystävällinen muoto (Sulkunen & Kekäläinen 1992, 26–27, Eskolan & Suorannan 1998, 180–181 mukaan). Jäsennostavan mahdolliset heikkoudet otettiin tämän tutkimuksen analyysissä huomioon ja aineiston pilkkominen sekä järjestäminen haastatteluteemojen mukaisesti nähtiin aineiston jäsentämisen apuna, sillä järjestämällä aineistoa systemaattisesti opitaan tuntemaan sen piirteet (Ronkainen ym. 2011, 124). Ryhmittely puolestaan auttaa rakentamaan ehjiä tulkintoja (Eskola & Suoranta 2008, 151). Tämän tutkimuksen analyysissä teoriaohjaavuus näkyy siinä, että taustakirjallisuudesta johdettujen teemojen lisäksi huomioitiin aineistosta esiin nousseet muut teemat ja annetut merkitykset.

Seuraavassa vaiheessa (analyysin neljäs vaihe) *teemat uudelleen järjestettiin ja niistä koostettiin tulkintoihin perustuvia teemojen kokonaisuuksia*, joilla pyrittiin vastaamaan tutkimuskysymyksiin. Alasuutari (2011, 40, 52) nimittää tätä uudelleenjärjestämisen ja koostamisen prosessia raakahavaintojen yhdistämiseksi. Siinä pelkistykset/tiivistykset yhdistetään yhdeksi havainnoksi tai havaintojen joukoksi etsimällä niiden yhteinen piirre, nimittäjä tai muotoilemalla niitä koskeva sääntö. Sen lisäksi, että pyritään muotoilemaan sääntörakenteita, jotka pätevät koko aineistoon, tällä tavoin erilaisuudet ja poikkeavuudet saadaan suhteutettua kokonaisuuteen. (Alasuutari 2011, 40, 52.) Tätä vaihetta voidaan nimittää myös käsitteellistämiseksi tai tulkinnaksi, kun analyysin tuottamat havainnot siirretään teoreettiseen yhteyteen hakemalla niistä yhtäläisyyksiä ja eroja (Ronkainen ym. 2011, 124).

Tämän jälkeen (analyysin viides vaihe) *havaintoja tarkasteltiin tutkimuskysymysten näkökulmasta ja käsiteltyä aineistoa luettiin valikoivasti hakemalla aineistosta tulkintaideoita*. Tulkintaa ohjasi kysymys siitä, millaisia käsityksiä aineistosta on löydettävissä. Tavoitteena ei ollut aineiston analysoiminen ja selvittäminen “loppuun asti” (Ruusuvoori, Nikander & Hyvärinen 2010, 10), vaan tavoitteena oli löytää aineistosta tutkimuskysymyksiin vastaavia, tunnettujen bloggaajien erilaisia kokemuksia sekä tapoja merkityksentää yksityisyytensä ja sen rajoja määritteleviä tekijöitä. Analyysissä pyrittiin siis ymmärtävään selittämiseen (Alasuutari 2011, 51), tietystä näkökulmasta tarkasteltuna. Aineistoa läpikäydessä ja luettaessa palattiin aina välillä alkuperäiseen litteroituun aineistoon, alustavasti tehdyn tulkinnan varmistamiseksi. Värit helpottivat tulkinnan tekemistä, sillä niiden avulla muun muassa näki, pätkikö aineistosta luotu tulkinta koko aineistoon. Toisin sanoen, esiintyikö

tiivistetyssä tekstiä useampaa väriä vai vain yhtä, eli edustiko se useamman haastateltavan käsitystä vai ainoastaan yhden haastateltavan käsitystä. Lisäksi ne auttoivat huomioimaan mahdolliset saman haastateltavan puheessa esiintyvät toistot tulkinnan vääristymisen välttämiseksi.

Aineiston analyysin apuna käytettiin tekstinkäsittelyohjelmien ominaisuuksia (värikorostus ym.) ja paperitulosteita. Erillisen analysoinnin apuohjelmien (Atlas.ti tms.) käyttämistä ei nähty tarpeelliseksi aineiston suhteellisen ja hallittavissa olevan koon vuoksi. Vaikka aineistonkeruussa haastateltavien määrä ei ollut suuri, oli aineisto silti erittäin laaja sekä monipuolinen ja se tarjosi riittävästi eriäviä sekä yhteneväisiä käsityksiä tutkittavasta ilmiöstä.

5 TULOKSET JA POHDINTA

5.1 Bloggaajien käsitykset yksityisyydestä

Tulosten perusteella voidaan todeta, että bloggaajien käsitykset olivat moninaisia. Seuraavissa luvuissa esitellään aineistosta muodostettuja tulkintoja bloggaajien käsityksistä. Tulokset on jaoteltu tutkimuskysymyksittäin kolmeksi kokonaisuudeksi. Ensimmäinen osuus käsittelee bloggaajien käsityksiä yksityisyydestä. Toinen tulokokonaisuus käsittelee bloggaajien käsityksiä tunnettuuden ja yksityisyyden kytkeytymisestä toisiinsa ja se jakautuu käsityksiin tunnettuudesta bloggaamisessa, bloggaamisen ammattimaistumisesta sekä oman yksityisyyden hallinnan muutoksista. Kolmas tulokokonaisuus vastaa siihen, mitkä ovat bloggaajien yksityisyyden hallinnan strategiat. Jokaisen luvun päätteeksi esitetään pohdintoja tuloksista ja suhteutetaan niitä aikaisempaan tutkimukseen.

Bloggaajilla oli monenlaisia käsityksiä yksityisyydestä, yksityisen tiedon luonteesta ja yksityisyyden rajoista. Yksityisyyden hallinta nähtiin bloggaajien käsityksissä samankaltaisena riippumatta siitä, oliko kyse kasvokkaisesta vai teknologiavälitteisestä vuorovaikutuksesta. Yhteistä kaikille käsityksille oli, että läheisiä koskeva tieto oli yksityisempää kuin itseä koskeva tieto ja yksityisyyden rajoja pohdittiin ja niistä neuvoteltiin läheisten tiedon kanssaomistajat) kanssa. Käsityksistä heijasteli lisäksi paine yksityisten asioiden kertomiseen lukijoiden ja yleisöjen (mukaan lukien erilaiset potentiaaliset yhteistyöorganisaatiot) mielenkiinnon ylläpitämiseksi. Bloggaajien käsityksissä yksityisyyden määriteltiin olevan:

- aktiivista yksityisyyden rajojen pohdintaa,
- päätösten muuttumista suuntaan tai toiseen,
- rajoiltaan selvää tai epäselvää,
- rajoja, jotka määrittyvät tilannekohtaisesti,
- aiheesta ja henkilöstä riippuvaa ja
- itse kontrolloitavissa eli sen rajat ovat itse määriteltävissä.

Nykyhetki oli bloggaajien käsitysten mukaan yksityisempää kuin menneisyys ja tulevaisuus yksityisempää kuin nykyisyys. Negatiiviset ja itsestäkertomisen ydinkerroksen asiat koettiin yksityisiksi, mutta käsitykset erosivat pintakerroksen tietojen yksityisyyden osalta.

Yksityisyyttä pyrittiin bloggaajien käsitysten perusteella hallinnoimaan myös välttämällä lukijoihin liittyvää provosoimista ja provosoitumista. Seuraavissa kappaleissa mennään tarkemmin kaikkiin näihin tuloksiin.

Bloggaajien käsitykset yksityisenä pidetyn tiedon luonteesta vaihtelivat, mutta yksityinen tieto kuitenkin määriteltiin blogissa kerrottavan tiedon kautta: blogissa kerrottava yksityinen tieto oli bloggaajien käsitysten mukaan sellaista, joka oli pystyttävä kertomaan tuntemattomille tai (puoli)tutuille kasvatusten. ”Muu” yksityinen tieto oli bloggaajien käsitysten mukaan sellaista, joka kerrottiin vain lähipiirille (kasvatusten). Koska blogissa kerrottavien yksityisten asioiden kertomista verrattiin bloggaajien käsityksissä asioiden kertomiseen kasvatusten tuntemattomille henkilöille, voidaan todeta, että bloggaajien käsitysten mukaan yksityisyyden hallinta nähtiin samankaltaisena riippumatta siitä, onko kyse kasvokkaisesta vai teknologiavälitteisestä vuorovaikutuksesta.

Käsityksissä yksityisyyden määritelmistä nousi vahvasti esiin ennen kaikkea muihin ihmisiin liittyvä yksityinen tieto. Toisaalta yksityinen tieto määriteltiin henkilökohtaisen yksityisen tiedon kautta, mutta toisaalta se määriteltiin myös läheisten ihmisten kautta: yksityinen tieto on sellaista tietoa, joka koskettaa tai liittyy läheisiin ihmisiin ja on yksityisempää kuin itseen liittyvä tieto. Jos jostain yksityisestä asiasta puhuminen olisi bloggaajien käsitysten mukaan ollut omasta näkökulmasta, omien yksityisyyden rajojen suhteen mahdollista, mutta koska tiedolla oli kanssaomistaja tai kanssaomistajia, määriteltiin se sellaiseksi yksityiseksi tiedoksi, jota ei kerrota blogissa. Seuraava sitaatti tiivistääkin hyvin tämän kautta aineiston läpi kulkeneen käsityksen:

”Aihe on ehdottomasti kiinnostava, eikä siinä (–) aiheessa sinänsä ole mitään sellaista (–) että se olisi liian häveliäs tai muuta (–) Mutta (–) jos mä kirjotan yhtään mitään seksistä, niin mä kirjotan samalla mun avomiehen seksistä.” (Haastateltava 4)

Yksityisyyden rajoista neuvoteltiin bloggaajien käsitysten mukaan pyytämällä läheisiltä ihmisiltä lupa postausten osioihin, jotka liittyivät heihin kuvan tai tekstin muodossa. Mikäli kyse oli siis läheisen ihmisen (puoliso, ystävä, sukulainen jne.) yksityisyyden rajoista ja tiedon kanssaomistajuudesta, rajoja ei määritetty vain oman harkinnan perusteella, vaan niistä käytiin neuvottelua läheisten kanssa. Neuvottelua käytiin muun muassa siitä missä määrin heidän kasvonsa näkyvät blogissa tai näkyvätkö he kuvissa ollenkaan sekä siitä, mitä heistä voidaan blogissa kertoa. Poikkeuksen läheisten kuvien julkaisemisessa olivat sellaiset ystävät,

jotka kirjoittivat myös blogia: heidän näkymistään blogissa ei koettu tarpeelliseksi rajoittaa samaan tapaan kuin muiden ystävien näkymistä. Toisaalta bloggaajat olivat käsitystensä mukaan saattaneet määritellä läheisten ihmisten yksityisyyden rajat läpäisemättömiksi, ja neuvottelu heidän kanssaan ei ollut tarpeen. Näin ollen postauksissa kerrotulla yksityisellä tiedolla ei ollut kanssaomistajaa ja tieto rajoittui ainoastaan bloggaajaan. Kaiken kaikkiaan yksityisyyden rajat olivat bloggaajien käsitysten perusteella läpinäkyvämpiä, kun kyse oli yleismaailmallisesta tai teoreettisen tason pohdinnasta ja positiivisista asioista. Yksityisyyden rajoista käytyä neuvottelua ja pohdintaa kuvattiin muun muassa seuraavilla tavoilla:

“(– –) Et en mä esimerkiks ystävästä kirjota koskaan kysymättä oikeestaan mitään, ja myös kuvissa varmistan ja jos jonkun lapsi näkyy, niin varmistan. (– –) oikeestaan aina kun mä käsittelen jotain semmosia asioista mis mun mies on mukana, niin se sit katsoo sen oman osuutensa siitä myöskin. Mut en kirjoittas esimerkiks mun miehestä mitään sen sanomaa ilman että mä näytän sen nopeesti. Et mä kirjoitan jutun ja mä heitän sille sen Facebook-inboxiin ja se laittaa peukun siihen perään jos sen saa julkasta.” (Haastateltava 6)

“(– –) Ja jos jotain, ylipäänsä kuvista esim. rajaan tarkkaan, katon aina ettei vaikka mitään, joka liittyy mun miehen ammattiin esimerkiks. Tämmöset asiat. Ihan hyvin voi olla joku asia, josta näkee et ahaa, että mies puuhaileeki tommosta.” (Haastateltava 1)

Voidaan todeta, että bloggaajien käsitysten mukaan itsestäkertomista sekä yksityisten asioiden kertomista rajoittavat siis vahvasti eivät niinkään omat, vaan muiden henkilöiden yksityisyyden rajat sekä tiedon kanssaomistajuus.

Koettiin myös vaikeuksia määritellä, mitä tai millaista yksityinen tieto on. Määritelmistä riippumatta haastateltavien käsityksistä kuitenkin heijasteli paine kertoa yksityistä tietoa lukijoiden mielenkiinnon ylläpitämiseksi ja alla olevissa sitaateissa tällaisesta yksityisen tiedon kertomisesta sekä yksityisyyden rajojen läpäisevyydestä bloggaajien käsityksissä puhutaan “persoonan esiin tuomisena”:

“Mun mielest, vähä riippuu tietysti et mikä se asia on mutta kyllä mun mielestä jotain pitää kertoa itestäänkin koska mun mielestä se just on se, mikä erottaa blogin muista, esimerkiks jostain lehdestä. Se jää kauheen persoonattomaksi jos ei siellä kerro mitään. Jos kertoo ainoastaan jostain [esimerkiksi] sisustusasiasta niin mun mielestä siitä puuttuu aika paljon. Jää semmonen persoona puuttuun sitte. Kyllä se on semmonen lisä mikä siihen tulee että vähän jotenki avaa omiakin asioita sinne.” (Haastateltava 2)

“Onhan nyt paljon vaikka mahtavia (– –)blogeja, mut ei ne (– –) Sieltä voi saada kyllä todella paljon hyötyä ja informaatiota (– –). Mut ku eihän siihen kirjoittajaan pysty. Se kirjottaja ei tuu millään lailla tutuksi. (– –) Mut harva kyllä sit et jos haluaa tosissaan vaikka elää semmosella blogilla niin se on kyllä hyvin harvalle jos kellekään mahdollista. Sit pitää vaan tuoda sitä omaa persoona. Jos haluaa oikeesti sit.. Yksityisyyden, yksityisten asioiden kertomisella on se hyöty et sit sä voit, sun suosio todennäköisesti kasvaa.” (Haastateltava 1)

Yksityisyyden määriteltiin bloggaajien käsityksissä olevan ristiriitaista ja sitä, mitä ei kerrota blogissa. Lisäksi yksityisyyden määriteltiin olevan aktiivista pohdintaa sen suhteen, mitä kirjoittaa ja mitä kuvia julkaisee, sekä näiden päätösten muuttumista kumpaankin suuntaan. Ennen kaikkea yksityisyys määriteltiin asiana, jota pystyy itse kontrolloimaan ja jonka rajat pystyy itse määrittämään, vaikka rajat olivat käsitysten mukaan joko selvät tai epäselvät. Yksityisyyden rajojen kontrollointia ilmentää bloggaajien käsitys, jonka mukaan todellisuus blogissa saattaa näyttää siltä, että bloggaaja kertoo kaiken, mutta kuitenkin se mitä kerrotaan, on ”valittu totuus”. Blogissa kirjoitettu ja näytetty sisältö oli bloggaajien käsitysten mukaan siis rajattua todellisuutta. Yksityisyyden rajojen asettamista ja sen näyttäytymistä lukijoille kuvattiin esimerkiksi seuraavalla tavalla:

”Et blogissahan on se ero vaikka siihen, et mä olisin vaik jossain dokumentissa tai telkkariohjelmassa tai jossain, et mä itse päätän sen, et mitä sinne kertoo (– –). Mut kuitenkin se mitä mä kerron ni vaiks se on totta niin se on sit valintaa. Mä olen itse sen, kontrolloin sitä.” (Haastateltava 6)

Yksityisyyden rajat määrittyvät bloggaajien käsitysten mukaan tilannekohtaisesti sen mukaan, mikä tuntui tai ei tuntunut hyvältä kertoa. Yksityisyyden määriteltiin lisäksi olevan tilannekohtaista, sekä aiheesta ja henkilöstä riippuvaa. Tilannekohtaisuudesta kertoo myös se, että yksityisyyden rajat saattoivat bloggaajien käsitysten mukaan muuttua tilannekohtaisesti ja ajan kuluessa. Tapahtumahetkellä yksityisiksi koetuista asioista saatettiin käsitysten mukaan kuitenkin kertoa jälkeinpäin, kun niihin oli pystytty ottamaan etäisyyttä eivätkä ne tuntuneet enää niin henkilökohtaisilta. Nykyhetki oli siis bloggaajien käsitysten mukaan yksityisempää kuin menneisyys. Tätä käsitystä kuvaa hyvin muuan muassa seuraava sitaatti:

“(– –) Mä oon kirjottanu mun työuupumuksesta ja niinku, masennuksesta kylläkin siitähän oon kirjottanu enemmän vasta sitten kun se on ollut ohitse. On tavallaan helpompi kirjottaa ehkä semmosta, niin sanotusti, aika yksityisiksi koetuista aiheista niin sitten kun se on vähän niinku, tiiäksä jo, niinku mennyttä. Et ei juuri sillä hetkellä. (– –)” (Haastateltava 4)

Tulevaisuus puolestaan oli bloggaajien käsitysten mukaan yksityisempää kuin nykyhetki ja yksityisiksi määritellyistä henkilökohtaisista tulevaisuuden suunnitelmista ei välttämättä haluttu kertoa blogissa. Käsitykset tulevaisuuden yksityisyydestä tulevat esiin myös esimerkiksi siinä, että matkoista kerrottiin vasta kun ne olivat jo ohi:

”Sitte tietysti on myös, mä en tiä liittykö tääkin myös tähän että jos lähetään johonki matkalle niin ei kerro sitä siellä blogissa ollenkaan etukäteen et vasta matkan jälkeen.” (Haastateltava 2)

”Tai että, en koskaan mainitse (– –) jos me ollaan reissussa. No Instagram on vähän muuttanu sitä koska siinähan sä päivität, mut ennen vanhaan kun ei ollu Instaa niin mä en ikinä kertonu et me lähdetään reissuun etukäteen vaan mä kerroin vasta sen jälkeen.” (Haastateltava 5)

Yksityisyyden rajoja oltiin bloggaajien käsitysten mukaan pohdittu myös kommentoinnin näkökulmasta ja sen kautta, kenellä on oikeus kommentoida blogin kirjoituksia:

“Mutta oon mä joutunu sitä pohtiin viimeisen vuoden aikana siitä näkökulmasta että kenellä on oikeus kommentoida, ja käydä keskustelua ja ikään kuin tulla sille mun alueelle ja siellä mä oon tehny sen päätöksen että, anonymiteetin takaa ei pysty kommentoimaan mun blogia enää.” (Haastateltava 3)

Yksityinen tieto oli bloggaajien käsitysten mukaan lisäksi jotain sellaista tietoa, jota pystyttäisiin käyttämään bloggaajaa itseään tai erityisesti hänen läheisiään vastaan tai jos tieto vahingoittaa toista ihmistä. Erityisesti lapsia koskevan yksityisen tiedon kertomisen haitat koettiin mahdollisesti (tulevaisuudessa) vahingollisina tekijöinä. Myös negatiiviseksi koettuja sisempien kerrosten tunteita, tunnetiloja tai asenteita ei bloggaajien käsitysten mukaan haluttu kertoa niiden henkilökohtaisuuden tai heitä vastaan käyttämisen mahdollisuuden vuoksi. Postauksia, joita kirjoittaessaan bloggaaja olisi voimakkaassa tunnetilassa ja purkaisi sydäntään ja tunteuksiaan postaukseen eivät bloggaajat käsitysten mukaan kirjoittaneet. Yksityisyyden rajat määriteltiin bloggaajien käsitysten mukaan läpäisemättömiksi negatiivisten tunteiden osalta myös sen vuoksi, että tunnelma blogissa haluttiin pitää positiivisena. Toisaalta myös epäonnistumisia haluttiin käsitysten mukaan tuoda esiin realistisella tavalla ja niitä käsiteltiin huumorin kautta.

Vakavammat omaan, lasten ja läheisten terveyteen liittyvät asiat olivat bloggaajien käsitysten mukaan yksityisiä. Muutenkin yksityisyyden rajojen määrittely liittyi vahvasti lapsiin ja heihin liittyviin asioihin. Tämä näkyi esimerkiksi siten, että yleisellä tasolla lapsista saatettiin bloggaajien käsitysten mukaan kertoa asioita yleisellä tasolla, mutta heidän persoonallisuutensa esiin tuomista vältettiin. Toisaalta tärkeänä lasten yksityisyyden rajojen määrittäjänä olivat käsitysten perusteella myös nolona pidetyt asiat, kuten pottaharjoittelu tai itkukohtaukset. Lapset ja vanhemmuuteen liittyvät asiat olivat bloggaajien käsitysten mukaan joko olennainen osa blogia tai sitten niistä kirjoittamista välteltiin arvostelun kohteeksi joutumisen pelossa ja ääripään käsitys oli päätös, että mahdollisia tulevia lapsia ei tuoda blogissa esiin ollenkaan. Myös seksi oli bloggaajien käsitysten mukaan aihe, jonka osalta yksityisyyden rajat olivat läpäisemättömät tai toisaalta sitä voitiin bloggaajien käsitysten mukaan käsitellä sivuten ja huumorin kautta. Viittaukset seksiin saattoivat kuitenkin olla bloggaajien käsitysten mukaan siitä huolimatta sellaista yksityistä tietoa, jonka lukijat kokivat vuorovaikutussuhdetta rasittavana, toisin sanoen liian yksityisenä tietona.

Yksityisyyden rajojen säilyttämistä ja neuvottelemisen välttämistä pyrittiin hallitsemaan olemalla provosoimatta lukijoita. Käytännössä tämä tarkoitti postausten rajaamista tai itseä kunnioittavaa sävyä teksteissä. Esimerkiksi alla olevan esimerkin koettiin olevan vääränlaista yksityisyyden rajojen määrittelyä:

“Mutta silleen, jolloin se huomio kiinnitettäis nimenomaan johonkin, (– –) ‘nyt on tapahtunut jotain todella kamalaa, kerron tästä myöhemmin’. Tai sitten että, ‘on tapahtunut jotain todella hirveää perheessämme mutta en voi puhua tästä enempää’, no älä sit (– –) sano mitään, se on just sitä rajaamista, (– –) Eikun ei siitä sit kerrota.” (Haastateltava 4)

“(– –) ehkä se, että mulla ei oo mitään tiettyjä asioita tai mä en oo koskaan blogissa sanonu, että olis jotain mitä mä en halua kertoa, niin se ei oo provosoinu ketään ottaan selvää semmosista asioista. Koska jos mä mietin, esimerkiks jotain bloggaajaa, joka kirjoittaa anonyymisti, niin totta kai sitten jos on semmosia ihmisiä jotka jostain syystä ärsyyntyy vaikka siitä blogin aiheesta tai jostain, niin ne haluaa ottaa selvää ja se jää kiinnostaan et no miksei se kerro kuka se on. Mutta kun mä oon aina kertonu kaiken niin ei ketään varmaan ees kiinnosta.” (Haastateltava 3)

Pyrittiin myös olemaan provosoitumatta lukijoilta tulleista kommentteista, jotta neuvottelua yksityisyyden rajoista ei olisi tarpeen käydä uudelleen:

“(– –) Et mä jätän ne asiat sitten. Jos joku halua kommentoida noin niin sen kun kommentoi, mut en mä mee korjaamaan, koska sen mä oon huomannu, että korjaamisesta ei oo yhtään mitään hyötyä. Se vaan pahentaa tilannetta. (– –) kun mä en halua mennä siihen sosiaalipornoon mukaan silleen, et mä lähden ite ryöpyttään siellä (– –)” (Haastateltava 5)

Tulosten pohdinta

Bloggaajat vertasivat teknologiavälitteistä vuorovaikutusta kasvokkaiseen vuorovaikutustilanteeseen ja arvottivat ne yksityisyyden hallinnan näkökulmasta samoin, nähden näin yksityisyyden hallinnan samankaltaisena riippumatta siitä, kummasta vuorovaikutuksen muodosta on kyse. Sulerin (2004) ja Joinsonin (2001a) väitteet siitä, että ihmiset jakavat teknologiavälitteisesti anonyyminä itsestään yksityisempää tietoa kuin kasvotusten sekä useat vanhemmat tutkimukset (Parks & Floyd 1996; McKenna & Bargh 1998; Rheigold 1999; Wallace 1999; Joinson 2001a, Joinsonin & Paineen 2009 mukaan), jotka ovat todenneet, että ihmiset paljastavat itsestään merkittävästi enemmän teknologiavälitteisessä vuorovaikutuksessa kuin kasvokkaisessa vuorovaikutuksessa kumoutuvat jo muun muassa Qianin ja Scottin (2007) sekä Hollenbaughin ja Everettin (2013, 290) tutkimusten perusteella, mutta lisäksi niiden kumoutuminen saa näin ollen vahvistusta tämän tutkimuksen tuloksista.

Käsitystä yksityisyyden hallinnasta samankaltaisena kasvokkaisessa ja teknologiavälisessä vuorovaikutuksessa tukee myös seuraava tulos, sillä tämän tutkimuksen tulosten myötä vahvistui, mitä sosiaalisen läpäisyn teoria (Altman & Taylor 1973) esittää ja aiempi tutkimus (McCullagh 2008) on todennut: bloggaajat asettavat yksityisyyden rajoja samoin kuin teorian mukaan kasvokkaisessa vuorovaikutussuhteen rakentamisessa: (negatiiviset) tunteet koetaan yksityisiksi ja ne kuuluvat ydinkerrokseen. Toisaalta seksiin, joka oli bloggaajien käsitysten mukaan ydinkerroksen tietoa ja jopa tabu, saatettiin viitata ja Petronion (2002; 2008) mukaan tietynlaisen ja liian yksityisen tiedon kertominen saattaa rasittaa vuorovaikutussuhdetta, mikäli ihmiset eivät kykenekään käsittelemään tätä heille kerrottua tietoa. Viitteitä tästä ilmiöstä on tässä tutkimuksessa havaittavissa bloggaajien käsityksissä lukijoiden reaktioista juuri seksiin viitattaessa. Se, että seksistä voitiin bloggaajien käsitysten mukaan puhua vain siihen viittaamalla, ei tunteiden tai kumppanin kanssa jaettujen yhteisten kokemusten kautta vahvistaa aiempaa tutkimustietoa (McCullagh 2008, 11–14).

Yhtenä tämän tutkimuksen keskeisimpänä, joskaan ei yllättävänä tuloksena voidaan pitää havaintoa siitä, että bloggaajien käsitysten mukaan blogeissa yksityisen tiedon kanssaomistajia ovat blogin lukijat, mutta yhtä lailla bloggaajan läheiset ihmiset. Tämän havainnon merkittävyys johtuu intensiteetistä, jolla läheisten ihmisten tiedon kanssaomistajuutta bloggaajien käsityksissä painotettiin. Neuvottelun syynä ei bloggaajien käsitysten mukaan ollut yksityisyyden hallinnan teoriasta (Petronio 2002) poiketen varsinaisesti turbulenssin, eli konfliktien välttäminen, vaan enemminkin toisen yksityisyyden loukkaamisen estäminen tai suojeleminen. Bloggaajien yksityisyyden hallinta on siis bloggaajan henkilökohtaisten yksityisyyden rajojen säätelyn lisäksi vähintäänkin yhtä paljon läheisten ihmisten kanssaomisteisten yksityisyyden rajojen hallintaa, eikä niinkään itsestäkertomisen, vaan muihin ihmisiin liittyvän tiedon kertomisen rajoittamista. Tämän myötä vahvistuu aiemman tutkimuksen (McCullagh 2008, 11–14) tieto siitä, että blogissa ei kerrota muita läheisiä ihmisiä koskevaa yksityistä tietoa eli tietoa, jolla on kanssaomistajia. Päätelmää tukee myös se, että läheisten yksityisyyden merkitys korostui myös yksityisyyden loukkauksia koskevissa käsityksissä, sillä yksityisyyden loukkauksena pidettiin pääasiassa läheisiin kohdistuvaa negatiivista huomiota.

Bloggaajien käsitysten mukaan tulevaisuus oli yksityisempää kuin menneisyys.

Tätä käsitystä saattaisi selittää ja myös tukea Caruson, Gilbertin ja Wilsonin (2008, 796, 800) löydös siitä, että ihmiset arvottavat tulevaisuuden tapahtumat arvokkaammiksi tai laittavat niille enemmän painoarvoa kuin menneisyyden tapahtumille. Jopa silloin, kun he ymmärtävät

arvottamisensa irrationaalisuuden tai kun tuleva tapahtuma on täysin sama kuin tapahtuma, joka on jo tapahtunut menneisyydessä. Tämä johtuu Caruson, Gilbertin ja Wilsonin (2008, 796, 800) mukaan siitä, että tulevaisuuden tapahtumien suunnitteleminen saa aikaan suuremman tunnereaktion kuin menneisyyden tapahtuminen miettiminen. Näin ollen tulevaisuuden tapahtumat koettaisiin yksityisemmiksi ja aremmiksi asioiksi kuin tapahtumat menneisyydessä. Menneisyyden tapahtumia on myös ehditty käsittelemään ja asettamaan yksityisyyden rajat niiden suhteen, kun taas tulevaisuuden tapahtumien sisältö on osittain tuntematonta ja niiden osalta rajojen asettaminen on vaikeampaa.

Myös tutkimustulos, jonka mukaan bloggaajat mieltävät bloginsa henkilökohtaiseksi tilaksi (McCullagh 2008, 16–17) saa vahvistusta tuloksissa ilmenneestä yksityisyyden hallinnan keinosta rajoittaa kommentointia omassa blogissa. Tämä tarkoittaa, että blogi on siis koettu henkilökohtaiseksi ja siten yksityiseksi tilaksi, jota pyritään yksityisyyden hallinnan avulla suojaamaan ja rajaamaan.

Tämän tutkimuksen tulokset vahvistavat aiempaa tutkimustietoa (McCullagh 2008, 11–14), jonka mukaan joitain tietoja ei kerrota blogissa, sillä ajatellaan niistä mahdollisesti tulevaisuudessa aiheutuvaa haittaa ja lisäksi ei kerrota negatiivista tietoa. Lisäksi aiemmat tutkimustulokset (McCullagh 2008, 11–14) saavat vahvistusta sen osalta, että tämän tutkimuksen tulosten perusteella ei kirjoiteta myöskään työnantajasta tai riidoista. Riitojen osalta tämän tutkimuksen sekä edeltävän tutkimuksen (McCullagh 2008, 11–14) tulokset eroavat siltä osin, että aiemman tutkimuksen mukaan bloggaajat eivät kirjoita riitatilanteista muihin kuin itseensä liittyvää negatiivista tietoa, mutta se ei tässä tutkimuksessa vahvistunut, sillä tämän tutkimuksen mukaan myöskään itsestä ei kirjoiteta mitään negatiivista. Aiempi tutkimustulos (McCullagh 2008, 11–14) ei saa vahvistusta myöskään siltä osin, että rahasta ja terveyteen liittyvistä negatiivistista ongelmista ei puhuttaisi, sillä aiemmasta tutkimuksesta poiketen tämä tutkimus tuo esiin uuden, (vastavuoroisen) altruismin ohjaileman yksityisyyden hallinnan näkökulman. Tämän tutkimuksen tulosten perusteella siis myös rahasta ja terveyteen liittyvistä negatiivista ongelmista kerrotaan blogissa, mikäli kertomisen uskotaan antavan ja/tai sen avulla saatavan vertaistukea.

Itsestäkertomisen perifeeristen kerrosten (ks. esim. Altman & Taylor 1973, Joinson & Paine, 2009 mukaan) tietoja (esimerkiksi asuinpaikkakunta, sukunimi) voidaan sosiaalisen läpäisyn teorian (Altman & Taylor, 1973) mukaan kuitenkin kertoa lähes kenelle tahansa. Tämän tutkimuksen tulosten perusteella teorian ajatus sai vahvistusta ja samalla se kuitenkin myös

kumoutui. Samalla kumoutui myös aiempi tutkimustieto (McCullagh 2008, 11–14), sillä tämän tutkimuksen tulokset nimittäin osoittavat, että blogissa voidaan bloggaajien käsitysten mukaan kertoa sellaista henkilökohtaista tietoa, joka mahdollistaa bloggaajan henkilöllisyyden ja jopa osoitteen tunnistamisen. Itsestäkertominen on blogeissa kuitenkin erilaisessa roolissa ja tieto, joka voi tuntua harmittomalta kertoa yhdelle henkilölle vuorovaikutussuhdetta rakentaessa, ei ole sama kuin tiedon kertominen suurelle joukolle tuntemattomia ihmisiä. Kertominen muuttuu tällöin kohdistamattomaksi itsestäkertomiseksi, joka ei toimi perinteisten interpersonaalisen viestinnän normien mukaisesti (Jang & Stefanone 2011). Vaikuttaa kuitenkin siltä, että muun media ja sosiaalisen median ympäristöt edellyttäisivät perinteisen itsestäkertomisen normien noudattamista, aivan kuin bloggaamiseen päteisivät samat vuorovaikutussuhteen säännöt. Tämän tutkimuksen perusteella ei kuitenkaan pystytä vahvistamaan, kertovatko suuren suosion saaneet bloggaajat itsestään enemmän kuin vähemmän suosittu bloggaajat (Trammell & Keshelashvili 2005, 968, 977–978), sillä tutkimuksen tuloksilla ei ole vertailukohtaa, mutta viitteitä siitä on havaittavissa bloggaajien käsityksissä siitä, että yksityisten asioiden kertominen lisää suosiota ja että tunnettuus asettaa bloggaajille paineita ja oletuksia yksityisten asioiden kertomisesta.

5.2 Bloggaajien käsitykset tunnettuuden ja yksityisyyden hallinnan kytkeytyemisestä toisiinsa

5.2.1 Käsitykset tunnettuudesta bloggaamisessa

Tuloksista kävi ilmi, että bloggaajien käsitykset tunnettuudesta olivat osittain samankaltaisia. Suhtautuminen tunnettuuteen riippui bloggaamisen aloittamisen päämäärästä. Käsitykset tunnettuuden haitoista olivat moninaisia, mutta osittain yhteneväisiä. Tunnettuuden hyödyt puolestaan koettiin hyvinkin samankaltaisina. Merkittävä huomio on, että tunnettuuden hyvät puolet koettiin merkittävämpinä kuin sen huonot puolet. Julkisuutta ja yksityisyyttä pyrittiin hallitsemaan samoin keinoin: yksityisyyden (rajojen) hallinnalla. Yksityisyyttä loukkaavana pidettiin pääasiassa läheisiin kohdistuvaa negatiivista huomiota. Seuraavissa kappaleissa tarkastellaan bloggaajien käsityksiä aiheesta tarkemmin.

Bloggaajat suhtautuivat tunnettuuteen ja tunnistettavuuteen eri tavoin. Bloggaajien käsitykset tunnettuudesta vaihtelivat hämmennyksestä ja epätodellisuuden sekä ristiriitaisuuden tunteista

toisen ääripään käsityksiin tunnettuudesta blogin olemassaolon edellytyksenä. Käsityksiin vaikutti bloggaamisen aloittamisen päämäärä. Hämmennyksen ja epätodellisuuden tunteiden kokemukseen liittyivät blogin lähtökohdat ja alkuperäinen ajatus suljetusta tai pienelle lukijamäärälle suunnatusta bloggaamisesta. Kokemukseen tunnettuudesta blogin olemassaolon edellytyksenä puolestaan liittyi bloggaamisen tietoinen ja tavoitteellinen päämäärä tulla tunnetuksi ja pystyä sen myötä tienaamaan elantonsa bloggaamalla. Tunnettuuden kokemisesta puhuttiin esimerkiksi näin:

“No en mä miellä itseäni erityisen tunnettuks bloggaajaks. En mä.. niin. En mä tiedä. En mä usko et jos joltain randomi-ihmiseltä kysytään että tiedätkö, tunnistaisko se mun nimee niin tuskin tunnistais.” (Haastateltava 3)

“Ylipäänsä sitä on vaikee, ei sitä sillä lailla käsitä tai tajua, vaikka tavallaan sen tietää. Voi kattoo jotain kävijämääriä et siel on aika paljon kävijöitä, mut en mä sitä kuitenkaan.. Ei sitä silleen tajua. Se on aina et jos joku mut jossain tunnistaa, niin kyllä se on aina mulle hämmästys. En mä sitä sillä lailla hahmota, tai käsitä. (– –) En mä pysty, en mä hahmota sitä et kuinka tunnettu mä muka olen. Mä en koe todellakaan olevani itse tunnettu bloggaaja, mut ilmeisesti joidenkin silmissä mä sitten olen.” (Haastateltava 1)

Tunnettuuteen suhtauduttiin myös ylpeydellä, kuten esimerkiksi seuraavassa sitaatissa todetaan:

“Ohan se tietysti semmonen yhenlainen saavutuski tietysti. Moni ku tulee blogin nimi mainituksi niin tietää heti et joo, mä oonki lukenu sitä.” (Haastateltava 2)

Yleisesti käsitykset tunnettuna olemisesta olivat vaihtelevia: joko tunnettuudesta ei niinkään pidetty, sitä pidettiin välttämättömänä pahana, se koettiin ristiriitaisena tai se oli jotain mitä tietoisesti tavoiteltiin. Tai sitten tunnettuuteen suhtautuminen oli neutraalia. Alla oleva esimerkki kuvaa tunnettuuteen liittyviä ristiriitaisuuden tunteita:

“(– –) Mut en mä sitte kuitenki et sit ku mä oon jossain siel kadulla, niin en mä siellä.. (– –) Toiset ehkä just tykkää, et niist on kivaa et ne tunnistetaan, mut mulle, mä haluisin vaan olla ns. tunnistettava vaan siinä blogiympäristös. En mä tuolla normaalielämäs kun mä astun täst koneelta ulos, niin sit mä en yhtään. En mä tykkää siitä, että mut tunnistetaan. Vaikka tokihan mä nyt hyvänen aika jos joku nyt tulee jossain tervehtimään kadulla niin eihän, tokihan se on musta ihan kivaa, onhan sitä nyt tietysti imarreltu jos joku tulee vaikka sanoo et tykkään sun blogista. Eihän siitä nyt voi kukaan mieltään pahoittaa. (– –)” (Haastateltava 1)

Oma tunnettuus käsitettiin sellaiseksi julkisuudeksi, jota bloggaaja voi itse hallita sillä, mitä hän itsestään kertoo. Voidaankin todeta, että julkisuutta ja yksityisyyttä pyrittiin hallitsemaan samoin keinoin: yksityisyyden rajojen hallinnalla.

Tässä tutkimuksessa esitettyjen käsitysten perusteella voidaan todeta, että tunnetut bloggaajat eivät nähneet yksityisten asioidensa kertomisessa varsinaisia riskejä ja myös huonoja puolia tai haittoja tuli käsityksissä esiin hyötyjä vähemmän. Tunnettuudesta ei pääasiassa ollut bloggaajien käsitysten mukaan haittaa silloin, kun käsitykset ja pohdinta perustuivat potentiaalisiin haittoihin. Potentiaalisia haittoja ilmenisi käsitysten mukaan silloin, mikäli bloggaaja olisi “superjulkkis” tai mikäli bloggaaja kokisi negatiiviset kommentit ja keskustelupalstojen ym. keskustelut ahdistavina. Kun tunnettuuden haittoja pohdittiin todellisten kokemusten kautta, tunnettuuden negatiivisia puolia olivat bloggaajien käsitysten mukaan:

- tuntemattomat ihmiset tietävät bloggaajan asioista liikaa
- saattavat tunnistaa bloggaajan negatiiviseksi koetuissa tilanteissa (esim. lääkärikäynti, riita/kiistä puolison kanssa julkisella paikalla)
- lukijat kommentoivat tehtyjä valintoja liikaa
- lukijoilla on oikeus arvostella tehtyjä valintoja tai toimia.

Ääripäässä valintojen arvostelu vaikutti bloggaajien käsitysten mukaan jopa hetkellisesti kokemuksiin elämässä tapahtuvista positiivisista asioista, jouduttaessa miettimään ne negatiivisen ja muiden mielipiteiden kautta, kuten näissä sitaateissa hyvin kuvaillaan:

“Ja esimerkiksi vaikka tällainen juttu että, joskus itteekin oikein ärsyttää, et joku semmonen asia mistä sun pitäis kokee iloo, niin sä saatat ensiks sekunnin sadasosan, ennen kuin sä tuut järkiis, niin miettiä että ”voi ei, mitähän nyt joku ajattelee tästä”. (– –) Niin sit sä kuitenkin ajattelet niin että voi ei, no nyt ne taas.. vauvavalstat jonkun keskustelunaiheen tästä (– –). Niin ku silleen että, semmonen asia mikä oikeesti on, oikeesti vaan iloinen asia niin sen saattaa ajatella sen negatiivisen kautta ja että mitähän tästä seuraa.” (Haastateltava 5)

“Mulla jotenki mua harmittaa kun mul on sellanen, et mä mietin liikaa et mitä oma lähipiiri ajattelee, et mitä mä kirjotan. Sekin ehkä vähän vaikuttaa niihin aiheisiin ja niihin rajauksiin, että ei nyt ihan viitti ettei ne aattele että voi apua, pitkö ton kirjottaa että mun ny joku työkaveri lukee tätä. Esimerkiks joku mun miehen äiti vois ehkä ajatella näin. (– –) Se on siinä ennen ku kirjottaa, niin tulee mieleen. Tai ku miettii aiheita. Se siinä vaiheessa jo vähän rajaa joitain juttuja pois. Yritän jotenki päästä siitä pois. Koska huvittais kuitenkin kirjottaa eikä aatella vaan sillai että mitähän ny muut ajattelee.” (Haastateltava 2)

Tunnettuuden huonona puolena oli bloggaajien käsitysten mukaan myös se, että yleisöjen välillä unohtivat, ettei bloggaajan tunnettuus tarkoita, etteikö hänellä olisi silti oikeutta myös yksityisyyteen. Tämä tuli käsityksissä esiin kuitenkin vain teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen osalta. Kasvokkaisissa vuorovaikutustilanteissa bloggaajien käsitysten mukaan heidän yksityisyyttään kunnioitettiin. Yksityisyyden kunnioittaminen saatettiin kokea jopa liiallisena, eikä kasvokkaista vuorovaikutustilannetta päässyt syntymään. Tunnettuuden huonona puolena oli bloggaajien käsitysten mukaan lisäksi se, ettei heillä ollut tietoa blogien

lukijoista, heidän motiiveistaan blogin seuraamisen suhteen tai heidän motiiveistaan blogissa kerrotun yksityisen tiedon suhteen.

Tunnettuuden huonoihin puoliin liittyivät yksityisyyden loukkaamista koskevat käsitykset, jotka vaihtelivat paljon. Yksityisyyden loukkaamisina koettiin työnantajan (aiemman tai nykyisen) tai sukunimen julkaiseminen keskustelupalstalla, lasten ulkonäön haukkuminen, Facebook-kavereiden kuvien tutkiminen ja henkilökohtaiseen puhelimeen saadut tekstiviestit. Toisaalta taas haastateltavan kuvalla ja tekaistulla Facebook-profiililla esiintymisen, sähköpostitse saapuneiden fetisseihin liittyvien yhteydenottojen, haastateltavan ulkonäön tai asunnon sisustuksen haukkumisen ei koettu loukkaavan yksityisyyttä. Läheisten yksityisyyden merkitys korostui myös tulosten tässä kohdassa, sillä yksityisyyttä loukkaaviksi koettiin pääasiassa siis tilanteet, joissa haastateltavan läheiset (mukaan lukien työnantaja ja työkaverit) olivat joutuneet jollain tapaa (negatiivisen) huomion tai negatiivisten kommenttien kohteeksi.

Tunnettuus oli bloggaajien käsitysten mukaan tekijä, joka helpotti yksityisyyden rajojen määrittelyä ja ylläpitämistä, sillä tunnettuuden koettiin mahdollistavan yhteistyötahojen valinnan sekä paremmat mahdollisuudet kieltäytyä kiinnostamattomista, omille arvoille tai yksityisyyden rajoille sopimattomista yhteistyötarjouksista. Bloggaajien käsitysten mukaan tunnettuus lisäsi siis valinnan mahdollisuuksia mahdollistaen siten paremman yksityisyyden hallinnan. Tunnettuudesta koettiin lisäksi olevan yleistä hyötyä, sillä sen myötä bloggaajille mahdollistuivat useat, erilaiset ja monipuoliset yhteistyökuviot, joita heille ei olisi muuten tarjottu. Bloggaajien käsitysten mukaan tunnettuudesta oli hyötyä erityisesti media-alalla työskenteleville bloggaajille. Näkyvyyden jossain nähtiin tuovan mahdollisuuksia näkyvyyteen muuallakin.

Tiivistetysti sanottuna, bloggaajien käsitysten mukaan tunnettuuden myötä heidän oli mahdollista:

- saada yhteistyötarjouksia
- valita yhteistyökumppaninsa
- kieltäytyä yhteistyöstä
- rajata tai päättää yhteistyön näkökulma ja
- saada näkyvyyttä.

Näiden lisäksi tunnettuuden myötä oli bloggaajien käsitysten mukaan mahdollista:

- tavata potentiaalisia yhteistyötahoja/työnantajia
- päästä näyttämään oma osaamisensa

- tavata uusia ihmisiä
- toimia mielipidevaikuttajana

Tämän tutkimuksen perusteella voidaan todeta, että bloggaajan tunnettuus toisaalta haastaa, mutta toisaalta myös mahdollistaa tehokkaan yksityisyyden rajojen hallinnan.

Tulosten pohdinta

Tunnettujen bloggaajien yksityisyyden hallinta on haasteiden edessä, ja eräänkin väittämän mukaan julkisuuteen sisältyy aina riski kääntyä kohdettaan vastaan ja riski kasvaisi suuremmaksi sen mukaan, mitä enemmän yksityisyys on julkisuudessa (Näre 2005, 15). Yhtenä tämän tutkimuksen tuloksena voidaan todeta, että bloggaajan tunnettuus toisaalta haastaa, mutta toisaalta myös mahdollistaa tehokkaan yksityisyyden rajojen hallinnan. Haastamista tapahtuu ulkoapäin tulevien odotusten vuoksi, mutta tunnettuuden mukanaan tuoma "asema" ja mahdollisuudet yhteistyökumppaneiden valintaan lisääntyvät.

Bloggaajien käsitykset tunnettuudesta sekä suhtautuminen siihen riippuivat blogggaamisen aloittamisen motivaatioista. Alkuperäiset motivaatiot vaikuttivat siis suhtautumiseen ja tunnettuuteen ei välttämättä oltu totuttu. Tutkimuksessa nousikin esiin viitteitä siitä, että bloggaajien ääripää käsityksissä nousi esiin haaveita muuttua tuntemattommaksi ja havainto tukee aikaisempaa tutkimustietoa bloggaajien ajatuksista muuttaa toimintaansa anonymimmäksi (McCullagh 2008, 14–16).

Yksityisyyden hallinnan teorian (Petronio 2002) mukaan yksityisen tiedon kertomisesta voi olla hyötyä, mutta myös riskejä. Bloggaajien käsitysten mukaan yksityisten asioiden kertomisesta oli hyötyä ja haitat tai riskit olivat heidän käsitystensä mukaan hyötyjä pienempinä. Myös tunnettuuden positiiviset puolet olivat bloggaajien käsitysten perusteella pääsääntöisesti merkittävimpiä kuin sen negatiiviset puolet. Bloggaajien käsitysten mukaan tunnettuudesta voi olla hyötyä muun muassa silloin, kun bloggaaja haluaa saada elantonsa blogggaamisesta, Näin ollen tunnettuus ja suositun bloggaajan aseman pitäminen saattavat asettaa paineita omien yksityisyyden rajojen asettamisen suhteen. Bloggaajien käsitysten mukaan tunnettuus kuitenkin lisäsi heidän valinnan mahdollisuuksiaan, mahdollistaen siten paremmat keinot yksityisyyden hallintaan. Tämä tulos vahvistaa yleistä ajatusta siitä, että tunnettuus lisää ja helpottaa bloggaajien saamia yhteistyötarjoja. Samalla vahvistuu käsitys siitä, että tunnettuuden myötä myös yhteistyökumppaneiden valikoiminen

mahdollistuu. Yhteydenotot laajemmalla yhteistyökumppaneiden kirjolta antavat paremmat mahdollisuudet mielikuvien ja yksityisyyden hallinnan suhteen. Paremmat mahdollisuuden mielikuvien ja yksityisyyden hallintaa ovat todennäköisesti seurausta blogien ja blogosfäärin muutoksesta. Kaupallisuus ja sen mukanaan tuomien yhteistyökumppaneiden määrä on kasvanut paljon. Aiemmin valinnanvaraa yhteistyökumppaneiden osalta on ollut vähemmän ja mielikuvien hallinta ei ole ollut samoissa määrin mahdollista kuin se on tänä päivänä. Nyt bloggaajien on mahdollista yhteistyökumppaneiden kautta ja avulla tuoda esiin valintojen ja artefaktien muodossa omaa arvomaailmaansa ja rakentaa mielikuvia. Aiemmin myös blogien yleisöt ovat olleet pienempiä ja yhteistyötarjouksien määrät vähäisempiä, joten se on saattanut luoda yksityisyyden hallinnalle erilaisen ympäristön rajat, joihin perustuvat ratkaisut on myöhemmin tunnettuuden myötä haastettu ja jouduttu mahdollisesti uudelleenmiettimään.

Aiemmin kaupallisuuden on ajateltu uhkaavan blogien postausten spontaanisuuden määrän ja luotettavuuden lisäksi niiden yksityistä sisältöä (Herring, Scheidt, Wright & Bonus 2005, 163), mutta tämän tutkimuksen tulokset tukevat kuitenkin (Lövheimin 2011) tutkimusta, joka osoittaa, ettei näin ei ole käynyt. Sekä tämän tutkimuksen että Lövheimin (2011) tutkimuksen tulokset osoittavat, että yksityisyys on omaksuttu osaksi postauksia ja sitä käytetään strategisesti yhteyden säilyttämiseen lukijoiden kanssa. Aiempi tutkimus (Lövheim 2011) osoittaa myös henkilökohtaisten blogien konventioiden haastamisen ja niistä neuvottelemisen yhdistääkseen ja sopeuttaakseen ne suosion ja tunnettuuden mukanaan tuomiin tekijöihin. Tässä tutkimuksessa oli havaittavissa myös tällaista konventioiden haastamista, joka näkyi muun muassa yksityisyyden rajojen muutoksena, rajatun totuuden esittämisenä ja altruistisena yksityisyyden rajojen muutoksena.

5.2.2 Käsitukset bloggaamisen ammattimaistumisesta

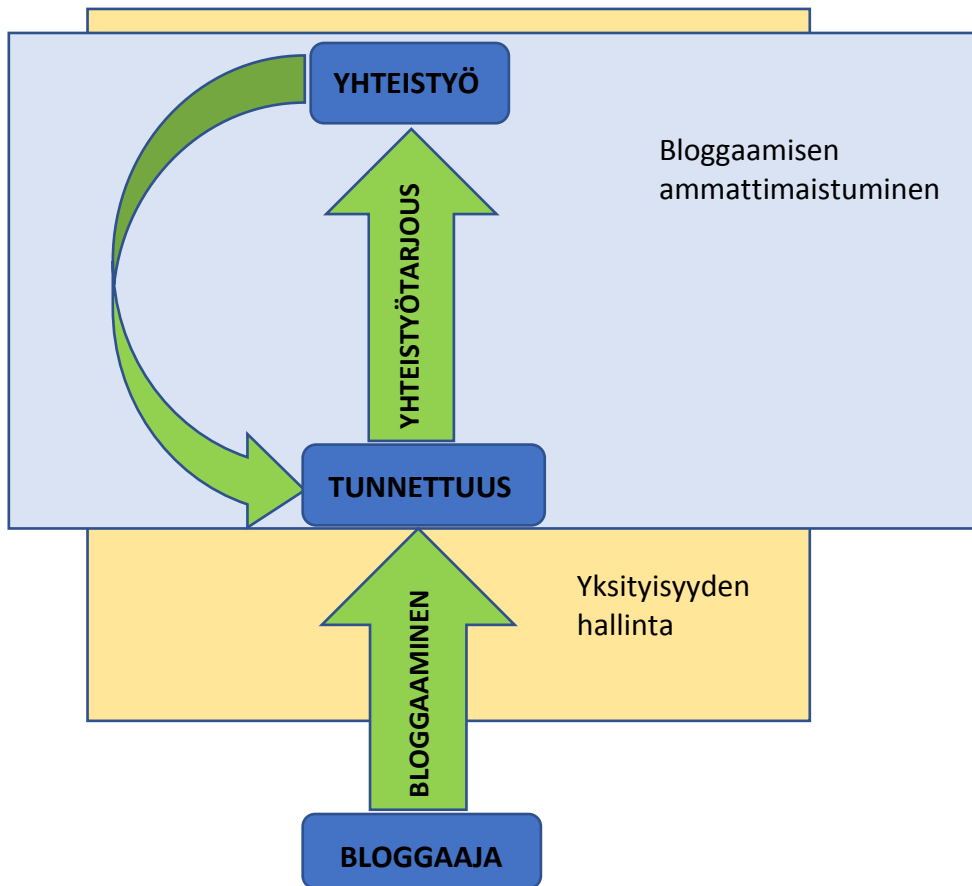
Bloggaajien käsitysten mukaan yksityisyyden hallinnan kannalta oli olennaista pystyä valitsemaan yhteistyökumppani sekä postauksen näkökulma ja rajaus. Bloggaajien käsityksistä oli havaittavissa myös henkilöbrändäyksen piirteitä, sillä blogi nähtiin ydinfunktiona lisäksi avoimena CV:nä ja/tai portfoliona. Henkilöbrändäyksen näkökulmasta koettiin lisäksi tärkeänä olla profiloitumatta ainoastaan bloggaajina. Bloggaajat esiintyivät käsitystensä mukaan erilaisissa rooleissa, jotka olivat tärkeitä mielikuvien hallinnan kannalta. Seuraavissa kappaleissa tarkastellaan näitä tuloksia tarkemmin.

Tuloksista kävi ilmi yleisestikin tiedossa olevat bloggaajien erilaiset (kaupalliset) yhteistyöt (esimerkiksi tuotearviot ja lehtijutut) erilaisten kumppaneiden kanssa. Sopimuksesta tai blogin teknisestä julkaisualustasta riippumatta, haastateltavilla oli mahdollisuus valita minkä tahojen kanssa ja minkälaista yhteistyötä he tekevät. Bloggaajien käsityksissä korostui yhteiskumppaneiden valinnan mahdollisuus tärkeänä yksityisyyteen ja omiin arvoihin liittyvänä tekijänä. Omista asetetuista yksityisyyden rajoista kiinni pitämistä helpotti bloggaajien käsitysten mukaan se, että monet yhteistöistä olivat tuotteita tai palveluita koskevia (arvioita), eivätkä vaatineet syvällisempää itsestäkertomista tai yksityisyyden rajoista neuvottelua. Tällöin myös valokuville asetetut yksityisyyden rajat ja valokuvissa näkyvät artefaktit oli mahdollista rajata omien yksityisyyden rajojen mukaisesti.

Bloggaajien käsitysten mukaan yksityisen tiedon kertominen edesauttoi yhteistyökumppaneiden ja -sopimusten saamista, sillä sen myötä potentiaalisten yhteistyötahojen oli helpompi kohdentaa tarjouksiaan esimerkiksi bloggaajan kotikaupungin tai muiden mielenkiinnon kohteiden perusteella. Mahdollisuutta ja vapautta valita postauksen yhteistyökumppani, näkökulma sekä rajaus pidettiin erityisesti yksityisyyden rajojen säätelyn kannalta tärkeänä. Bloggaamisen kaupallistumisen ja ammattimaistumisen sekä yksityisyyden liittyminen yhteen näkyikin käsityksissä juuri näiden valinnan mahdollisuuksien kautta.

Seuraavan sivun kuviossa (kuvio 1) on havainnollistettu yksityisyyden hallinnan dynamiikkaa tunnettuuden ja yhteistyön kontekstissa sekä niiden suhdetta yksityisyyteen. Kuviossa on kuvattu, kuinka tunnettuus lisää yhteistyömahdollisuuksia, jotka konkretisoituvat bloggaajalle yhteistyötarjojen muodossa. Yksityisyyden hallintaa tapahtuu valittaessa yhteistyökumppania sekä postauksen tai sen kuvien rajausta ja näkökulmaa. Sekä tunnettuus että yhteistyö ovat näin ollen vaikutuksessa toisiinsa.

KUVIO 1 Bloggaajien käsitys yksityisyyden hallinnan dynamiikasta tunnettuuden, ammattimaistumisen ja yhteistyön konteksteissa

Yhteistyökumppaneiden tuotteiden markkinoinnin lisäksi bloggaajien käsityksistä nousi esiin, että yksityisyyden rajoja pohdittiin ja määritettiin myös itsensä markkinoimisen sekä työnhakuun liittyvän henkilöbrändäyksen näkökulmasta. Bloggaajien käsityksistä nousi esille ajatus blogista “avoimena CV:nä” tai portfoliona, jolla ja jossa bloggaajat pääsevät näyttämään potentiaalisille työnantajille tai blogiyhteistyötä tarjoaville tahoille omaa osaamistaan eri asioiden, aihepiirien, taitojen ja mielenkiinnon kohteiden suhteen. Blogi oli siis bloggaajien käsitysten mukaan kanava, jonka kautta bloggaajat saivat tai saattavat tulevaisuudessa saada työtarjouksia muiltakin kuin blogiyhteistyötä tarjoavilta työnantajilta. Varsinkin media-alalla työskenteleville blogi oli bloggaajien käsitysten mukaan merkittävä meriitti. Seuraavat sitaattit kuvailevat hyvin käsitystä blogista avoimena CV:nä tai portfoliona:

“Mä voin ehkä sanoa näin koska en usko todellakaan et teen tätä bloggausta loppuelämäni, niin kyllä mä pyrin järjestämään asiani niin että toivoisinkin että saan sellaista ns. tunnettuutta sellaisilla aloilla, mitkä voi sit myöhemmin edesauttaa mua tulevaisuuden töissä. (– –) Sitten kirjottamalla paljon (– –)juttuja ja profiloitumalla niihin (– –). Tai mä voisin CV:stä lätkästä sitten et mä oon muuten tosi paljon promonnut ja markkinoinut et mulla on tämmöstä näyttöä, et mitä mä oon blogin kautta tehnyt.” (Haastateltava 1)

“(– –) siinähan mä saan julkisesti näyttää tosi paljon asioita mitä mä osaan (– –)” (Haastateltava 4)

Toinen tähän tiivistä liittyvä ja aineisto esiin noussut teema, olivat bloggaajien käsitykset bloggaajana profiloitumisesta tai bloggaajan roolissa esiintymisestä. Uraansa pohtivat pitivät blogia tärkeänä tulevien työtilaisuuksien kannalta eivätkä sen vuoksi halunneet profiloitua ainoastaan ”bloggaajina” tai pitivät ainakin tärkeänä sekoittaa roolejaan. Lisäksi esiin nousi myös ”tavallisena ihmisenä” tai ”lukijoiden kaverina” esiintyminen. Toisaalta toisen ääripään käsityksissä rooleja ei pohdittu ollenkaan. Seuraavat sitaatit esittelevät esimerkkejä käsityksiä rooleista ja bloggaajana profiloitumisesta:

“(– –) mut mä en ikään kuin halua esiintyä blogissani bloggaajana. (– –) Siis sehän on tarkoitus, että mä oon tavallinen ihminen, joka pitää blogia eikä silleen, että mä olen bloggaaja. Mä en niinku halua tavallaan sitä bloggaajan roolin viittaa niinku, tiiätkö päälleni.” “(– –) esimerkiks että mä en oo ikinä sinänsä niinku metablogannu et mä en oo ikinä blogannu bloggaamisesta. Siis tiiäksä kun on paljon jotka sitten, taas niillä rupee jo se, ikään kuin se itse bloggaaminen ja se elämä bloggaajana alkaa olla sitä blogin sisältöä (– –).” “(– –) et mulle on tosi tärkeä se että, mulla on ihan, mä oon tehny ihan tutkintoja ja, mulla on työkokemusta ja mulla on ammatti. (– –) Mutta, niin sit se tavallaan, ajattelin sen itekseni niin et se vähän riippuu missä tilanteessa, totta kai jos mä oon jossain sellasessa missä verkostoidutaan niinku, nyt nimenomaan semmosten tyyppien kaa joitten kanssa vois tehdä blogiyhteistyötä, totta kai mä oon siellä bloggaaja (– –).” (Haastateltava 4)

”(– –) Mä koen et mä tykkään sen blogin kautta, et mä oon vähä niinkun lukijoitten kaveri ja siellä mä tykkään [kun tunnustetaan]. Mä haluaisinkin, et must tulee sellanen ns. jollain tapaa läheinen kuva. (– –)” (Haastateltava 1)

”Et on pitäny ikään kuin yrittääkin silleen että mä oon ihan tavallinen ihminen, et mä en oo mitenkään poikkeuksellisen ihana.” (Haastateltava 6)

Tulosten pohdinta

Yksityisyyden hallinnan haasteena on omien ja läheisten rajojen aktiivinen hallinta, sillä bloggaajat kokivat käsitystensä mukaan painetta kertoa yksityisiä asioitaan lukijoiden ja yleisöjen mielenkiinnon ylläpitämiseksi sekä yhteistyötarjousten saamiseksi. Paine lukijoiden sekä yritysten tai organisaatioiden suuntaan voidaan jäljittää blogien kaupallistumiseen. Lomborgin (2012, 432) väite siitä, bloggaajilla saattaisi olla paine paljastaa yksityisiä asioita vuorovaikutussuhteiden muodostamiseksi, ei saa vahvistusta tämän tutkimuksen tuloksista, sillä tämän tutkimuksen tulosten mukaan yksityistä tietoa kerrotaan lukijoiden mielenkiinnon ylläpitämiseksi ja kaupallisten intressien toteutumiseksi. Paineet ovat oletettavasti suuremmat, sillä aikaisemmin yleisöt ovat olleet pienempiä ja lukijat ehkä jopa tuttuja eikä bloggaamisen pyrkimyksenä ole ollut tulojen ansainta. Kaupallisuuden on ajateltu uhkaavan muun muassa

blogien postausten spontaanisuuden määrää ja yksityistä sisältöä (Lövheim 2011) ja sen voidaan sanoa pitävän paikkansa ainoastaan siltä osin, että kaupallisuuden myötä yksityisyyden hallintaa on suoritettava aktiivisemmin ja siihen on käytettävä enemmän energiaa. Se ei kuitenkaan tarkoita, että postaukset eivät olisi niin spontaaneja tai että yksityistä sisältöä kerrottaisiin vähemmän. Nyt se tehdään vain tiedostetummin ja suunnitellummin, omien tiedostettujen yksityisyyden rajojen hallinnalla.

Blogin näkemistä avoimena CV:nä tai portfoliona voidaan selittää teknologiavälitteisen vuorovaikutukseenkin sovellettujen affordanssi-näkökulmasta. Affordanssi on yksilön näkemys siitä, mitä objektilla voi tehdä tai mihin se on hyödyllinen. Objektilla voi olla useita affordansseja (Gibson 1986, Treemin & Leonardin 2012, 145 mukaan), sillä vaikka blogin tietotekniset ominaisuudet ja toimintaperiaate ovat samoja kaikille käyttäjille, sen affordanssit eivät kuitenkaan ole. Affordanssit eivät välttämättä ole vain tiettyjä objektien ominaisuuksia, vaan merkitykset rakentuvat ihmisten käyttäessä objektia (Treem & Leonardi 2012, 146). Näin ollen eri bloggaajat antavat blogeilleen erilaisia affordansseja sen mukaan, mitä he blogatessaan näkevät blogin heille olevan ja tässä tutkimuksessa blogien affordansseja olivat avoin CV ja portfolio sekä työtarjousten saamisen kanava.

Mielikuvien hallinnan voidaan sanoa olevan rooleissa esiintymistä (mm. Goffman 1971, 26; Mäkinen 2006, 175–189; Näre 2005, 15–17) ja tämän tutkimuksen myötä saatiinkin käsitystä millaisissa rooleissa bloggaajat käsitystensä mukaan esiintyvät. Näitä rooleja olivat muun muassa kaveri, “tavis”, bloggaaja, tuleva työntekijä, nykyinen työntekijä ja äiti. Bloggaajat pyrkivät yksityisyyden hallinnallaan hallitsemaan rooleja ja niihin liittyviä mielikuvia, ja tämän tutkimuksen myötä vahvistuu näkemys (Ford 2012, 551; Räikkä 2007, 100–113), että rooli ja bloggaajan käsitys yleisöstä määrittävät, millaista yksityistä tietoa missäkin roolissa kerrotaan. Bloggaajilla kaikki roolit näyttäytyvät samassa paikassa, blogissa, sen sijaan, että he voisivat valita eri tilanteissa eri roolin tai toisin sanoen yksityisyyden hallinnan strategian, on yksityisyyden hallinnalla ratkaiseva rooli mielikuvien hallinnassa. Trammellin ja Keshelashvilin (2005, 968, 977–978) mukaan suositut bloggaajat suorittavatkin mielikuvien hallintaa aktiivisesti, mutta sitä kuinka aktiivista mielikuvien hallinta on, ei tässä tutkimuksessa tule esille. Tämän tutkimuksen tulosta roolien merkityksestä tukee myös aiempi ajatus (Uski 2015, 70; Uski 2016, 380) sosiaalisen median mukanaan tuomasta roolien dynamiikasta, jossa käyttäjä esittää yhden roolin sijaan meta-roolia, koska hän esiintyy samanaikaisesti useille päällekkäisille yleisöille. Myös aiempi tutkimustieto siitä, että nuoret bloggaajat identifioituvat “tavallisiin tyttöihin” eli näkevät itsensä samankaltaisena lukijoiden

kanssa ja esiintyvät lukijoiden kavereina (Lövheim 2011) saa vahvistusta tämän tutkimuksen tuloksista.

5.2.3 Käsitukset oman yksityisyyden hallinnan muutoksista

Bloggaajien käsitysten mukaan tunnettuus ja lasten kasvaminen nostivat osittaisen tarpeen yksityisyyden rajojen muutoksille. Käsitöksissä oli havaittavissa altruismin tai vastavuoroisen altruismin motivoiva yksityisyyden rajojen muutos. Lisäksi bloggaajien käsityksistä oli havaittavissa muutoksia blogosfäärin horisontaalisessa vuorovaikutuksessa. Seuraavassa mennään tarkemmin näihin tuloksiin.

Konkreettinen yksityisyyden rajojen muutos bloggaajien käsitysten mukaan oli siirtyminen nimimerkin takaa kirjoittamaan blogia omalla nimellä ja kasvoilla. Bloggaajien kokemukset anonymiteettinsä asteen muutoksista bloggaushistoriansa aikana erosivat: henkilöllisyys oli paljastettu asteittain: nimimerkin takaa siirryttiin osittaisiin kasvokuviin, jonka jälkeen kasvokuviin ja sitten paljastettiin etunimi. Toisena ääripäänä oli esiintyminen alusta alkaen omalla nimellä ja kasvoilla. Tunnettuuden mukanaan tuomat lehtihaastattelujen myötä myös bloggaajien sukunimet olivat paljastuneet. Sukunimen esille tuominen ei bloggaajien käsitysten perusteella ollut kovin mieluista, mutta se ymmärrettiin osaksi tunnettuutta. Sukunimen korostaminen oli bloggaajien käsitysten mukaan tapa brändätä itsensä. Sosiaalisen median kanavat olivat bloggaajien käsitysten mukaan muuttaneet nimen näkymistä ja näkymisen merkitystä. Seuraavat sitaattit kuvaavat tätä osittain ulkoakin päin tulevaa yksityisyyden rajojen muuttumista henkilöllisyyden paljastavien tekijöiden suhteen:

“Sit varmaan tuli koko kasvot, ja sitten kun mä vaihoin sinne (– –), niin sit siellä se jotenki tuntu, ku siellä valtaosa oli omalla etunimellä. Sit se jotenki tuntu että kai mäkin nyt sit vaihan etunimelle. Se tuntu semmoselt vähän lapselliselta.” (Haastateltava 1)

“Sitte ku mä siirryin tähän nykyiseen portaaliin niin sitten mä päätin että otan etunimen käyttöön, että on helpompi. (– –) Sillon aloin etunimellä kirjoittaa. Joissain lehtihaastatteluissa on tässä matkan varrella ollu kyllä sukunimikin esillä. Mutta lehtihaastattelujen noihin nettiversioihin oon silti jättäny sen sukunimen pois. (– –) Mutta enää ei oo siitä niin tarkkaa koska tääkin on oikeestaan muuttunut ton Facebookin myötä.” (Haastateltava 2)

Bloggaajien käsitysten mukaan tunnettuus nosti osittaisen tarpeen pohtia yksityisyyden rajoja uudelleen. Ääripään käsityksissä tunnettuus nosti pinnalle myös haaveita mahdollisuudesta muuttua takaisin anonymiksi tai pseudonymiksi ja säilyttää siitä huolimatta blogin nykyinen lukijamäärä ja oma palkkataso samoina.

Merkittävänä yksityisyyden rajojen muutoksia koskevana huomiona on, että bloggaajien käsitykset osoittivat bloggaajilla olevan altruistinen suhtautuminen yksityisyyden rajojen hallintaan ja rajojen muutoksiin. Bloggaajien käsitysten mukaan yksityistä tietoa kerrottiin silloin, kun sen uskottiin hyödyttävän muita ihmisiä ja näin ollen yksityisyyden rajoja oltiin valmiita muuttamaan toisten auttamiseksi. Auttamisen ja vertaistuen antamisen lisäksi vertaistuen saaminen oli käsityksissä esiin noussut vahva motivaatiotekijä yksityisyyden rajojen muutoksille. Yksityisyyden rajojen muutokset olivat siis vain osittain epäitsekkäitä, sillä bloggaajien käsitysten mukaan lukijoilta saadusta vertaistuesta, joka seurasi omien yksityisten asioiden kertomisesta, oli myös bloggaajille itselleen hyötyä. Esimerkiksi raha-asioista saatettiin kertoa vertaistuen saamiseksi ja avun antamiseksi lukijoille saatettiin jopa vastata yksityisesti kysymyksiin, joista ei haluttu keskustella julkisesti blogissa. Lisäksi bloggaajien käsitysten mukaan yksityisen tiedon kertominen lisäsi blogin kiinnostavuutta ja bloggaaja suosiota lukijoiden silmissä. Seuraavissa sitaateissa selitetään yksityisyyden rajojen muutosta altruismin tai vastavuoroisen altruismin motivoimana:

“(– –) Et kirjottanu kaikista semmosistakin koska, tietyllä tavalla vaikka se on ihan hirveen yksityistä, mutta jos mä blogiin asiaa siitä kirjottamalla siitä voi olla hyötyä jollekin toiselle, ja se on edelleen niitä samoja asioita joita mä voin kertoa ihan, tietyllä tavalla ihan kelle vaan.”(Haastateltava 4)

“(– –) se on ollu mulle myös jossain määrin aika tärkeätä puhua semmosista asioista mistä muut ei oo välttämättä puhuneet. Koska mä en oo missään vaiheessa uskonu olevani niiden asioiden kanssa yksin. Ja sit mä olisin myöskin (– –) jotain vertaistukee siihen. Varsinkin silloin kun oli ite masentunu, kun sit sitä jotenkin ajatteli että, tai tiesi että ei voi olla maailman ainoo synnytyshäiriöstä kärsivä nainen. Mutta se ei sit kuitenkaan, käytännössä löytyny kenenkään ajatuksia tai tietoa tai muuta niin silloin mulle oli tärkeätä kirjoittaa siitä sen takia että mä tiedän että meitä on hirveesti muitakin.” (Haastateltava 3)

Lapset ja lasten kasvaminen olivat bloggaajien käsitysten mukaan yksi syy yksityisyyden hallinnan muutoksiin. Käsityksiä muutoksista tuli esiin alkuperäisesti suunnitelluissa ja toteutuneissa yksityisyyden rajoissa: lapsista päätettiin olla julkaisematta kasvot paljastavia valokuvia, mutta päädyttiin kuitenkin julkaisemaan vauva-ajan valokuvia tai suunniteltiin lapsen nimen kertomista, sitä toteuttamatta. Seuraavat kaksi sitaattia kuvaavat käsityksiä muutoksista lapseen liittyvissä yksityisyyden rajojen muutoksissa:

“Olin aatellu kyllä, että kerron sitte ku lapsi kastetaan niin etunimen, mutta se meni sit jotenki. Tuntu et ei haluakaan sitä nimeä julki.” (Haastateltava 2)

“Ja jossain vaiheessa mä silloin, kun lapset oli pieniä niin ajattelin jotenkin, että mä en näytä niiden kasvoja. Mut sit se tuntu jotenki tyhmältä.” (Haastateltava 3)

Yksityisyyden rajojen uudelleen pohtiminen oli bloggaajien käsitysten mukaan tarpeellista lasten varttuessa. Lasten kasvot olivat bloggaajien käsitysten mukaan asia, joka voitiin näyttää blogissa, tai sitten lasten kasvaessa valokuvien julkaisemisen ei koettu enää olevan yksityisyyden rajoihin sopivaa. Lasten varttuessa heitä tuotiin myös vähemmän esiin blogissa tai sitten lapset olivat olennainen osa blogia. Alla olevat sitaattit kuvaavat hyvin näitä käsityksiä yksityisyyden rajoissa tapahtuneista muutoksista:

“Jotenkin se oli, tuntu luontevammalta kertoo niiden asioista tai elämästä vauvan kanssa silloin kun ne oli ihan pieniä. Koska, let's face it kaikki vauvat on ihan samanlaisia. Ei siinä ollu, oikeestaan mitään erityisen ihmeellistä. (– –) se ei enää tunnu niin luontevalta. Tai en enää kerrokaan niistä, sillain omina persooninaan tai yksittäisinä ihmisinä, tai juurikaan muutenkaan.” (Haastateltava 3)

“Aluks oli jotain vauva-ajan kuvia näky vähän kasvokuvinkin, koska niissä nyt ei oo sillai, aateltiin että ei oo niin tunnistettavissa kyllä kukaan niistä omista vauva-ajan kuvista. Mut sitte nykyään en laita suoria kasvokuvia hänestä, eikä hänen nimeäkään oo ollu siellä.” (Haastateltava 2)

“Ja vielä vähemmän sen takia, että mitä isommaks blogi kasvaa niin sitä enemmän pitää miettiä just sen kannalta, että mulla on kuitenkin mun oma lapsi tässä mukana, ja ihmiset tunnistaa hänet ja näin. Että se on ollu semmonen suurin ja aihe mitä varmasti tulevaisuudessa. Oon jo pohtinu sitä, et kun hän täyttää [ikä] niin vois olla semmonen hetki, et sen jälkeen hänen kasvojaan ei enää missään näkyis. (– –) Et enhän mä oo vuosiin kertonu hänestä oikeesti yhtään mitään henkilökohtaista. (– –) Vaikka hänen naamansa saattaisi olla tuttu, niin että hänen persoonaansa ei ihmiset tunnista.” (Haastateltava 5)

Bloggaajien käsityksistä kävi ilmi, että tunnettuus oli tuonut mukanaan myös ajankäyttöön liittyviä muutoksia. Bloggaajat eivät juurikaan lukeneet muiden blogeja tai he lukivat vain sellaisia blogeja, joiden kirjoittajat he tunsivat ja joita he tapasivat myös kasvotusten ja joiden kirjoittajiin he olivat tutustuneet oman bloggaushistoriansa aikana. Syy vähäiselle blogien seuraamiselle oli bloggaajien käsitysten mukaan ajan ja kiinnostuksen puute. Käsityksistä heijasteli blogosfäärin muutos pienestä bloggaajien piiristä, jossa olennainen osa bloggaamista oli toisten blogien lukeminen, kommentointi ja linkittäminen omaan blogiin on johtanut nykyiseen, valtavaan blogitarjonnan määrään. Bloggaajien käsitykset antoivat näin ollen viitteitä blogosfäärin kehityksestä ja horisontaalisen vuorovaikutuksen muutoksesta.

Tulosten pohdinta

Bloggaajien käsitysten mukaan heidän yksityisyyden hallinnassaan vaikuttaa tapahtuneen verrattain vähän muutoksia. Vähäinen muutoksia koskevien käsitysten määrä voi mahdollisesti johtua siitä, että haastateltavien saattaa olla vaikea erottaa tai nimetä muutoksia, jotka ovat tapahtuneet vuosien varrella, pikkuhiljaa, ehkä jopa tiedostamatta. Yksi kuitenkin tuloksista esiin noussut muutos ja tämän tutkimuksen merkittävimmistä tuloksista on

bloggaajien käsitys altruismin tai vastavuoroisen altruismin motivoimasta yksityisyyden rajojen muutoksista. Altruismi on epäitsekkyyttä ja vastavuoroinen altruismi on yksilöiden välillä tapahtuvaa, molempia hyödyttävää toimintojen vaihtoa (Trivers 2006, 68) ja tässä tutkimuksessa niillä tarkoitetaan yksityisyyden rajojen muutoksia epäitsekkäistä sekä osin epäitsekkäistä syistä. Tämä tulos auttaa hahmottamaan, miten bloggaajat hallitsevat yksityisyyttään. Altruistista käsitystä yksityisyyden hallinnasta ja yksityisyyden hallinnan muutoksista voidaan selittää aiemmalla tutkimustiedolla, jonka mukaan suuren suosion saaneet bloggaajat yksinkertaisesti jo asetelman ja asemansa vuoksi paljastaisivat enemmän tietoa itsestään kuin muut bloggaajat (Trammell & Keshelashvili 2005, 968, 977–978) ja samalla tutkimustulos myös vahvistuu tämän tutkimuksen myötä. Loogisempaa olisi ehkä katsoa taaksepäin, suosittujen ja tunnettujen bloggaajien historiaa ja todeta, että syy blogin aloittamiseen lienee alkuperäisesti ollut halu vaikuttaa, saada aikaan vuoropuhelua ja auttaa muita. Tunnettuus on saattanut vaikuttaa näihin alkuperäisiin motivaatioihin ja sitä kautta myös bloggaajien yksityisyyden hallintaan. Aiemman tutkimustiedon perusteella nimittäin tiedetään, että bloggaamisen motivaatioina voivat olla mahdollisuus jakaa tietoa sekä myötävaikuttaa muiden hyvinvointiin ja vastata heidän tarpeisiinsa (Kjellberg 2010; Pettigrew, Archer & Harrigan 2016, 1029) ja bloggaajien käsityksissä yksityisyyden hallinnan altruismista onkin piirteitä juuri näistä motivaatioista. Käsityksissä vastavuoroisesta altruismista puolestaan näyttävät yhdistyvän motivaatiot yhteyksien luomisesta ja yhteydentunteen saavuttamisesta muihin (Kjellberg 2010; Pettigrew, Archer & Harrigan 2016, 1027) sekä reflektoinnin kautta oman hyväksynnän saavuttamisesta omille ajatuksille ja tunteille (Pettigrew, Archer & Harrigan 2016, 1028–1029).

Tuloksista nousi esiin bloggaajien tunnettuuden, bloggaamisen ammattimaistumisen ja niiden myötä muuttuneen ajankäytön mukanaan tuomat muutokset. Blogosfääri on muuttunut ja edelleen muuttumassa. Sen suunta on jo pitkään ollut suljetuista päiväkirjoista ja tiukasti yhteen aihepiiriin keskittyneistä blogeista avoimiksi, useita eri aihepiirejä yhdisteleviksi yritystoiminnan muodoiksi. Tutkimuksen haastateltavat käyttävät bloggaamiseen viikossa aikaa vähintään täyden työviikon verran. Tunnettuus ja bloggaamisen ammattimaistuminen ovat johtaneet siihen, etteivät bloggaajat ehdi tai ole kiinnostuneita lukemaan ja seuraamaan muiden blogeja. Se, että bloggaajat lukevat toistensa blogeja vain vähän tai harvoin, johtaa väistämättä siihen, että he eivät myöskään aktiivisesti jätä kommentteja bloggaajille, ja tämän voidaan todeta vähentävän tai ehkä jo vähentäneen blogosfäärin sisäistä vuorovaikutusta bloggaajien välillä. Ja kuitenkin blogien ristiinlinkittely, jonka voi olettaa edellyttävän muiden blogien lukemista ja sen myötä mahdollinen kommentointi, on ollut blogosfäärin synnyn

perusta. Tämän tutkimuksen tulokset viittaavatkin siihen, että vuorovaikutusta tapahtuu pääasiassa vain vertikaalisesti bloggaajien ja lukijoiden välillä, ei horisontaalisesti bloggaajien kesken. Aiemman tutkimuksen perusteella tiedetään, että bloggaajille voi kehittyä muiden bloggaajien kanssa tiivis verkosto, jonka blogeihin tuodaan faattisella viestinnällä sosiaalista läsnäoloa (Lomborg 2012, 431). Tämän tutkimuksen tulokset kuitenkin osoittavat, että bloggaajilla on aiemmin ollut tällainen verkosto, johon heillä ei ole enää bloggaamisensa ammattimaistumisen myötä aikaa kuulua samaan tapaan kuin ennen. Tämä taas tukee Jangin ja Stefanonen (2011, 1039, 1052–1053) tutkimuksen tulosta siitä, että naispuoliset bloggaajat eivät tunne olevansa velvoitettuja antamaan tunnustusta toisten postauksille. Yksityisyyden kannalta pohdittuna syynä lukemattomuuteen saattaa olla se, että aloittelevat bloggaajat lukevat, kommentoivat ja ristiinlinkittelevät toistensa blogeja, sillä he haluavat lukijoita ja näkyvyyttä omalle blogilleen. Samalla he mahdollisesti tarkkailun ja reflektoinnin kautta muodostavat ja asettavat omat yksityisyyden rajansa. Lisäksi jo tunnettuutta ja suosiota keränneet bloggaajat eivät tarvitse enää muiden bloggaajien ”tukea” toiminnalleen. Heille on mahdollisesti myös jo muodostunut vahva käsitys omista yksityisyyden rajoistaan. Kommentoiminen muiden blogeissa saattaisi myös haastaa näiden rajojen läpäisemättömyyttä sekä rajojen uudelleenpohdintaa, ja riskinä on, että bloggaajat saattaisivat paljastaa itsestään sellaista yksityistä tietoa, jonka he ovat rajanneet bloginsa ulkopuolelle. Vuorovaikutuksen vähäisyyttä saattaa myös selittää ajanpuutteen ja mielenkiinnon puutteen lisäksi bloggaamisen erilaiset motivaatiot ja affordanssit.

5.3 Yksityisyyden hallinnan strategiat

Tässä tutkimuksen tulosten kolmannessa osiossa esitetään taulukon muodossa edellisissä luvuissa esitettyihin bloggaajien käsityksiin perustuvat erilaiset yksityisyyden hallinnan strategiat, jotka on nimetty *altruistiseksi*, *vastavuoroisesti altruistiseksi*, *strategisesti itsestäkertovaksi*, *suojelevaksi*, *avoimeksi*, *sulkeutuneeksi* ja *selektiiviseksi* bloggaajaprofiiliksi.

Tulosten perusteella oli haastateltavien käsityksistä eroteltavissa seitsemän (7) yksityisyyden hallinnan strategiaa. Strategiat muodostuvat yksityisen tiedon kertomisesta tai kertomatta jättämisestä erilaisissa tilanteissa tai erilaisiin motivaatioihin pohjautuen ja ne ovat siis erilaisia yksityisyyden hallinnan tapoja. Seuraavalla sivulla olevassa taulukossa (taulukko 1) kuvataan bloggaajaprofiilit ja niiden yksityisyyden hallinnan strategiat. Bloggaajaprofiilit

eivät ole yksittäisiä haastateltavia, vaan haastateltavien joukosta erotettavissa olevia, samassa yksilössäkin esiintyviä, eri tilanteissa ja konteksteissa käytössä olevia tai eri tilanteisiin valittuja yksityisyyden hallinnan tapoja tai strategioita.

TAULUKKO 1 Haastateltavien käsityksiin perustuvat yksityisyyden hallinnan strategiat

Bloggaajaprofiili	Yksityisyyden hallinnan strategia	Yksityisyyden hallinnan strategian muutoksen piirteet
altruistinen	yksityisten asioiden kertominen toisten auttamiseksi, hyöty muille	yksityisen tiedon kertominen auttaa muita, rajojen muuttaminen asiakohtaisesti tai tilannekohtaisesti
vastavuoroisesti altruistinen	yksityisten asioiden kertominen toisten auttamiseksi ja itselle avun saamiseksi, hyöty muille ja itselle	yksityisen tiedon kertominen auttaa muita ja antaa vertaistukea, rajojen muuttaminen asiakohtaisesti tai tilannekohtaisesti
strategisesti itsestäkertova	nykyiset ja tulevat yhteistyökumppanit, muut työnantajat, tulevaisuuden työnantajat, lukijat	yhteistyötarjojen saaminen, lukijoiden mielenkiinnon säilyttäminen
suojeleva	jotkin lapsiin liittyvät asiat ovat yksityisiä, läheisten ihmisten asioiden pitäminen yksityisinä	lapsesta kerrotaan tavalla, joka ei tuo persoonaa esiin, lapsen kasvot eivät näy kuvissa, läheisten ihmisten rajaaminen pois teksteistä tai heistä kertovien objektien rajaaminen pois kuvista
avoin	yksityisten asioiden kertominen	neuvottelu yksityisen tiedon kanssaomistajan kanssa
sulkeutunut	yksityisten asioiden kertomatta jättäminen	rajojen läpäisemättömyys, neuvottelemattomuus
selektiivinen	tilannekohtaisuus, asiakohtaisuus, provosoimattomuus	tilanne, asia, henkilö

Tulosten pohdinta

Bloggaajaprofiilit ja niiden erilaisten yksityisyyden hallinnan strategioiden myötä vahvistuu käsitys siitä, että yksityisyys ja yksityisyyden hallinta ovat jatkuvasti käynnissä olevia dynaamisia prosesseja, eivätkä yksityisyyden rajat eivät ole absoluuttisia tai pysyviä (McCullagh 2008; Nippert-Eng 2010, Ford 2012, 551 mukaan; Petronio 2002). Lisäksi tässä tutkimuksessa löydetty bloggaajien yksityisyyden hallinnan strategiat sekä Lövheimin (2011) tutkimuksen tulokset osoittavat, että yksityisyys on omaksuttu osaksi blogien postauksia ja

sitä käytetään strategisesti yhteyden säilyttämiseen lukijoiden kanssa. Tämä tutkimus laajentaa yksityisyyden strategisen käytön koskemaan myös muita motivaatioita ja bloggaamisen osa-alueita.

6 ARVIOINTI JA JATKOTUTKIMUSHAASTEET

6.1 Tulosten yhteenveto

Tässä tutkimuksessa on tarkasteltu lifestylebloggaajien käsityksiä yksityisyyden hallinnan dynamiikastaan. Luvussa 6 kootaan yhteen tämän tutkimuksen keskeisimmät tulokset, arvioidaan tutkimuksen luotettavuutta ja esitetään jatkotutkimushaasteita.

Bloggaajien käsitykset yksityisyydestä olivat moninaisia. Kaikissa käsityksissä painottui läheisiä koskevan tiedon yksityisyys. Läheisten ihmisten tiedon kanssaomistajuus painottui bloggaajien käsityksissä erittäin vahvasti ja yksityisyyden loukkauksiksi käsitettiin pääasiassa läheisiin kohdistuva negatiivinen huomio. Läheisiin liittyvistä yksityisistä asioista neuvoteltiin läheisten kanssa, mutta neuvottelun syynä ei bloggaajien käsitysten mukaan ollut yksityisyyden hallinnan teoriasta (Petronio 2002) poiketen konfliktien välttäminen, vaan ennemminkin toisen yksityisyyden loukkaamisen estäminen tai suojeleminen. Sen myötä vahvistuu aiemman tutkimuksen (McCullagh 2008, 11–14) tieto siitä, että blogissa ei kerrota muita läheisiä ihmisiä koskevaa yksityistä tietoa eli tietoa, jolla on kanssaomistajia.

Bloggaajat hallitsevat yksityisyyttään itsestäkertomista säätelemällä. Bloggaajat kertoivat käsitystensä mukaan itsestään enemmän yleistä yksityistä tietoa kuin aiempi tutkimustieto (McCullagh 2008, 11–14) sanoo. Itsestäkertomisen teorian (Altman & Taylor 1973) mukainen jako sisemmän kerroksen ja uloimman kerroksen asioihin päti tämän tutkimuksen käsitysten perusteella. Negatiiviset ja itsestäkertomisen ydinkerroksen asiat koettiin yksityisiksi, mutta käsitykset erosivat pintakerroksen tietojen yksityisyyden osalta. Teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen kanavat ja tunnettuus vaikuttavat bloggaajien käsitysten mukaan edellyttävän perinteistä itsestäkertomista, vaikka itsestäkertominen on blogeissa kuitenkin kohdistamatonta, eikä toimi sen normien mukaisesti (Jang & Stefanone 2011).

Yksityisyyden hallinta nähtiin bloggaajien käsityksissä samankaltaisena riippumatta siitä, oliko kyse kasvokkaisesta vai teknologiavälitteisestä vuorovaikutuksesta ja aiempi käsitys (ks. esim. Suler 2004; Joinson 2001a) siitä, että yksityistä tietoa kerrottaisiin teknologiavälitteisesti enemmän kuin kasvotusten kumoutui ja viitteet (ks. esim. Qian & Scott 2007, 1428) siitä, että korkeampi anonymiteetin aste ei ole yhteydessä itsestäkertomisen

lisääntymiseen saivat vahvistusta. Itsestäkertomisen osalta kuitenkin blogaajien käsitysten mukaan tulevaisuus oli yksityisempää kuin menneisyys, ja sitä selittää se, että tulevaisuuden tapahtumat aiheuttavat suuremman tunnereaktion ja ne arvotetaan menneisyyden tapahtumia arvokkaammiksi ja näin ollen yksityisemmiksi (Caruso, Gilbert ja Wilson 2008, 796, 800).

Bloggaajien käsityksissä oli havaittavissa henkilöbrändäyksen piirteitä, ja affordanssien näkökulmasta blogi nähtiin ydinfunktionsa lisäksi avoimena CV:nä ja/tai portfoliona. Näin ollen blogin toimi bloggaajien käsitysten mukaan ammatillisten päämäärien saavuttamisen välineenä ja kanavana. Lisäksi bloggaajien käsityksissä korostui ainoastaan bloggaajana profiloitumattomuuden tai bloggaajan roolissa esiintymättömyyden tärkeys. Bloggaajien käsitysten mukainen rooleissa esiintyminen ja vaikuttaminen ovat osa heidän yksityisyyden hallintaansa ja samalla se on myös mielikuvien hallintaa. Bloggaajat valitsevat tietyn roolin, tai bloggaajaprofiilin, joka on samalla yksityisyyden hallinnan strategia. Strategiat ovat roolien dynamiikkaa, päällekkäisiäkin meta-rooleja, jotka sosiaalinen media on tuonut mukanaan (Uski 2015, 70; Uski 2016, 380).

Bloggaajien käsitykset antavat viitteitä siitä, että tunnettuuden ja bloggaamisen ammattimaistumisen myötä blogosfäärin horisontaalinen vuorovaikutus olisi vähentymässä. Tämän tutkimuksen tulosten myötä voidaan kuitenkin todeta, että kaupallisuus ei bloggaajien käsitysten mukaan uhkaa blogipostausten yksityistä sisältöä (Herring, Scheidt, Wright & Bonus 2005, 163) vaan yksityisyyttä ja sen hallintaa käytetään strategisesti lukijoihin yhteyden säilyttämisen (Lövheim 2011) lisäksi lukijoiden suosion ylläpitämiseen ja kaupallisten sekä ammatillisten intressien saavuttamiseen. Henkilökohtaisen bloggaamisen konventioita haastetaan ja sopeutetaan suosion mukaan tuomiin tekijöihin (Lövheim 2011) muun muassa yksityisyyden rajojen muutoksena, rajatun totuuden esittämisenä ja altruistisena yksityisyyden rajojen muutoksena.

Bloggaajien käsityksistä heijasteli paine kertoa yksityisiä asioita yleisöjen mielenkiinnon ylläpitämiseksi sekä kaupallisten intressien saavuttamiseksi. Paine voidaan jäljittää blogien kaupallistumiseen, aiemman tutkimuksen (Lomborg 2012, 432) toteaman vuorovaikutussuhteiden muodostamisen sijaan. Tunnettuuden hyvät puolet olivat bloggaajien käsitysten mukaan merkittävämpiä kuin sen huonot puolet ja yksityisten asioiden kertomisen hyödyt suurempia kuin haitat, mutta tunnettuus ja lasten kasvaminen nostivat osittaisen tarpeen yksityisyyden rajojen muutoksille. Tämä tutkimus toteaa bloggaajien tunnettuuden toisaalta haastavan, mutta toisaalta myös mahdollistavan tehokkaan yksityisyyden hallinnan

sekä mielikuvien hallinnan. Bloggaajien käsitysten mukaan tunnettuus lisäsi heidän valinnan mahdollisuuksiaan, mahdollistaen siten paremmat keinot yksityisyyden hallintaan. Suhtautuminen tunnettuuteen riippui bloggaamisen aloittamisen päämäärästä ja tutkimuksessa nousi esiin viitteitä siitä, että bloggaajien ääripään käsityksissä esitettiin haaveita muuttua tuntemattommiksi (ks. esim. McCullagh 2008, 14–16).

Tämä tutkimus löysi seitsemän (7) bloggaajien käsityksiin perustuvaa bloggaajaprofiilia, joilla on erilaiset yksityisyyden hallinnan strategiat. Strategiat muodostuvat yksityisen tiedon kertomisesta tai kertomatta jättämisestä erilaisissa tilanteissa tai erilaisiin motivaatioihin pohjautuen ja ne ovat siis erilaisia yksityisyyden hallinnan tapoja. Profiilit ovat samassa yksilössäkin esiintyviä, eri tilanteissa ja konteksteissa käytössä olevia tai eri tilanteisiin valittuja profiileja tai rooleja. Bloggaajaprofiilit ovat *altruistinen*, *vastavuoroisesti altruistinen*, *strategisesti itsestäkertova*, *suojeleva*, *avoin*, *sulkeutunut* ja *selektiivinen*. *Altruistisessa* strategiassa yksityisiä asioita kerrotaan toisten auttamiseksi. *Vastavuoroisesti altruistisessa* strategiassa yksityisiä asioita kerrotaan toisten auttamiseksi sekä vertaistuen saamiseksi itselle. Kummassakin strategiassa yksityisyyden rajat määrittyvät asia- tai tilannekohtaisesti. Bloggaajien käsitysten altruismin tai vastavuoroisen altruismin motivoimasta yksityisyyden rajojen muutoksista myötä vahvistuu, että suositut bloggaajat kertovat itsestään enemmän yksityistä tietoa (Trammell & Keshelashvili 2005, 968, 977–978). Käsityksiä saattavat myös selittää motivaatiot jakaa tietoa, myötävaikuttaa muiden hyvinvointiin, vastata muiden tarpeisiin, luoda yhteyksiä ja yhteydentunne sekä omien ajatusten ja tunteiden hyväksyminen reflektoinnin kautta (Pettigrew, Archer & Harrigan 2016, 1028–1029). *Strategisesti itsestäkertovassa* strategiassa yksityisiä asioita kerrotaan kaupallisten ja ammatillisten intressien saavuttamiseksi ja yksityisyyden rajoja muutetaan niiden lisäksi lukijoiden mielenkiinnon säilyttämiseksi. *Suojelevassa* strategiassa joidenkin läheisten ja perheenjäsenten asiat luokitellaan yksityisiksi ja rajoja muutetaan rajaamalla henkilöitä tai tapahtumia. *Avoimessa* strategiassa yksityisistä asioista kerrotaan ja asioiden kertomisesta käydään neuvottelua kanssaomistajan kanssa. *Sulkeutuneessa* strategiassa yksityisistä asioista ei kerrota eikä neuvottelu kanssaomistajien kanssa ole tarpeen. *Selektiivisessä* strategiassa yksityisistä asioista kertominen määrittyy tilanne-, henkilö- ja asiakohtaisesti ja yksityisiä asioiden kertomista rajataan siten, ettei kerrottaessa provosoida lukijoita. Muita bloggaajien käsityksistä tunnistettuja yksityisyyden hallinnan keinoja tai strategioita olivat lukijoiden kommentteihin liittyvä provosoitumattomuuden välttäminen sekä kommentoinnin rajoittaminen.

6.2 Tutkimuksen arviointi

Tässä luvussa tarkastellaan tutkimuksen luotettavuutta ja siihen vaikuttavia tekijöitä sekä tutkimusprosessin eettisiä ratkaisuja. Eettisyyden pohdintaa on osittain sisällytetty lisäksi myös tutkimusraportin aiempiin lukuihin. Laadullisen tutkimuksen luotettavuutta voidaan arvioida monilla kriteereillä. Tutkimusta ei tee luotettavaksi yksittäinen kriteeri, vaan kyse on tutkimuksen rakenteesta ja tutkimusprosessin laadukkuudesta ja luotettavuus tulee esiin ratkaisussa sekä niiden perusteluissa (ks. esim. Eskola & Suoranta 1998, 209; Ronkainen ym. 2011, 139.) Tässä raportissa tutkimuksen luotettavuuden arviointiin sovelletaan pääosin Eskolan ja Suorannan (1998) määritelmiä kriteereille ja tutkimuksen luotettavuutta arvioidaan sen *neutraaliuden, uskottavuuden, siirrettävyyden, varmuuden ja vahvistettavuuden* sekä *dokumentaation ja eettisyyden* näkökulmista.

Tutkimuksen tavoitteena oli ymmärtää tunnetuksi tulleiden lifestylebloggaajien yksityisyyden hallinnan dynamiikkaa selvittämällä, millaisia ovat heidän käsityksensä yksityisyydestä sekä tunnettuuden ja yksityisyyden hallinnan kytkeytymisestä toisiinsa sekä mitkä ovat heidän yksityisyyden hallintansa strategiat. Tavoitteen saavuttaminen edellytti kvalitatiivisin menetelmin kootun aineiston tarkastelua. Tutkimuksen tavoite saavutettiin, sillä aineistosta ja sen tuloksista voidaan saada ymmärrys siitä, millaisia käsityksiä bloggaajilla on yksityisyydestään sekä sen hallinnasta. Bloggaajien käsityksiä selvitettiin haastattelemalla ja haastattelu valittiin metodiksi siksi, että tutkittaessa ihmisiä, tutkitaan aina ilmiötä eli sitä, kuinka maailma on ihmisille merkityksinä (Varto 1992, 85). Merkitykset saadaan parhaiten selville, kun annetaan ihmisten kertoa itse näistä merkityksistään. Koska tavoitteena oli ymmärtää ilmiötä bloggaajien näkökulmasta, oli tarkoituksenmukaista valita haastateltaviksi sellaisia bloggaajia, joilla on useita lukijoita (Tuomi 2007, 97). Valinnan myötä voitiin varmistua, että haastateltavilla oli riittävästi kokemusta bloggaamisesta ja tunnettuudesta.

Neutraalisuus. Laadullisen tutkimuksen luotettavuutta arvioitaessa tulee arvioida tutkijan objektiivisuutta suhteessa hänen subjektiivisuuteensa (Eskola & Suoranta 1998, 211; Ronkainen ym. 2011, 123, 138). Tässä tutkimuksessa objektiivisuutta pyrittiin lisäämään muun muassa sillä, tutkimuksen osallistujajoukko koottiin bloggaajista, joiden blogeja ei henkilökohtaisesti oltu aiemmin luettu tai seurattu. Tällä pyrittiin välttämään tulkintoihin vaikuttavia mahdollisia ennako-oletuksia ja mielikuvia. Objektiivisuuden haasteeksi tässä tutkimuksessa voidaan silti lukea aikaisempi käsitys blogeista ilmiönä. On siis mahdollista, että tulosten tulkintaan vaikuttivat aiemmat, tiedostamattomat mielikuvat ja käsitykset

tunnetuista bloggaajista ja blogeista yleensä ja ne saattoivat vaikuttaa tulosten tulkinnan lisäksi myös siihen, mitä asioita nostettiin tutkimustuloksiksi. Vaikka myös haastattelutilanteissa pyrittiin neutraalisuuteen ja johdattelemattomuuteen, on silti syytä ottaa huomioon oman inhimillisyyteni ja kokemattomuuteni vaikutukset haastattelutilanteen neutraaliuteen.

Uskottavuus. Eskolan ja Suorannan (1998, 212) mukaan uskottavuus on sitä, vastaavatko tutkimuksen käsitteellistykset ja tulkinnat tutkittavien käsityksiä. Tämän tutkimuksen aineiston käsittelyssä ja analyysissä pyrittiin johdonmukaisuuteen ja tarkkuuteen, jotta mitään ei jäisi huomioimatta. On kuitenkin mahdollista, että aineistoa ei tulkittu sen kaikkia nyansseja riittävästi huomioiden. Tulosten raportoinnissa pyrittiin kattavaan kuvaukseen, jotta lukijalle syntyisi käsitys siitä, mitä aineisto tarjosi. Uskottavuuden lisäämiseksi tulosten raportoinnissa käytettiin suoria sitaatteja vahvistamaan tehtyjä tulkintoja. Haastateltavat kertoivat yleensä kieltäytyvänsä tämän tutkimuksen tyyppisistä haastattelupyynnöistä, mutta tähän tutkimukseen ja haastattelun antamiseen he suhtautuivat mielenkiinnolla. Tätä voidaankin pitää tutkimuksen uskottavuutta lisäävänä tekijänä.

Siirrettävyys. Tutkimuksen luotettavuutta voidaan arvioida myös sen tulosten siirrettävyyden näkökulmasta; voidaanko tutkimustulokset siirtää toiseen, samankaltaiseen kontekstiin (Eskola & Suoranta 1998, 212–213). Yleisesti voidaan todeta, että laadullisten tutkimusten tulokset ovat ainutlaatuisia ja koskevat vain kyseessä olevan tutkimuksen aineistoa. Tavoitteena ei ole hakea yleistettävyyttä vaan tarjota käsitys ilmiöstä. (Alasuutari 2011, 233; Tuomi 2007, 97.) Tämän tutkimuksen tulokset eivät ole siirrettävissä toiseen (teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen) kontekstiin ja siten yleistettävissä, sillä blogosfääri on oma sosiaalinen todellisuutensa, jota ei voida mallintaa muussa kontekstissa. Tutkimustulokset voidaan kuitenkin siirtää kuvaamaan ryhmää, edellyttäen että yksittäisissä tutkimuskohteissa tai kohteiden piirteiden välillä on jotain havaittua samankaltaisuutta, jonka avulla ne voidaan tunnistaa (Ronkainen ym. 2011, 129; Varto 1992, 76–77). Tämän tutkimuksen kohteissa samankaltaisuutta kuvaavia tekijöitä ovat bloggaajan rooli ja tunnettuus. Näin ollen voidaan sanoa, että tutkimuksen tuloksia on jossain määrin mahdollista yleistää muihin tunnettuihin bloggaajiin ja heidän käsityksiinsä.

Varmuus. Tutkimuksen varmuus syntyy siitä, että tutkimuksessa on otettu huomioon siihen ennustamattomasti vaikuttavat tekijät (Eskola & Suoranta 1998, 213). Tässä tutkimuksessa varmuuden nähdään liittyvän ennen kaikkea aineistonkeruuseen liittyviin tekijöihin.

Aineistonkeruumenetelmäksi valittiin puolistrukturoitu haastattelu ja haastatteluteemat pyrittiin rakentamaan sellaisiksi, että niihin on helppo antaa totuudenmukaiset vastaukset. Näillä pyrittiin varmistamaan aineiston riittävä koko ja todenmukaisuus. Puolistrukturoitu haastattelu antoi myös mahdollisuuden selventää kysymyksiä ja oikaista mahdollisia väärinymmärryksiä. Tutkimuksen aihe kerrottiin haastateltaville etukäteen, jotta he voisivat valmistautua haastatteluun. Tällä pyrittiin eettisyyden lisäksi varmistamaan, että aineistoa kertyisi riittävästi. Haastateltavien vastausten totuudenmukaisuutta pyrittiin lisäämään sillä, että tutkimukseen osallistujille taattiin täysi anonymiteetti. Anonymiteetin uskottiin lisäävän luottamuksen tunnetta haastateltavissa ja luottamus onkin tutkimushaastattelun olennaisin tekijä (Eskola & Suoranta 1998, 94). Haastattelutilanteesta pyrittiin rakentamaan luottamuksellinen ja mukava muun muassa lisäksi sillä, että kerroin itsestäni aluksi. Luottamusta pyrittiin lisäämään kertomalla myös aineiston käytöstä, säilytyksestä ja tuhoamisesta.

Vahvistettavuus. Tutkimuksen vahvistettavuutta voidaan arvioida sen mukaan, saavatko tehdyt tulokset tukea toisista vastaavaa ilmiötä tarkastelleista tutkimuksista (Eskola & Suoranta 1998, 213). Tämä tutkimus vahvistaa pitkälti aiempaa tutkimustietoa, tarjoten sen vahvistamiseen eri näkökulman.

Dokumentaatio. Tutkimuksen luotettavuutta voidaan edellä läpikäytyjen kriteereiden lisäksi arvioida tarkastelemalla sen dokumentaatiota (Kananen 2010, 69). Tutkimusprosessin aikana tutkimuksen aineisto säilytettiin tietokoneella ja varmuuskopiot toisella tietokoneella. Tutkielmaraporttia säilytettiin Googlen pilvipalvelussa ja sen varmuuskopiota tietokoneella. Aineiston tiivistelmät säilytettiin myös samaisessa pilvipalvelussa, mutta missään aineistoissa, tietokoneilla tai pilvipalvelussa olevissa, ei mainittu haastateltavien nimiä. Tiedot haastateltavien nimistä olivat ainoastaan erillisellä paperilla ylhäällä. Tämä oli tarpeen haastattelujen koordinoinnin vuoksi. Kyseinen dokumentti hävitettiin aineistonkeruun jälkeen. Myös muu ääni- ja kirjallinen aineisto hävitettiin projektin päättyttyä kummaltakin tietokoneelta. Koska osa haastatteluista tehtiin Skypen välityksellä, vaati keskusteluyhteyden avaaminen haastateltavien lisäämistä Skype-tilin yhteystietoihin. Haastatteluiden päättyttyä henkilöt poistettiin Skype-yhteystiedoista. Tutkimukseen osallistuneiden sekä muiden, potentiaalisten osallistujien kanssa käydyt sähköpostikeskustelut hävitettiin projektin päättyttyä. Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että tutkimuksen aineistoa säilytettiin tietoturvallisesti.

Eettisyys. Tiivistetysti voidaan todeta, että tämän tutkimusprosessin eri vaiheissa on toimittu tutkimuseettisten periaatteiden mukaisesti. Osa tutkimukseen osallistujista nosti esiin huolen tulosten raportoinnissa käytettyjen sitaattien riittävästä anonymisoinnista ja tämän vuoksi tutkimuksen osallistujille annettiin mahdollisuus lukea tutkimusraportissa käytettävät omat sitaattinsa läpi ennen tutkielman julkaisemista. Tulosten luetuttaminen tutkittavilla ennen niiden julkaisua on yksi hyvän tieteellisen käytännön mahdollinen toimintatapa (Tuomi 2007, 151) ja näin tutkimuksen osallistujilla oli mahdollisuus pyytää mahdollisia muutoksia, joita ei kuitenkaan pyydetty.

6.3 Jatkotutkimushaasteet

Blogeja koskevia tutkimuksia on viime vuosina julkaistu useita ja mielenkiinto aihetta kohtaan vaikuttaa olevan entistä enemmän nousussa niin viestinnän kuin muidenkin alojen tutkimuskentillä. Tässä tutkimuksessa pienemmälle huomiolle jää tunnettuuden sekä suosion vaikutus yksityisyyden hallinnan muutoksiin ja jatkotutkimuksen haasteena olisikin hyvä pohtia aihetta niiden näkökulmasta enemmän. Tutkimuksen toistaminen muutamien vuosien kuluttua samalla kohderyhmällä tai peräti samoilla osallistujilla puolestaan antaisi tietoa käsitysten kehittymisestä, tunnettuuden ja suosion kehittymisen myötä. Lisäksi tätä tutkimusta voitaisiin laajentaa esimerkiksi lukijoiden käsityksiin tunnettujen bloggaajien yksityisyyden hallinnasta. Kahden tutkimuksen tulosten keskinäinen vertailu tuottaisi lisätietoa ilmiöstä myös yleisemmällä tasolla. Lisäksi yksityisyyden hallinnan tutkimuksen laajentaminen vlogeihin ja vloggaajien käsityksiin yksityisyytensä hallinnasta antaisi ilmiöstä kokonaisvaltaisemman kuvan.

Tämän tutkimuksen tulokset osoittivat viitteitä bloggaajien keskinäisen vuorovaikutuksen määrän vähentymisestä ja sitä kautta viitteitä myös blogosfäärin vuorovaikutuksen määrän muutoksesta. Jatkotutkimuksen kannalta olisi mielenkiintoista laajentaa ymmärrystä bloggaajien käsityksistä näistä muutoksista ja tarkastella blogosfäärin vuorovaikutuksen nykyistä tilannetta. Myös sosiaalisen median eri kanavien vaikutusta bloggaajien käsityksiin yksityisyyden hallinnastaan olisi tarkemmalla tasolla mielenkiintoista ja ehkä syytäkin tarkastella.

Yhtenä erillisenä haasteena ja jatkotutkimuksen kohteena olisi mielenkiintoista tarkastella blogeja myös teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen ja affordanssien näkökulmasta.

Teknologiaan liittyvillä affordansseilla tarkoitetaan tietyn teknologian käyttäjilleen tarjoamia mahdollisuuksia ja eri käyttäjät voivat kokea nämä saman teknologian affordanssit, toisin sanoen mahdollisuudet eri tavoin (Treem & Leonardi 2012, 146). Teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen ja blogien kontekstissa affordanssien tarkastelu olisi sen tarkastelua, millaisia mahdollisuuksia bloggaajat kokevat blogin tarjoavan heille. Affordanssien näkökulmasta tarkasteltuna tämä olisi siis sen tarkastelua, mitä muuta tässä tutkimuksessa löydettyjen affordanssien lisäksi blogi on kirjoittajalleen (reseptikirja, päiväkirja, dokumentoinnin mahdollisuus tai paikka), mitä se on sen lukijalle (pakopaikka, reseptikirja, jatkotarina, vuorovaikutuksen väline tai paikka) ja miten käsitys yksityisyydestä näyttäytyy näissä eri affordansseissa.

Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että lisätutkimus aiheesta on tarpeen, sillä tämä tutkimus tarjoaa pienen siivun verran ymmärrystä bloggaajien käsityksistä yksityisyyden hallinnastaan sekä siihen liittyvistä tekijöistä ja valottaa pieneltä osin sitä, mitä erilaisia haasteita tunnetut bloggaajat kokevat kohtaavansa sen suhteen nykypäivän teknologiavälitteisen vuorovaikutuksen ympäristöissä.

Kirjallisuus

Akvamariini Porter Novelli. Viestintätoimisto, Y-tunnus 1059783-2. www.akvamariini.fi.

Alasilta, A. 2009. Blogi tulee töihin. Helsinki: Infor.

Alasuutari, P. 2011. Laadullinen tutkimus 2.0. 4. painos. Tampere: Vastapaino.

Aller Media & Kopla Helsinki. Suuri blogitutkimus 2014, 28.10.2014. Saatavana:
http://www.aller.fi/wp-content/uploads/2014/11/Suuri_blogitutkimus_28.10.2014.pdf
[Viitattu 31.3.2017]

Altman, I. & Haythorn, W. 1965. Interpersonal exchange in isolation. *Sociometry*, 28, 411–426.

Altman, I. & Taylor, D. A. 1973. *Social penetration: The development of interpersonal relationships*. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Atkinson, P. & Silverman, D. 1997. Kundera's immortality: The interview society and the invention of the self. *Qualitative Inquiry*, 3, 304–325.

Biel, J. I. & Gatica-Perez, D. 2010. Voices of vlogging. Paper presented at International AAAI Conference on Weblogs and Social Media, May 23–26, Washington DC. Saatavana:
<http://www.aaai.org/Library/ICWSM/icwsm10contents.php> [Viitattu 17.2.2016]

Blood, R. 2000. *Weblogs: A history and perspective*. Rebecca's Pocket. Saatavana:
http://www.rebeccablood.net/essays/weblog_history.html [Viitattu 31.3.2017]

Blood, R. 2004. How blogging software reshapes the online community. *Communications of the ACM*, 47, 53–55.

- Boyce, C. & Neale, P. 2006. Conducting in-depth interviews: A guide for designing and conducting in-depth interviews for evaluation input. Pathfinder international tools series. Monitoring and Evaluation, 2. Saatavana:
http://www2.pathfinder.org/site/DocServer/m_e_tool_series_indepth_interviews.pdf [Viitattu 2.9.2016]
- Brake, D. R. 2007. Personal webbloggers and their audiences. Who do they think they are talking to? M. Lüders, L. Proitz & T. Rasmussen (toim.) Personal media: Life between screens, 141–163. Oslo: Gyldendal.
- Bruns, A. & Jacobs, J. 2006. Introduction. A. Bruns & J. Jacobs (toim.) Uses of blogs. New York: Peter Lang.
- Caruso, E. M., Gilbert, D. T., Wilson, T. D. 2008. A wrinkle in time. Asymmetric valuation of past and future events. *Psychological Science*, 19, 796–801.
- Castells, M. 2009. Communication power. University Press: Oxford
- Cate, F. H. & Barnett, B. 2008. Privacy. Teoksessa W. Donsbach (toim.) The international encyclopedia of communication. Blackwell Reference Online.
- Child, J. T. & Agyeman-Budu, E. A. 2010. Blogging privacy management rule development. The impact of self-monitoring skills, concern for appropriateness, and blogging frequency. *Computers in Human Behavior*, 26, 957–963.
- Child, J. T., Petronio, S., Agyeman-Budu, E. A. & Westermann, D. A. 2011. Blog scrubbing: Exploring triggers that change privacy rules. *Computers in Human Behavior*, 27, 2017–2027.
- Child, J. T., Haridakis, P. M. & Petronio, S. 2012. Blogging privacy rule orientations, privacy management, and content deletion practices: The variability of online privacy management activity at different stages of social media use. *Computers in Human Behavior*, 28, 1859–1872.
- Eskola, J. & Suoranta, J. 2008. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.

Ford, S. M. 2012. The Mother-in-Law Effect: Managing the publicity of personal content online. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 56, 550–561.

Gibbs, J. L., Ellison, N. B. & Heino, R. D. 2006. Self-presentation in online personals. The role of anticipated future interaction, self-disclosure, and perceived success in internet dating. *Communication Research*, 33, 152-177.

Gibson, J. J. 1986. *The ecological approach to visual perception*. Mahwah, NJ: Erlbaum.

Goffman, E. 1971. *Arkielämän roolit*. Suom. E. Puranen. Porvoo; Helsinki: Wsoy. (Alkuperäisteos 1959.)

Griffith, M. & Papacharissi, Z. 2010. Looking for you: an analysis of video blogs. *First Monday*, 15.

Guerrero, L. K., Andersen, P. A. & Afifi, W. A. 2011. Close encounters. *Communication in relationships*. 3. painos. Thousand Oaks: Sage.

Herring, S., Scheidt, L. A., Wright, E. L. & Bonus, S. 2005. Weblogs as a bridging genre. *Information Technology & People*, 18, 142–171.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2008. *Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö*. 3. painos. Helsinki: Gaudeamus.

Hollenbaugh, E. E. & Everett, M. K. 2013. The effects of anonymity on self-disclosure in blogs: An application of the online disinhibition effect. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 18, 283–302.

Jang, C. - Y. & Stefanone, M. A. 2011. Non-directed self-disclosure in the blogosphere. Exploring the persistence of interpersonal communication norms. *Information, communication & society*, 14, 1039–1059.

Jauhiainen, R. 2016. Suomessa blogien kirjoittaminen on ammattimaistunut – tulojen muodostus on kuin palapeli. *Yle uutiset*, 6.8.2016. Saatavana: <http://yle.fi/uutiset/3-9025175> [Viitattu 31.3.2017]

Jiang, L. C., Bazarova, N. N. & Hancock, J. T. 2013. From perception to behavior: Disclosure reciprocity and the intensification of intimacy in computer-mediated communication. *Communication Research*, 40, 125-143.

Joinson, A. N. 2001a. Self-disclosure in computer-mediated communication: the role of self-awareness and visual anonymity. *European Journal of Social Psychology*, 31, 177–192.

Joinson, A. N. & Paine, C. B. 2009. Self-disclosure, Privacy and the Internet. Teoksessa A. N. Joinson (toim.) *The Oxford handbook of Internet psychology*. Oxford University Press.

Jourard, S. M. 1964. *The transparent self: self-disclosure and well-being*. Princeton, N.J.: Van Nostrand.

Kananen, J. 2010. *Opinnäytetyön kirjoittamisen käytännön opas*. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja -sarja, R. Heikkinen (toim.). Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu, liiketoiminta ja palvelut -yksikkö.

Kananen, J. 2014. *Verkkotutkimus opinnäytetyönä. Laadullisen ja määrällisen verkkotutkimuksen opas*. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja -sarja, R. Heikkinen (toim.). Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kjellberg, S. 2010. I am a blogging researcher. Motivations for blogging in a scholarly context. *First Monday*, 15.

Lenhart, A. B. 2005. *Unstable texts: An ethnographic look at how bloggers and their audience negotiate self-presentation, authenticity and norm formation*. Master of Arts Georgetown University, Washington, DC.

Leppäkumpu, J., Lius, K. & Nordström, L. 2016. *Yksityisyyden hallinta lifestyle -blogeissa*. Jyväskylän yliopisto. Viestintätieteiden laitos. Täydentävä seminaari -kurssin tutkimusraportti.

Lomborg, S. 2012. Negotiating privacy through phatic communication. A case study of the blogging self. *Philosophy & Technology*, 25, 415–434.

Lövheim, M. 2011. Personal and popular. *Nordicom Review*, 32, 3–16.

- Lövheim, M. 2013. Negotiating empathic communication. Swedish female top-bloggers and their readers. *Feminist Media Studies*, 13, 613–628.
- Maksimainen, H. 2014. Suomen parhaat bloggaajat tienavat kuin lääkärit. *Helsingin sanomat* 6.9.2014. Saatavana: <http://www.hs.fi/raha/a1409891882856> [Viitattu 24.3.2016]
- Malinowski, B. 1923. Supplement 1: The problem of meaning in primitive languages, teoksessa C. Ogden & I. Richards (toim.) *The meaning of meaning*, 296–336. London: Routledge & Keegan Paul.
- Markkinointi & Mainonta -verkkolehti 12.8.2015. Ruotsi jyrää Suomen jälleen. Suosituimpien lifestyleblogien lukijamäärät täysin eri maailmasta. Talentum. Saatavana: <http://www.marmai.fi/uutiset/ruotsi-jyraa-suomen-jalleen-suosituimpien-lifestyleblogien-lukijamaarat-taysin-eri-maailmasta-6271244> [Viitattu 24.3.2016]
- McCullagh, K. 2008. Blogging: self-presentation and privacy. *Information & Communications Technology Law*, 17, 3–23.
- McKenna, K. Y. A. & Bargh, J. A. 1998. Coming out in the age of the internet. Identity “de-marginalization” from virtual group participation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 75, 681–694.
- McKenna, K. Y. A., & Bargh, J. A. 2000. Plan 9 from cyberspace. The implications of the internet for personality and social psychology. *Personality and Social Psychology Review*, 4, 57–75.
- Meluch, A. L. & Walter, H. L. 2012. Conflict management styles and argumentativeness: Examining the differences between face-to-face and computer-mediated communication. *Ohio Communication Journal*, 50, 31–47.
- Metsämuuronen, J. 2000. *Laadullisen tutkimuksen perusteet*. Helsinki: Methelp 2000.
- Meyrowitz, J. 1985. *No sense of place. The impact of electronic media on social behavior*. Lanham: Oxford University Press.

- Miller, K. 2004. *Communication theories: Perspectives, processes, and contexts*. 2. painos. Boston: McGraw-Hill.
- Miller, V. 2008. New media, networking and phatic culture. *Convergence*, 14, 387–400.
- Mäkinen, O. 2006. *Internet ja etiikka*. Helsinki: BTJ Kirjastopalvelu.
- Nippert-Eng, C. E. 2010. *Islands of privacy*. Kindle Edition. Chicago: University of Chicago Press.
- Näre, S. 2005. *Julkisuudesta ja intimitteetistä*. Helsinki: Kirjapaja.
- Parks, M. R. & Floyd, K. 1996. Making friends in cyberspace. *Journal of Communication*, 46, 80–97.
- Petronio, S. 2002. *Boundaries of privacy. Dialectics of disclosure*. Albany: State University of New York Press.
- Petronio, S. 2008. Disclosure in interpersonal communication. Teoksessa W. Donsbach (toim.) *The international encyclopedia of communication*. Blackwell Reference Online.
- Petronio, S. & Durham, W. T. 2008. Communication privacy management theory. Significance for interpersonal communication. Teoksessa L. A. Baxter & D. O. Braithwaite (toim.) *Engaging theories in interpersonal communication. Multiple Perspectives*. Thousand Oaks: Sage, 309-322.
- Pettigrew, S., Archer, C. & Harrigan, P. 2016. A Thematic Analysis of Mothers' Motivations for Blogging. *Maternal and Child Health Journal*, 20, 1025–1031.
- Qian, H. & Scott, C. R. 2007. Anonymity and self-disclosure on weblogs. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 12, 1428–1451.
- Rapley, T. 2004. *Interviews*. 2007. Teoksessa C. Seale, G. Gobo, J. A. Gubrium & D. Silverman (toim.) *Qualitative Research Practice*. London: Sage, 2-12.

Rettberg, J. W. 2008. Blogging. 2. painos. Cambridge: Polity

Rheingold, H. 1993. The virtual community. London: MIT Press.

Ronkainen, S., Pehkonen, L., Lindblom-Ylänne, S. & Paavilainen, E. 2011. Tutkimuksen voimasanat. Helsinki: WSOYpro.

Rubin, R. B. 2008. Relationship development. Teoksessa W. Donsbach (toim.) The international encyclopedia of communication. Blackwell Reference Online.

Ruonala, J. & Herkama, S. 2015. Asioista pitäisikin ehkä puhua niiden oikeilla nimillä. Naisten käsityksiä seksuaaliviestinnän haasteista parisuhteessa. Prologi – Puheviestinnän vuosikirja 2015. Jyväskylä: Prologos ry. Saatavana:
https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/48774/Ruonala_Herkama.pdf?sequence=1 [Viitattu 8.4.2016]

Ruusuvuori, J., Nikander, P. & Hyvärinen, M. 2010. Haastattelun analyysin vaiheet. Teoksessa J. Ruusuvuori, P. Nikander & M. Hyvärinen (toim.) Haastattelun analyysi. Tampere: Vastapaino.

Räikkä, J. 2007. Yksityisyyden filosofia. Helsinki: Wsoy.

Silverman, D. 2006. Interpreting qualitative data: Methods for analyzing talk, text and interaction. 3. painos. London: Sage.

Simpson, J. 2002. Key concepts in ELT: Computer-mediated communication. *ELT Journal*, 56, 414-415.

Suler J. 2004. The online disinhibition effect. *Cyberpsychology & Behavior*, 7, 321–326.

Sulkunen, P. & Kekäläinen, O. 1992. WPintx – laadullisen aineiston analyysiohjelma. Helsinki: Gaudeamus.

Tang, J.-H. & Wang, C.-C. 2012. Self-disclosure among bloggers: Re-examination of social penetration theory. *CyberPsychology, Behavior & Social Networking*, 15, 245-250.

- Taylor, D. & Altman, I. 1987. Communication in interpersonal relationships: Social penetration processes. Teoksessa M. E. Roloff & G. R. Miller (toim.) *Interpersonal processes: New directions in communication research*. Thousand Oaks: Sage, 257-277.
- Tiittula, L., Rastas, A. & Ruusuvuori, J. 2009. Kasvokkaisesta vuorovaikutuksesta tietokonevälitteiseen viestintään. Teoksessa J. Ruusuvuori & L. Tiittula (toim.) *Haastattelu. Tutkimus, tilanteet ja vuorovaikutus*. Gummerus: Tampere.
- Tilastokeskus. Väestön tieto- ja viestintätekniiikan käyttö, 2016 Saatavana: http://tilastokeskus.fi/til/sutivi/2016/sutivi_2016_2016-12-09_tau_019_fi.html [Viitattu 31.3.2017]
- Trammell, K. D. & Keshelashvili, A. 2005. Examining the new influencers: A self-presentation study of A-list blogs. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 82, 968–982.
- Treem, J. W. & Leonardi, P. M. 2012. Social media use in organizations. Exploring the affordances of visibility, persistence and association. *Communication Yearbook*, 36, 143–189.
- Trivers, R. 2006. Reciprocal altruism: 30 years later. P. M. Kappeler & C. P. van Schaik (toim.) *Cooperation in primates and humans*. Springer: Berlin.
- Tuomi, J. 2007. *Tutki ja lue. Johdatus tieteellisen tekstin ymmärtämiseen*. Helsinki: Tammi.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2002. *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. 4. painos. Helsinki: Tammi.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. 5. painos. Helsinki: Tammi.
- Uski, S. 2015. Profile work for authenticity. Self-presentation in social network services. Helsingin yliopisto, valtiotieteellinen tiedekunta. Väitöskirja.
- Uski, S. 2016. Minän esittäminen yhteisöpalveluissa: profiilityöllä aitouteen. *Psykologia*, 51, 378–381.

- Van Hove, E. 1996. The legislation on privacy protection and social research. *Computers in Human Services*, 12, 56–67.
- Varto, J. 1992. *Laadullisen tutkimuksen metodologia*. Helsinki: Kirjayhtymä.
- Vetere, F., Howard, S. & Gibbs, M. 2005. Phatic technologies: Sustaining sociability through ubiquitous computing. Saatavana: <http://www.vs.inf.ethz.ch/events/ubisoc2005/UbiSoc%202005%20submissions/12-Vetere-Frank.pdf> [Viitattu 15.10.2007]
- Vlogit.fi - verkkosivusto. 2017. Saatava: www.vlogit.fi [Viitattu 23.10.2017]
- Wallace, P. 1999. *The psychology of the internet*. Cambridge: University Press.
- Walther, J. B. 2008. Personal communication by CMC. Teoksessa Teoksessa W. Donsbach (toim.) *The international encyclopedia of communication*. Blackwell Reference Online.
- Walther, J. B. 2007. Selective self-presentation in computer-mediated communication. Hyperpersonal dimensions of technology, language, and cognition. *Computers in Human Behavior*, 23, 2538–2557.
- Walther, J. B. 1996. Computer-mediated communication. Impersonal, interpersonal, and hyperpersonal interaction. *Communication Research*, 23, 3–43.
- Warren, S. D. & Brandeis, L. D. 1890. The right to privacy, *Harvard Law Review* 4, 193–220.
- Westin, A. F. 1967. *Privacy and Freedom*, New York: Atheneum Press.